

NOVI Glasnik

LASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

O PODRAŽITVI V AKCIJO

Nedolga podražitev osnovnih živilskih izdelkov — olja, sladkorja in moka je močno odjeknila v naši javnosti. Močneje kot običajno predvsem zato, ker smo v naši državi prvič ob podražitvi jasno in glasno povedali tudi, da ne sme prizadeti delavčevega žepa. Še posebej žepa delavcev z najnižjimi osebnimi dohodki. Nosilec akcije je sindikat, rok za izpeljavo akcije pa je bil dani. Preden spregovorimo več o reševanju nastalega problema in o predlogih za ukrepe, ki jih ni malo, saj pri- tako iz osnovnih organizacij sindikata, delovnih or- gani- zacij kot s strani republiškega in občinskih sindikalnih or- ganizacij, beseda o položaju, ki je nastal s podražitvijo.

Prva značilnost, ki bode v oči, so nedvomno različne vpliva podražitve. Te naj bi povišale življenjske stro- po zvezni statistiki za 3,26 odstotka, po republiški pa 1,30 odstotka. Stroški za prehrano naj bi porasli po ne- nih izračunih za 5,26 odstotka, pa drugih za 6 odstotkov, občinski zavod za cene pa je izračunal, da se bodo stro- žnjili za 60 dinarjev. Vprašanje je sedaj, koliko so cene pravilne. Če namreč upoštevamo, da povprečna družinska družina poje na dan kilogram kruha, bodo sa- stroški za kruh narasli za 60 dinarjev. Ob vseh teh iz- računih se moramo vprašati, kateri je točen, če kateri ni. Vprašati se je treba tudi, ali so v teh izračunih upo- števane tudi posledične podražitve, podražitve tistih ži- ljenj, ki vsebujejo moko, olje, sladkor... Toda pustimo razmišljanja ob strani, čeprav so še kako važna, če želi- mo učinkoviti ukrepi zavarovati svojo življenjsko ra- vno, saj morajo prav ukrepi temeljiti na točnih izračunih. Oglejmo si raje, kakšni bodo ti ukrepi, s katerimi bo- naj ublažili, če že ne preprečiti posledice podražitve. Pustimo ob strani dvig pokojnin, otroškega dodatka, so- štne pomoči, pomoči za delavce brez zaposlitve in ukre- pe za zaščito študentske življenjske ravni, o čemer že raz- pravljajo v interesnih skupnostih in kjer probleme prese- ljujemo hitro rešujejo, se moramo nekoliko dlje zadržati na razpravi o osebnih dohodkih in drugih ukrepih za za- štito standarda delavca v delovni organizaciji.

Povedati je treba, da imamo po sprejemu sindikalne li- ste, ki opredeljuje najnižji osebni dohodek, tu prvič vpra- šanje tudi avtomatizem, ko se najnižji osebni dohodek po iz- računih o dvigu življenjskih stroškov vsake tri mesece av- tomatsko dviga. Glavna težava je v tem, da je podražitev pa- rav na julij, ko se prične tretje tromesečje. Sindikati in zato zavzemajo za akontacije, ki naj bi bile približno 75 dinarjev, oziroma 75 dinarjev glede na republiški povpreč- ni osebni dohodek. Seveda tu ne bo mogoče mimo solidar- nosti, saj so najbolj ogroženi prav tisti z najnižjimi oseb- ni dohodki. Celjski sindikati zato predlagajo dve varian- ti rešitve, ki obe temeljita prav na zagotovljenem najniž- nem osebnem dohodku, kakor ga opredeljuje sindikalna li- sta. Po prvem predlogu naj bi po izračunu finančnega ura- dnika priznane 3-odstotne akontacije ta denar porazdelili v večjem znesku vsem delavcem, ki prejema osebne do- hodek pod republiškim povprečjem 2.500 dinarjev, ostanek v nižjih kategorijah.

Po drugem predlogu bi razpoložljivi denar porazdelili v skupinah, tako da bi npr. skupina, ki prejema manj kot 600 dinarjev dobila 120 dinarjev, skupina med 2.000 in 3.000 dinarji 80 dinarjev in ostale skupine 40 dinarjev.

Ta predlog nedvomno zasluži vso pozornost, saj je v njem družbeno dogovorjenih norm in poudarja solidar- nost. Ne moremo pa tu mimo treh aspektov, ki jih velja omeniti.

Najprej se kaže ustaviti ob podatku, da je bilo v me- scu marcu v celjski občini še 866 delavcev, ki so prejeli naj- manj 1.400 dinarjev osebnega dohodka. Od teh je 16 delav- cec zaslužitelo celo manj kot 1.000 dinarjev, 166 pa manj kot 1.200 din. Če tem, naravnost šokantnim podatkom, do- damo še enega, da so to delavci iz 92 TOZD, se moramo vprašati, kaj je s sindikalno listo in zakaj v toliko delov- nih organizacijah njene določbe še niso uresničene?!

Drugo vprašanje je, ali ne bi kazalo ob dvigu osebnih dohodkov na račun podražitev razmišljati še o bolj urejeni prehrani delavcev in njenem regresiranju, dalje pa o ostalih, premogom, šolskimi potrebščinami in o drugih.

Tretje, nedvomno najpomembnejše vprašanje je, kje so v delovnih organizacijah dobili denar za vse to, če še niso mogli uresničiti zahtev sindikalne liste.

Nedvomno je edina rešitev v boljšem gospodarjenju, bolj z dragimi materiali, boljši organiziranosti in s njo povečano produktivnostjo dela. Zato imajo mnogokje poudarja- na teža še za sparolaštvo. Jasno pa je, da bo le to dalo ostane dohodka in več sredstev za delitev osebnih dohodkov.

Branko STAMEJCIC

Z UREDNIKOVE MIZE

Temperatura raste. Ne samo ob morju in v njem, ne samo ob čistih rekah, temveč tudi v naši redakciji. Vroče nam je. Tudi zategadelj, ker nas je malo. Obseg dela pa isti. Počitniško razpoloženje je zajelo tudi naše vrste. Nekateri se kopajo v morju, drugi v lastnem znoju.

Navzlic temu je tistim, ki smo pri delu, tudi v določenem pogledu prijetno. V resno delo prihajajo tudi veseli utrinki. Tako je tudi s srečanjem tistih treh... Saj se spomnite v prejšnji številki NT na sliko na zadnji strani. Povedati vam moram, da se je tretji (osel) oglašil. Upošteval je naš poziv in zarigal. Preko tele- fona. Nismo se videli. Oglašili so se samo živalski glasovi iz človeškega grla. Moram reči, da so bili prijetni. Dober organ. Pa tudi dosti smeja. Na eni in drugi strani. Vse skupaj smo vzeli za šalo. Vsaj mi. Upam, da tudi tisti, na drugi strani. Ni bil en sam. Več jih je bilo, ki jim je šlo na smeh. In prav je, da smo se nasmejali vsi skupaj. Tudi smeh je potreben in koristen.

Vsem, ki odhajate na dopuste, najboljše želje. In ko vam bo naslepe, se spom- nite na nas. Pišite nam kaj. Radi bomo objavili vaše turistične zapise.

Vaš urednik

Kljub temu, da se poletje že nagiba v drugo polovico, pa je bilo bore malo pravih toplih dni, pri- mernih za kopanje v domačih bazenih. Sončni žarki so odstopili mesto oblakom, vetru in dežju. Zad- nji dve nedelji v juliju je bilo malo boljše in to se je poznalo tudi na vseh bazenih, ki so bili popolnoma polni željnih (in žejnih!) kopalcev. Tako je bilo v Šoštanju, Mozirju, Preboldu, Celju, Rimskih Toplicah in Velenju (na sliki), torej pač tam, kjer so kolikor toliko solidni pogoji za poletno kopanje. Želja vseh je bila, da bi bilo v avgustu več takšnih dni in da bi dobili še več bazenov, da ne bi bilo na obsto- ječih prevelike gneče. Reke so namreč že tako umazane, da niso več za kopanje!

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

OBMOČJE

ZA KOZJANSKO

Solidarnostna akcija delov- nih ljudi in občanov pa tudi drugih organizacij za pomoč prizadetim po potresu na Kozjanskem in drugih ob- močjih je v polnem teku. Iz dneva v dan zavzema širši obseg. Vse več je kolektivov, posameznikov in družbenih organizacij, ki v njej sode- lujejo in prispevajo zlasti de- narna sredstva za ublažitev škode, ki je nastala po po- tresnih sunkih. Škoda! Cetudi je se znane prve številke o njej, je še vedno težko reči, kolikšna je v resnici. Znano je le dejstvo, da po dosedanjih kriterijih zbrana sredstva ne bodo zadoščala. Zato bo nuj- na širša in trajnejša skupna solidarnostna akcija. Pa tudi hitra, kajti bliža se čas, ko bodo morale biti urejene ne- katere šole, ko bodo morale biti strehe nad glavami.

Cetudi je solidarnostna ak- cija v največji meri zajela našo republiko, Slovenijo, to ne pomeni, da ni dobila splo- šnega jugoslovanskega pečata. Po resnici povedano ne formalno, kajti po kriterijih

za takšen korak ni pogojev za vsejugoslovansko akcijo. Toda, resnična solidarnost se tu ni oziirala na formalnost. Pobratimske občine in druge republike ponujajo svojo po- moč!

V celjski občini so na ra- čun prve solidarnostne so- bote že zdaj zbrali 155 mil- lionov starih dinarjev. Zda- ječe na pobudo občinskih družbeno političnih organiza- cij in občinske skupščine no- va akcija za še eno delovno soboto, v septembru.

Pomembna je odločitev re- publiških forumov, da bo del škode po potresu v celjski občini plačan iz skupnega solidarnostnega sklada. Gre za 348 primerov, od tega naj- več prve, lažje stopnje, med- tem ko jih je 15 tretje in 2 četrte, najtežje stopnje.

Vrednost dela v solidar- nostni soboti 13. julija je pre- cejsnja. Zai, pa nakazila sred- stev (bruto osebni zaslužek) nekoliko kasnijo. Vmes je tu in tam prišla nelikvidnost go- spodarskih organizacij.

Velenjčani so se odločili za gradnjo osnovne šole v Zibiki. Tako bodo že to sobo- to prišli v večjem številu v ta kraj blizu Smarja in po- magali Vegradovim delav- cem. Ta akcija pa ne bo sa- mo to soboto, marveč bo tra- jala vse do dograditve šole. Predvidevajo, da do dneva republike.

V solidarnostno akcijo se vključujejo tudi posamezniki. Znanj so primeri iz Celja, ko so mnogi obrtniki, odvet- niki in drugi že nakazali us- trezna sredstva. Med te se je vključil tudi znani slikar Jože Horvat-Jaki iz Nazarij, ki je za Kozjansko daroval petdeset svojih slik. Vse ka- že, da bo Jaki našel kupce za te slike kar sam.

Spisek takšnih in podobnih primerov pa s tem ni kon- čan. Z'lepo vsoto prispevka se je v akcijo vključil tudi stanovanjski solidarnostni sklad občine Celje. Sicer pa tudi v tem primeru velja sta- ro pravilo — kdor hitro da, dvakrat dal!

ZDRAVSTVO

Obetavni sporazum

Med obilico samoupravnih sporazumov, ki so bili podpisani pred kratkim, zavzema posebno obetavno mesto sporazum, ki ga je podpisalo devet slovenskih skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja, med njimi tudi celjska. Zrelost, ki so jo pri tem pokazale za razširitev vseslovenskih zdravstvenih kapacitet, je trden temelj za rast zdravstvene službe, zlasti, če upoštevamo dejstvo, da so se vse slovenske skupnosti morale odreči zaradi dolgoročnih koristi manjšim lastnim investicijam.

Samoupravne interesne skupnosti so namreč s podpisom sprejele nase obveznosti iz proračunov družbeno političnih skupnosti in združile del sredstev za zdravstvene investicije republiškega pomena. Sporazumele so se torej, da združijo okoli 120 milijonov dinarjev, da bi le enkrat z združenimi močmi dogradili klinični center in onkološki inštitut, začeli z gradnjo medicinske fakultete in dogradili mariborsko, novogoriško bolnišnico ter pričeli z gradnjo bolnišnice v Kopru. Med vsemi temi postavkami so tri najpomembnejše: medicinska fakulteta, onkološki inštitut in koprška bolnišnica, ki se bodo gradile v republiki z združenimi sredstvi. Prva pa bo na vrsti medicinska fakulteta in sicer v prvi fazi gradnje petih predkliničnih inštitutov.

Vsa slovenska javnost se je odločno opredelila tudi za dograditev onkološkega inštituta, podprla pa jo je tudi zveza samoupravnih skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja. Nekaj denarja je skupnost namenila tudi začetku gradnje bolnišnice v Kopru, skupna vsota za vse tri predvidene objekte pa znaša 3,5 milijona dinarjev.

Nekaj denarja so v republiškem sporazumu namenili tudi skupnosti v Celju, ki bo z adaptacijo bolnišnice nadaljevala.

Danes smo na podlagi teh podpisanih sporazumov optimistično razpoloženi. Zastoj zdravstvenih gradenj v Sloveniji se ne bo nadaljeval. Skupna pot je začrtana, čeprav je rabila za svojo traso deset let ovinkarjenja in sporazumevanja. Nastopil je čas, ko s trezno glavo in stojič na trdnih temeljih razmišljamo o gradnji vseslovenskih zdravstvenih objektov, ki bodo z dokončanim kliničnim centrom in medicinsko fakulteto v Ljubljani zaokrožili medicinsko strokovno in pedagoško nadgradnjo v Sloveniji.

ZDENKA STOPAR

F. ŠETINC V MOZIRSKI OBČINI

NE SESTANKI, AKCIJE

Na enodnevnem obisku v mozirski občini si je sekretar komiteja predsedstva CK ZK Slovenije Franc Šetinc med drugim ogledal tovarno GLIN v Nazarju, preusmerjeno kmetijo Ivana Glojeka v Smartnem ob Dreti in prisostvoval prav tako v Glinu razgovoru s člani osnovne organizacije zveze komunistov ter sprejemu petnajstih novih članov v organizacijo.

Najpomembnejši je bil vsekakor dopoldanski pogovor z razširjenim političnim aktivom mozirske občine, kjer so ga seznanili s trenutnim položajem mozirske občine in prizadevanji za čimhitrejše vključevanje v naša skupna prizadevanja. O tem sta obširneje govorila predsednik izvršnega sveta občine Mozirje Hubert Herček in politični sekretar občinske konference ZKS Matevž Požarnik.

V razpravi je Franc Šetinc omenil predvsem tri področja, katerim je treba posvetiti vso pozornost. To je utrjevanje in izpopolnjevanje zastavljenih nalog, sprejetih v dokumentih, novi vlogi krajevnih skupnosti in trenutni organiziranosti Zveze komunistov na terenu. Dejstvo je, da se ne smemo zadovoljiti samo s formalnimi spremembami, ampak da moramo iti dalje, kajti le tako bomo realizirali zastavljene naloge. Niso vse samo sestanki in zapisniki, ampak je več akcij, ki mora biti konkretna in poglodbena. Povsod morajo biti prisotni ljudje, ki morajo biti seznanjeni, kaj se do-

Sekretar izvršnega komiteja CK ZKS Franc Šetinc, politični sekretar občinske konference ZKS Mozirje Matevž Požarnik in Emil Roje med srečanjem s člani razširjenega političnega aktiva.

Foto: L. Ojsteršek

gaja in s čim upravljajo. Prav tako pa moramo od vsakega delavca zahtevati, da bo na svojem delovnem mestu čutil odgovornost, ki mu jo nalaga družba. Pri tem ne smemo popuščati, pa čeprav gre za komuniste ali nekomuniste. Vsi smo odgovorni, da spetjemo zastavljene naloge in da pripomoremo k našemu boljšemu jutri.

Franc Šetinc se je tudi ustavljal ob skromni številki članov Zveze komunistov v mo-

zirski občini. Opozoril je, da bo potrebno storiti mnogo več, da se bodo te vrste okrepite, kajti potem se bo okrepilo tudi ostalo delo. Isto velja tudi za krajevne skupnosti, kjer morajo krajanje vedeti, s čim razpolagajo, ne pa, da smo se formalno odločili za novo smer, v bistvu pa ostali na starih pozicijah.

In ne nazadnje je treba takoj pristopiti k izdelavi analize, kakšno je stanje po sprejetih dokumentih in kongre-

sih v občini, ki jo je treba do 1. septembra dostaviti centralnemu komiteju. Vedno je treba biti aktiven in iskati nove perspektive, višje oblike in kvalitete, če želimo, da bomo uspeli. Za to pa je potrebno sodelovanje prav vseh.

Z obiskom v mozirski občini je bil Franc Šetinc zadovoljen, saj je videl, da si občani prizadevajo nekaj doseči in da so tudi dosegli. Vendar je treba tudi od teh rezultatov še naprej.

OBMOČJE

INŠPEKTORJI NA DELU

Nič novega. Bili so že doslej in tako bodo tudi v prihodnje. Toda, v zdajšnjem času je njihovo delo, navzlic počitniškemu razpoloženju, več kot delavno. To še posebej velja za tržne inšpektorje.

Odluk o povišanju cen nekaterim osnovnim prehrabnim artiklom je postavil tudi pred nje nove naloge in obveznosti. V močno akcijo so stopili še ob popisu blaga, ki ga je zadela podražitev. Njihovo delo pa se nadaljuje tudi zdaj, in se še bo. Gre za dosledno upoštevanje odloka o podražitvi in gre torej za zaščito življenj-

ske ravni delavcev, občanov... skratka vseh.

Njihove naloge so odgovorne. Usmerjene tudi proti tistim, ki so morda napak razumevali vsebino novega ukrepa. Da je tudi nekaj takšnih, je pokazal že popis blaga za podražitev. Tu in tam so nekateri pozivi na razgovor razumeli kot vabilo na piknik. Nekateri zopet se niso ravno po navodilih in so popis izvedli po svoje. Tudi tako, da je opozoril na ukrep in zato prispeval k določeni potrebiški mrzlici. K sreči v manjšem obsegu. Da pri vsem tem ni šlo za šalo, ni ti za poletni piknik, bodo po-

kazale posledice. Proti vsem tem bodo namreč tržne inšpekcije v občinah uvedle postopek.

Na odgovornost tržnih inšpektorjev v tem času pa je opozoril tudi zadnji sestanek, ki ga je sklical republiški tržni inšpektorat. Delo je zastavljeno tako, da ne bo dovoljevalo nobenih neopravičenih odstopanj, nihanj, izrabljanj. Pravzaprav žalostno, da moramo v tem času (!) opozarjati tudi na takšne možnosti! Tržni inšpektorji bodo budni še dolgo! Sicer pa, kdaj se konča njihovo delo? V tem času bodo posvetili največ pozornosti no-

glicem proizvodnje in promet s prizadetimi prehrabnimi artikli in drugimi, ki so vezani nanje. Njihova naloga je, da bodo že v kali preprečili vsako neopravičeno zviševanje cen. V tem pa je pričakovati delno oziroma manjše povišanje cen tistim izdelkom, kjer nastopajo moka, kruh, sladkor in olje. Toda le v takšnem odstotku kot so te osnovne surovine v teh izdelkih udeležene. Zato bo kontrola specifikacije strukture posameznih izdelkov več kot nujna. Skratka, naloge so znane. Prav je, da jih poznamo vsi. To še posebej, da bo delo tržnih inšpektorjev hitrejše, učinkovitejše...

V podobni luči so tudi naloge referentov za cene pri občinskih skupščinah!

M. B.

L. JASNIČ V KONJICAH: AKTIVIRATI MLADE V KS

Pred tednom je obiskal Slovenske Konjice predsednik republiške konference Zveze mladine Slovenije Ljubo Jasnič. Skupaj s člani predsedstva občinske konference Zveze mladine se je pogovarjal o osnutku statuta Zveze socialistične mladine Slovenije. V pogovoru z mladinci je Ljubo Jasnič poudaril, da bo morala Zveza mladine urediti predvsem nova organizacijska načela, ki so zapisana v osnutku statuta Zveze socialistične mladine Slovenije. Gre za to, da se bo po novih organizacijskih načelih okreplila aktivnost mladih v krajevnih skupnostih, pa čeprav se bo na račun tega zmanjšala aktivnost mladih v delovnih organizacijah. »Mladi se ne smejo več zbirati samo okrog mladinskih klubov,« je de-

jal Ljubo Jasnič. »Ti namreč postajajo že prave komercialne ustanove. Mladi se morajo povezati s terenskimi organizacijami Socialistične zveze in v okviru le-teh razvijati svojo aktivnost.« Mladi so se v razgovoru z Ljubom Jasničem dotaknili še mnogih problemov, ki jih bo morala organizacija Zveze mladine v bodoče rešiti. Tako so razpravljali o dijaških domovih, o politiki stipendiranja, o dejavnosti aktivov mladih delavcev. Ljubo Jasnič je v razgovoru dejal, da bodo morali mladi iz Slovenskih Konjic čimprej delegirati svoje delegate v občinsko konferenco Socialistične zveze in v občinski svet Zveze sindikatov ter tako uresničiti ustavna načela o povezovanju teh organizacij. DAMJANA STAMEJČIČ

NOVI KREDITI

Izvršni odbor celjske podružnice Ljubljanske banke je na svoji zadnji seji odobril nova posojila Jutranjki v Sevnici, Elektru Celje, Gradbeniku Ljubno ob Savinji, Steklarni v Rogaški Slatini, Garantu na Polzeji, Avtu Celje in komunalnemu podjetju Ceste-kanalizacije Celje za modernizacijo in razširitev proizvodnje pa tudi za zagotovitev trajnih obratnih sredstev. Zataknilo pa se je pri kreditu za papirnico Radeče, ki je bil iz družbenih sredstev odobren že marca pa zadeva še ni uresničena.

JLA

solidarna

Menda ni treba posebej poudarjati, kako dolgo sodelujejo pripadniki JLA s prebivalstvom na našem območju. O tem smo že veliko pisali. Sledijo primer zasluži uslovnost. Ko je potres pradel Kozjansko, so se koj sestali komuniste celjske garnizije in stekli, da bodo pomagali prizadetim krajem. Na prejšnjem organiziranem razno akcijo denarja, ki so vojniki prispevali najmanj 10 dinarjev, enoti podporočnika Vukmirovića pa so nameri darovali tudi po 100 dinarjev, nekatere stotine pa tudi po 150 dinarjev. Tako so kaj kmalu zbrali okoli pol sto-

ga milijona. Toda to ni vse. Obljubili so tudi da bodo na voljo pri gradnji objektov in za prispevali prostovoljno delovne ure za obnovo Kozjanskega. Ko smo vprašali komandanta garnizije podpolkovnika Milana Aksentijevića od kakšnega zagon in pripravljenost naše vojske pomoč Kozjanskemu, je dejal, da to pač ni posebnega. »Tam živijo ljudje, ki so z nami mi smo z njimi v eni ne samo takrat, ko smo pri njih na terenu. To so vse naši ljudje, domovine, zato moramo pomagati,« je dejal podpolkovnik Milan Aksentijević.

Tako imamo še eno kaz o resničnem sodržanju in navezanosti našo ljudsko armado občan na katerem delu naše dežele.

DRAGO MEDVIČ

OGLAŠUJTE V

NOVI tednik

NUDIMO VAM
POTROŠNIKO POSOJILLO
ZA PROIZVODE TOVARNE

g o r e n j e

EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

TOZD Maloprodaja

POT INFORMACIJE V BAZO

formiranju TOZD v letu, se je pojavil prehodnih rutinskih tudi problem in-

na v proizvodnji kot zaradi tega dan za dnevno živim neposrednimi proizva- materialnih dobrin in katera pota bazo informacija in bistveno, na kakšen se jo sprejme ter kak- komentar. Iz teh za- sem prišel do zaključ- je poleg tiska, radia- živla govornika be- vedno primaren me- posredovanje obvestil. govoru aktivno sodelu- oja subjekta; hkrati, ko- meša neka informacija govornika, se že lahko njegova reakcija in- je o konkretnem pri-

ko delegatski sistem- je prve korake v živ- se srečuje s podobno- matiko. Ustavimo se- posvetovanju v Predvo-

ru. Tu je bil dan velik pou- darek na obveščanju in ob- veščenosti. Najbolj bistven element pri informiranju naj- bo primerno prilagojena pro- stornina informacije. To po- meni, da morata biti pri se- stavi informacije upoštevana tako čas, ki je potreben za vsrkanje informacije, kot tu- di njena dojemljivost za ve- čino ljudi.

Na zagrebški televiziji je podal svoje mnenje o infor- maciji in delegatskem siste- mu predsednik skupščine SFRJ Kiro Gligorov nasled- njo misel: »Informacija mora biti jedrnat in kratka, a ne na škodo osnovne misli; zavedati se moramo, da je delegat zaposlen z rednim delom in da ni profesional- ec.«

V Novem tedniku razmišlja predsednik občinske skupšči- ne Celje Jože Marolt o ob- veščanju in delu delegatov, kjer konkretno pravi: »Skr- beti moramo za kvalitetne in- formacije, za stalno infor- miranje delegatov pa tudi za

pretok informacij v vse smeri.«

Kot rdeča nit se skozi vse razprave vleče, kako čimprej približati bazi jed- rnat in vsebinsko zanimivo informacijo. Res, delegat ne more biti poštar, kot ste za- pisali vi, tov. urednik, am- pak mora biti seznanjen z vso aktualno problematiko področja v katerem deluje, obenem pa mora imeti še do- ber posluh za sogovornika v bazi ali pa v skupščini, če hoče biti aktivni usmerjeva- lec družbenih tokov.

Koliko nepotrebnih kon- fliktih nastaja zaradi tega, ker je tok infor- macij neke običjal. Na eni stra- ni prizadeti občani z žgočim komunalnim problemom, na drugi strani pa izvršilni orga- ni občinske skupščine, ki ta problem v nedogled odla- gajo. Podobne situacije se v določenih trenutkih pojavlja- jo v organizacijah združene- ga dela.

Razmišljanja o toku infor- macij bi zaključil z mislijo mgr. Babiča, ki je dejal na

posvetovanju v Predvoru: »V samoupravnem sistemu ni skrivnosti in s citatom no- ve republiške Ustave: »Res- nično vsestransko, pravoča- sno in popolno obveščanje delovnih ljudi in občanov o političnih in gospodarskih vprašanjih, o delovanju orga- nov in organizacij in o dru- gih splošnih in skupnih vpra- šanjih je pogoj samouprav- nega odločanja, uveljavljanja nadzorstva ter ustvarjanja aktivnega javnega mnenja in zato ena izmed temeljnih pravic delovnih ljudi in ob- čanov.«

Interes je velik in pot je nakazana! Tok informacij bo stekel. V takem vzdušju bo lahko delegat — član delav- skega sveta, član katere koll družbeno politične organiza- cije ali pa oddelkovodja — posredoval informacijo svoji sredini, ker bo sam dobro in- formiran, v sredini pa bo za- njo nastal živ interes, kar je pogoj za ustvarjalno disku- sijo.

RUDI BOŽIČ, Aero

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

Tovariš Jože Jan, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Žalec

Pred tedni so končno razstrelili poškodovani most čez Savinjo pri Lat- kovi vasi. S tem je celo- ten promet na magistral- ni cesti proti Ljubljani preusmerjen na obvozno cesto skozi Polzelo. Ver- jetno ni treba posebej po- udarjati, kakšna ovira za promet je to, še posebej v sezoni, ko je promet iz- redno gost.

Javnost na našem ob- močju bo nedvomno zani- malo, kako ste pristopili k reševanju tega proble- ma? Kako bo z gradnjo novega mostu, kdaj se bo ta pričela, kakšni so okvi- rni roki, v katerih bo po-

stavljen nov most in po- dobno?

Marsikoga bo najbrž tudi zanimalo, zakaj ste v občini sorazmerno dol- go časa odlagali reševanje problema mostu pri Lat- kovi vasi. Vemo namreč, da je bila letošnja zima izredno mila in da bi morda z gradnjo novega mostu lahko pričeli že prej. Kje so vzroki za te zamude, če jih lahko tako imenujemo?

Za vaše odgovore se vam v imenu uredništva že vnaprej zahvaljujem.

Novinar:

Branko Stamejčič

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

ODGOVOR NA VPRAŠANJE IZLETNIKOVH AVTOBUSIH

Avtobusni potniški promet je na videz enostaven, v- ni pa zapleten proces, ki lahko deluje brezhibno, so podani naslednji pogoji:

1. zadostno število kvalitetnega voznega parka, s- da poprečna starost vozil ne presega 3 let,

2. zadovoljivi pogoji za ažurna popravila vozil, ki- okvari,

3. obvezna stalna rezerva vozil, ki lahko nadomestijo- ma nepredvidene okvare,

4. dobra organizacija dela in- kvaliteta kadrovska zasedba.

Podjetje se je v preteklih 3 letih trudilo, da bi se- največje možne mere približalo vsem zgoraj našte- janim pogojem in s tem nudilo svojemu tržišču kvalite- tno in točno uslugo. S pospešenimi nabavami novih vo- zil (poprečno 30 na leto) smo trenutno že dosegli po- poprečno starost 3 leta, pri čemer pa je potrebno pouča- ti, da je prejšnja zamenljivost voznega parka zah- vala v pretežni meri zamenjavo starih voznih enot, zamenljivo na račun prepotrebne širitve števila vozil (zmenjena reprodukcija). Zlasti v zadnjem času, po- kraditvi goriv in maziv, občutimo nadpovprečni po- štvek števila potnikov, tako da so naši vsakodnevni raz- meri vozil do skrajnosti napeti in nam torej vsaka- zmanjša nepredvidena okvara lahko povzroči zamu- ro na tej ali oni liniji.

Z letošnjim novim kontingentom 25 vozil, ki bodo- celotni dobavljena do konca meseca julija, bo po- štvek ocenit tržišče pokrito v taki meri, da bo poslova- je potekalo brez večjih težav. K temu naj dodam še- stvo, da pristopamo h gradnji novih tehničnih de- lovnic, ki so prvi pogoj za normalno poslovanje potni- škega prometa. Obstoječe delavnice so namreč za po- štvek 170 vozil premajhne, delovni pogoji v njih pa- vsem neprimerni.

Iz naših evidenc je razvidno, da so se na progi- celje—Krapina, z odhodom iz Celja ob 9. uri pojavile- deče zamude:

12. 6. 1974 25 minut zamude

17. 6. 1974 40 minut zamude

17. 6. 1974 proga ni obratovala

12. 7. 1974 30 minut zamude

15. 7. 1974 15 minut zamude

Omenjeno vozilo pretežno (od 9—19 ure) vozi na- eno Krapine, take da je za popravilo okvar na- obo razmeroma skopo odmerjen čas. Kljub temu- o omenjeni problem rešili tako, da v bodoče do- mud ne bo več prihajalo.

Potnikom se opravičujemo in jih prosimo za razu- revanje.

Nadaljevanje takšne politike obnove voznega parka,- to smo jo izvajali doslej, bo v bodoče zmanjšalo za- mude ali druga nespoštovanja voznih redov do take- ere, da do pritožb ne bo več prihajalo.

Za konec naj še omenim, da na relaciji Celje—Roga- ta Statina vozimo med 9 in 12. uro na vsake pol ure- torej že to omogoča približno dobre zveze na tej- poti. To pa seveda ne pomeni, da si prevoznik sme- dovoljevati zamude, zato se bomo trudili, da jih bo na- jem tržišču čim manj, saj je to naša najosnovnejša- najpomembnejša naloga.

PERC Leopold, dipl. phil.
Direktor »IZLETNIKA«

MED DELEGATI: AVTO CELJE

ZAČETNE TEŽAVE

Branko Berkovič, avtomeha- nik, je vodja delegacije Avto Celje in vodja konference delegacij, ki oblikujejo sku- paj s Prevozništvom, Avto Kočevjem, Viatorjem in Ko- njeniškim klubom. V zboru združenega dela celjske ob- činske skupščine ima ta kon- ferenca delegacij 2 delegatski mesti.

Kako ocenjujete svoje do- sedanje delo?

Povedati moram, da tudi pri nas ne gre brez začetnih težav. Zaradi narave dela med delovnim časom težko skličemo sestanek delegacije, po delovnem času pa tudi ni preprosto, saj večina de- legatov biva izven Celja. Se- veda gre za težave, ki jih bomo v kratkem lahko reši-

li. Bistveno je, da se naše delo dobro uteče in da se s svojim delom delegati uveljavimo med delavci.

Kaj menite o delegatskem sistemu?

Brez dvoma podobno kot vsi naši delovni ljudje. Po dosedanjem delu naših de- legatov, delegatov v občinski skupščini in po seminarju za delegate sodeč, gre za izredne premike v sistemu odločanja. Vesel sem, da smo občani in delavci tako tesno vključeni v celoten si- stem odločanja in da končno vsaj poizkušamo vse proble- me reševati skupaj v naše dobro. Pomembno je tudi, da vemo, da smo za svoje delo odgovorni svojim sodelavcem. Kako so delegate in njihovo

delo sprejeli v kolektivu?

Ceprav smo z delom prav- zaprav še čisto na začetku, se v kolektivu že pozna, da delegacija dela. Diskusij o vlogi in mestu delegacije je tudi med nečlani precej, za- nimajo se za naše delo in brez dvoma bo sčasoma pri- šlo do večje uveljavitve de- legatov.

Katere so vaše glavne nalo- ge?

Ni jih malo. Sam menim, da je najpomembnejše čim- boljše se povezati s kolekti- vom, kajti izgubljen stik bi pomenil odtujitev odločanja od delavcev. Veliko pozorno- sti bo treba nameniti obve- ščanju tako preko glasila kot v medsebojnih stikih. Poizkusiti je treba, da bi

vsil delegati delovali čim- enotneje, saj so cilji naše socialistične družbe naši ci- lji in vsem jasni. Le uspehi in doseženi rezultati bodo zainteresirali za sodelovanje in sodelovanje v delegatskem sistemu tudi tiste, ki sedaj niso delegati.

Branko Stamejčič

ZA KOZJANSKO

Do minulega petka so v žalski občini zbrali 528.151,85 dinarjev, ki jih bodo namenili za pomoč občanom prizadetim v ne- davnem potresu. V akcijo so se že vključili domala vsi žalski delovni kolekti- vi, ki so že opravili soli- darnostno soboto. Tiste delovne organizacije pa, ki solidarnostne sobote še niso opravile, so večinoma že nakazale sredstva ali poslale pomoč v materia- lu, to pa bodo nadome- stile z delom na prosto soboto kasneje. Organizirana akcija zbiranja po- moči poteka tudi po tere- nu, kjer jo vodijo krajev- ni štabi v sodelovanju s krajevnimi organizacijami in sveti krajevnih skup- nosti.

V akcijo so se vključili tudi delavci iz družbenih služb. Tako so delavci iz vzgoje in izobraževanja sklenili, da bodo od ju- ljskih osebnih dohodkov prispevali v sklad za po- moč potresnim območjem 3,5 % od neto OD, stano- vanjski solidarnostni sklad bo prispeval od svojih sredstev 5 % za namensko gradnjo in obnovo stano- vanj, ostale družbene or- ganizacije pa so večinoma že vplačale svoje prispev- ke. BS

FRANC JELENKO

PRED KONGRESOM

Na občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenske Konjice so pred kratkim zaposlili Franca Jelenka kot plačane- ga sekretarja te organizacije. Čeprav ni minil niti še dober mesec od tedaj, ko je pričel z delom, so se naloge že na- kopičile.

»Kako se pripravljate na kongres Zveze sindikatov Slovenije in Zveze sindikatov Jugoslavije?«

»Sindikalna organizacija mora najprej pregledati svoje dosedanje delo in mora vsaj okvirno začrtati tudi na- loge, ki stoje pred našo orga- nizacijo v prihodnje. Analizirati mora samoupravni po- ložaj sindikalne organizacije v naši družbi in vlogi, ki jo ima v socialističnem družbe- nem sistemu. Sindikalna organizacija mora poiskati svoje pravo mesto v delegat- skem sistemu in delovati v smeri, da bodo neposredni proizvajalci res nosilci naše- ga ekonomskega razvoja in da bodo odločali o svojem de- lu in rezultatih svojega dela.«

»Dejali ste, da mora sindi-

Franc Jelenko

kalna organizacija analizirati dosedanje delo. Kako boste svoje delo pregledali na ob- činskem svetu Zveze sindika- tov Slovenske Konjice?«

»Ustanovili smo komisijo, ki bo delala na področju sa- moupravljanja. Ta komisija se bo povezala z vsemi os- novnimi organizacijami sindi-

kata in skupaj z občinskim svetom pregledala njihovo delo.

»Kako pa se bodo v pred- kongresno razpravo vključe- vali delavci?«

»Delavci se bodo vključeva- li v javno razpravo po oddel- kih, v manjših grupah, tako da bodo lahko res vsi poda- li svoje pripombe in pred- loge.«

»V Konjicah ste že ustano- vili komisijo za samouprav- ljanje. Kakšne bodo njene naloge?«

»Njena permanentna nalo- ga bo ta, da bo analizirala delo v TOZD in spremljala razvoj samoupravljanja. Skr- bela bo za to, da se bo ved- no bolj krepila vloga nepo- srednih proizvajalcev. Namen komisije pa ne bo samo ta, da bo ugotavljala dejansko stanje v TOZD, ampak bo tu- di preko osnovnih organiza- cij sindikata in Zveze komu- nistov narekovala smeri, po- bude in predloge za čimveč- jo aktivnost neposrednih pro- izvajalcev v združenem delu.«

DAMJANA STAMEJČIČ

NAROČITE
NOVI
tednik

GOSPODARSKA POVEZOVANJA

V KVALITETE!

Prizadevanje je že kratko časovno obdobje, ko uresničujemo določila nove ustavne ureditve, je pokazalo, da poleg bistvenih sprememb vnašamo nove kvalitete tudi na področja, kjer prej dolga leta nismo nismo uspeli stvari premakniti z mrtve točke. V mislih imamo predvsem prizadevanja na področju integracij. Res, tudi pred začetkom uveljavljanja ustavnih dopolnil so se združevala podjetja in reči je treba, mnoga tudi zelo kvalitetno. Toda, kljub temu smo v sedanjih prizadevanjih takorekoč na slehernem koraku priče nastajanja novih integracijskih povezovanj. Se več, nastajajo celotni integracijski sistemi, ki jih praktično še do nedavnega nismo poznali.

Tudi delovni kolektivi celjskega območja se intenzivno vključujejo v taka prizadevanja, kar vse bo nedvomno prineslo v bodoče mnoge skupne koristi tako združenim kolektivom, kakor tudi

celotni družbeni skupnosti. Vendar pa bi ob tem radi opozorili na nekaj problemov, ki jim velja zlasti v prizadevanjih naslednjega obdobja posvetiti nekaj več pozornosti. Gre namreč za to, da bo potrebno v združenih podjetjih sedaj, ko so podpisani samoupravni sporazumi, pričeti kar najbolj intenzivno graditi nove odnose ter vzpostavljati med združenimi članmi taka razmerja, ki bodo v končni konsekvenci dala pričakovane rezultate. Ni dovolj, da se je nekaj delovnih kolektivov na podlagi samoupravnega sporazuma povežalo v sestavljeno organizacijo združenega dela, treba stopiti še korak dlje in ta korak je pravzaprav tisti, ki pomeni novo kvaliteto, novo pridobitev, ki jo omogočajo določila naše nove ustavne ureditve.

Povežana podjetja se morajo z največjo mero odgovornosti lotiti skupnega organiziranja posameznih služb,

skupno morajo pripraviti razvojne programe, temelječe na delitvi proizvodnje, specializaciji in maksimalnem izkoriščanju prednosti ki jih imajo posamezne delovne organizacije. Veliko napako bomo storili, če bomo znotraj novih integracijskih tvorb poskušali ohranjati stare odnose. Potem praktično nismo dosegli ničesar. Še več, storili bi nepopravljivo škodo, kajti težave, ki bi v takih primerih nastale bodo neodgovorno pripisane danim pogojem, kar vsekakor ne drži. Bitka za ustvarjanje novih odnosov se torej šele začne, pri čemer pa mora iniciativa ostati čvrsta v rokah tistih, ki so se v integracijske sistema povezali, kajti le tako bodo nove rešitve starih problemov prinesle optimalnejše rešitve in pozitivne učinke.

Nalog vsekakor ni malo, treba bo le intenzivno začeti, predvsem pa ne dovoliti, da vse ostane po starem!

BERNI STRMCNIK

MINERVA

15.000 KM CEVI

Minerva sodi med manjše delovne organizacije v žalski občini. Kljub temu ne moremo reči, da je Minerva majhna, saj se je prebila med največje jugoslovanske proizvajalce cevi iz plastičnih mas in spojnih elementov. Je najakumulativnejša delovna organizacija v občini. Vsa doslej še niso spoznali neuspehov.

Mlad kolektiv, ki šteje danes 120, do konca leta pa po predvidevanjih 160 zaposlenih, se je veskozi zavedal, da brez dobre tehnološke opremljenosti in kakovostne proizvodnje ne bo našel svojega mesta v gospodarstvu. Zato so se pravočasno in zavestno odločili, da bo treba stisniti pas in vlagati v osnovna in obratna sredstva. Zavestno so se odpovedali poboljševanju družbenega standarda zaposlenih. Disciplin, dobre poslovne odločitve, visoka produktivnost dela, ki je presegal tudi sicer sme načrte in

visoka zavest samoupravnih organov so Minervo popeljali v sam vrh najuspešnejših kolektivov v občini.

Naj te uvodne misli nekoliko popestrimo s številkami. Od lani so v Minervi povečali proizvodnjo za 70 odstotkov, temu primerno je narasel tudi bruto produkt. V letu 1975 že načrtujejo 10 milijard bruto produkta. Vse to s 160 delavci!

Naj takoj omenimo, da imajo tudi v Minervi težave. Podobno kot v večini jugoslovanskih podjetij se otepajo s problemi vedno dražjih surovin. Surovina za njihove proizvode pa je izjemno draga, skoraj trikrat dražja od enake teže železa. Ker so doslej toliko vlagali v strojno opremljenost se sedaj srečujejo pravzaprav z absurdnim položajem, ko imajo možnosti za še boljše izkoristke obstoječih zmogljivosti, pa jim to preprečuje pomanjkanje surovin. Če bi te lahko dobili v zadostnih količinah, bi lahko proizvodnjo povečali kar za 100 odstotkov, nam je povedal direktor Minerve inž. Leopold Bonajo. Povedal je še, da si veliko obetajo od naših proizvajalcev surovin, ki bodo, po vsem sodeč, kmalu pričeli proizvajati surovine, ki jih Minerva potrebuje. Pri večini surovin so bili doslej namreč vezani na uvoz.

V Minervi go perspektivni načrti razvoja jasno zastavljene. Ze v načrtu »Minerva 73« so zastavili svoje cilje — delno renoviranje tovarne, 6-kratno povečanje zmogljivosti strojev, zaokroženje podjetja v celoto in dobra urejenost

notranjih zmogljivosti. Vhodnje leto bo program ključen.

Z zaključkom programa bo v Minervi sproščalo sredstev in inž. Leopold Bonajo nam je povedal, da želijo izkoristiti za rast družbenega standarda v kolektivu Tega so doslej zamenjali zato je skrajni čas, da na tem področju krepijo in preji. V Minervi se zavedajo, da mora biti tovarna, ki je po ukinitvi rudnika niral, če ne nazadovati, mora živeti v njem in z njo. Prav zato želijo, da bi Bukovica, star rudarski kraj, je po ukinitvi rudnika čakal svoj razcvet. Tako bo izdelan zadalni načrt Bukovice želi Minerva zelo velika sredstva v kraj.

Največjo pozornost seveda, posvetiti gradnji novonastajajočih objektov, ki bodo na podporo krajani pa tudi občinskega nosnega stanovanjskega dela. Pričakovanja so utemeljena, saj je v Zabukovici družin, ki živijo v zelo življenjskih razmerah, veliko je invalidov in socialno problematičnih družin. Minerva del ne more pričeti sama, potrebno bo razumevanje občinskih organov, krajanske skupnosti Grize in krajanske družbenopolitičnih organizacij. Brez dvoma pa bo Minerva v svojih prizadevanjih pela, saj cilj — postati cena razvoju kraja, mora vsi pozornost in pohvalo.

Zaradi načrtov o razvoju kraja v prihodnosti Minerva ne bo toliko vlagala v lastno proizvodnjo kot doslej. Vse pozornosti namenjajo izboljšanju produktivnosti dela, uvajanju sodobnih metod dela, kot so — elektronska obdelava podatkov, usposabljanje delavcev ob sprejetju na delo itd. To pa so načrti ki brez dvoma sovpadajo z družbenimi cilji razvoja gospodarstva.

Ob koncu tega zapisa o Bukoviški Minervi le še ena data. V Minervi proizvede letno milijon 730 km cevi, 15 milijonov metrov.

BRANE STAMER

INGRAD

VEČ STANOVANJ

Ne gre za določevanje vrstnega reda in ugotavljanje, kdo je prvi, kdo boljši in tako naprej. Toda, navzlic temu je treba zapisati, da je Ingrad vendarle med tistimi, ki so najbolj prisluhnili utripu novega časa in ki so veliko, da ne rečemo največ, napravili za uresničitev nove ustave, za nadaljno krepitev in razširitev delavskega samoupravljanja temeljnih organizacij združenega dela, z uveljavitvijo samoupravne delovne skupnosti skupnih služb, marveč tudi v praksi.

Novi samoupravni organi so namreč zaživeli in se odločno spoprijeli s prvimi nalogami. Samoupravo so postavili na dosti širšo osnovo. Poti so znane, prav tako naloge. Kolektiv se uveljavlja in utrjuje svoj ugled ter položaj v širši družbeni skupnosti. Sicer pa, pota, ki so jih ubrali v zadnjem času, niso naključna. So rezultat dela Zveze komunistov in drugih družbeno političnih in samoupravnih organov. So posledica enotnosti v reševanju vseh nalog. To je vsekakor odlika, na katero je kolektiv Ingrada upravičeno ponosen.

Vzporedno s prizadevanji za krepitev samouprave, je rasla skrb za osvajanje nove tehnologije v gradbeništvu. Uspehi niso izostali. Ingrad se uvršča med sodobna gradbena podjetja v tehnološkem pogledu. In še več. Našel je svoje mesto v splošni družbeni skrbi, da zgradimo v najkrajšem času čim več stanovanj. Prav zato je usvojil tudi nov sistem gradnje — outinord. Prvi rezultati tega načina so tu. Stanovanjski bloki na Lavi.

In tudi sicer zavzema graditev stanovanj čedalje večji obseg v okviru gradbene operative. Če je bila graditev stanovanj doslej zajeta v skupnem operativnem načrtu s približno 35 do 40 odstotkov, se bo to razmerje že letos, zlasti pa naslednja leta povečalo v korist graditve stanovanj. In dalje. Medtem ko letos Ingradovi delavci gradijo okoli 800 stanovanj, jih bodo že naslednje leto najmanj 900 in morda več. Samo letos so že predali namenu 327 stanovanj.

Ingrad: Novi stanovanjski blok na Lavi. Ze tretji po vrsti.

Priprave za izboljšanje tehnologije dela se kažejo tudi v novi betonarni, v novi železokrivski delavnici, novi mizarški delavnici, v obratu za izdelovanje INAS oken itd., itd.

Pomembnost Ingradovega položaja je tudi v tem, da je s sprejemom razvojnega načrta opozoril na probleme, ki jih srečuje pri svojem delu. V tem okviru so se spremenili oziroma izboljšali odnosi do investitorjev. Nekateri očitki zaradi zime-

njanja rokov so zdaj dobili drugo obeležje. Ne gre za zagovarjanje subjektivnih slabosti, marveč za dejstva, da je treba ogromno večino vzrokov za zapoznela dela iskati v skrajno slabi preskrbi gradbene operative z nekaterimi materiali. Kot problem se pojavljajo tudi zaključna, obrtniška, dela. In cene? Prav tako! Nemehna podražitev materialov ima svoj odsev tudi v končni ceni.

Vse te in druge probleme,

gledanja na razvoj pa tudi na skupne naloge, kolektiv drugače razgrinja pred svoje partnerje. In prav zato neprimerno večji ugled. Neprimerno večje zaupanje. O tem govorijo tudi številni objekti, ki jih je Ingrad predal namenu in za katere je dobil javna priznanja.

Uspešnost Ingradove poti pa se kaže tudi v podatkih polletne bilance. O tem pa kdaj drugič.

M.Božič

1000 KMETIJ V KOOPERACIJI

V moziški občini so na področju sodelovanja kmeti —zadruga dosegli lepe rezultate. Trenutno s kmetijsko zadrugo in njenimi štirimi pospeševalci sodeluje okoli 1000 kmetij. 200 kmetij je že popolnoma preusmerjenih, pripravljajo pa še preusmeritev nadaljnjih 300. Preusmeritvi se kmetje največ odločajo za živinorejo in mlekarstvo, sledijo pitanci, perutnina, jagodičevje in hmelj. Vse ostalo je v manjšini in več ali manj samo za domače potrebe. Bistvo je v tem, da so kmetje uvideli, kakšne pozitivne možnosti jim nudijo preusmeritve.

Celjsko mestno hranilnico, bo dobrodošlo toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljeno sodelovanje z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Ze v naprej hvala za sodelovanje in pomoč.

ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanah, vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in drugo arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju. Če pa bo to gradivo vezano na

**KDO Z NAMI
IN IZLETNIKOM
V VARŠAVO?**

ODMEVI NA PODRAŽITEV

Nedarna podražitev moke, kruha, olja in sladkorja bo predvsem delavce z osebnimi dohodki. Po podražitvi se bo prvič hkrati znižala tudi cena življenjskega strokovnjaka, ki zahteva zaščito pred podražitvijo. Takšne, ki bodo znižale cene življenjskega strokovnjaka, pa tudi upoštevajo, študentov, trenutno zaposlenih, socialnih oskrbovalcev itd. Sindikat ni pričel razpravlja- so pričeli razpravlja-

ti o tem, s kakšnimi ukrepi doseči zastavljeni cilj. Zanimanje nas je, kaj so že stori- li v nekaterih celjskih delov- nih organizacijah:

Franjo Peternel, član sin- dikalne konference v EMO:
»Pri nas imamo že več let tako imenovani draginski do- datek, ki ga v enakem znesku dobivajo vsi zaposleni. Ta- koj, ko smo zvedeli za po- dražitev, se je sestal politični aktiv EMO in razpravljal o posledicah podražitve slad-

korja, moke, kruha in olja na življenjsko raven naših delav- cev. Ker je ta s podražitvijo ogrožena, smo sklenili, da bo- mo povečali draginski dodatek od 200 na 400 dinarjev, s čimer bomo brez dvoma po- krili razliko v cenah osnovnih živilskih proizvodov. Že ta mesec bodo samoupravni or- gani v EMO sklepali o dvigu draginskega dodatka, ki ga bomo lahko izplačali že ob iz- plačilu osebnih dohodkov za mesec julij. Naj povem še to, da je najnižji izplačani osebni dohodek v EMO za polni de- lovni čas 1600 dinarjev, pov- prečni osebni dohodek pa okoli 2500 dinarjev, torej na ravni republiškega povpreč- ja.«

Frido Gradišnik, predse- dnik sindikalnega sveta v že- lezarni Store:

»Tudi pri nas smo začeli ta- koj ob tem, ko smo zvedeli z podražitev, ukrepati. Dogovo- rili smo se za skupne ukrepe v okviru slovenskih železarn. Ker smo pred dobrim mese- cem dni osebne dohodke ti- stih delavcev, ki so pod re- publiškim povprečjem že po- pravili, smo se tokrat odloči- li za nekoliko regresivni dvig. Vsem zaposlenim bomo dvignili osebne dohodke za približno 100 dinarjev. Soli- darnostni dvig, ki bi dal ti- stim z nižjimi dohodki več in tistim z višjimi manj, bi namreč pri nas že vodil v za- piranje škarij med nižje in

višje kvalificirano delovno silo.

Ze sedaj je bil pri nas naj- nižji OD za polni delovni čas v okviru zahtev sindikalne li- ste — 1420 dinarjev, s tem dvigom pa bomo prišli na najnižji dohodek približno 1600 dinarjev.

Naše strokovne službe že delajo na tem in pri osebnih dohodkih za julij bo podraži- tev upoštevana. Dogovorili se še, da dvig osebnega do- hodka naj ne bi bil fiksen, ampak preračunan na ure. Urna osnova bo 55 para.«

Malčka Sket, predsednica sindikalne konference v AERO:

»Sindikat doslej v AERO o posledicah podražitve na živ- ljenjsko raven naših delav- cev še ni razpravljala. Morda smo v manjši zamudi, vendar pri nas položaj ni tako kri- tičen kot kje drugje. Že več mesecev je namreč najnižji osebni dohodek v AERO 1600 dinarjev, s tem pa je AERO nekje v vrhu vsaj kar zadeva najnižje izplačanih osebnih dohodkov. Že v naslednjih dneh se bo sestal naš politič- ni aktiv in takrat bomo raz- pravljali ali bi veljalo tudi pri nas ukrepati in na tak ali drugačen način ublažiti po- sledice podražitev. Mislim, da je predlog, ki je izšel iz ob- činskega sindikalnega sveta dober in bi o njem veljalo resneje razmisliti.«

BRANKO STAMEJCIC

KONJICE: MLADINA IMA KAJ POKAZATI

Aktiv mladih zadržnikov, ki so bili ustanovljeni kmalu po letu 1950, so imeli za nalogo organizirano delo s kmečko mla- dino. Žal je načrtno delo z mladimi kmečkimi ljudmi zamrlo, ker je kmečka mladina vse bolj odhajala v industrijo in smo menili, da bo naše zasebno kmetijstvo hitro zgubilo mlade ljudi. Zivljenje je pokazalo, da tudi tisti mlad kmečki človek, ki hodi delati v tovarno, rad prisluhne nasvetu kmetijskega strokovnja- ka, rad pride na sestanek, kjer se zbira kmečka mladina, če- prav ima svoj aktiv v tovarni, kjer je zaposlen. Se bolj kot za- posleni kmečki fantje rabijo pozornost in posluh za svoje pro- bleme mladi kmečki gospodarji, ki se posvečajo izključno delu na kmetiji.

Na področju konjiške zadruge je zanimanje za kmetijstvo že zadovoljivo. Trenutno pomaga zadruga Solati petinajst deket in traktor, ki hodi v kmetijske poklicne šole v Sentjur pri Celju in v Svelino pri Mariboru. Na zadrugi deluje aktiv mladih, ki daje preko devetdeset članov. Aktiv je začel z delom pred do- letom dni, ko je kmetijska zadruga praznovala petindvaj- seto obletnico obstoja. Tedaj so mladi pomagali pripraviti praz- novanje. Delali so pri urejanju razstavišnega prostora, kjer je bila razstava živine, organizirali so tekmovalne s koso in prika- ze kmečkih običajev. Sodelovali so tudi v prikazu kmetijskih strojev.

NAŠI DELEGATI

NA ZAČETKU POTI

Preteklo je že nekaj mese- cov od tedaj, ko smo z usta- no začeli nove delegatske poti. Ko smo izvolili delega- te in jim naložili težko bre- me odgovornosti. In sedaj je čas, da pregledamo njihovo delo. Kritično.

Albin Brednik je predse- dnik konference delegacij v Industrijskem kombinatu Ko- nus v Slovenskih Konjicah. V kratkem razgovoru nam je povedal nekaj o dosedanjem delu delegatov.

»Dosej se je naša delega- cija sestala le dvakrat, pred- obema sejama občinske sku- pine. Obakrat smo pregleda- li materiale, ki smo jih dobi- li, morda je zanimivo to, da smo na naše seje povabili tu- di delavce, ki so zaposleni v splošnem sektorju in ki se

na ekonomske in pravne za- deve veliko bolj spoznajo kot

Albin Brednik

mi, delavci. Že prej smo se namreč domenili, da nam bodo ljudje pomagali pri na- šem začetnem delu.«

»Kako pa delegat, ki je bil prisoten na seji skupščine, obvešča delegate in delavce o sklepih skupščine?«

»Po seji skupščine se dele- gacija sestane z delegatom, ki je prisostvoval seji. Delegat poroča o delu skupščine, o vseh sklepih, ki jih je spreje- la skupščina ter o stvareh, ki so bistvenega pomena za na- šo organizacijo združenega dela. Potem, ko so delegati informirani, pa morajo sami obveščati naprej delavce o svojem delu.«

»Kakšna pa je povezava med delegacijo in delavskim svetom v TOZD?«

»Vsakič, ko se sestane de-

lavski svet v TOZD, povabijo tudi nas, vodje delegacij, na sestanek. Tam poročamo član- nom delavskega sveta o na- šem delu in sklepih, ki smo jih sprejeli. Mislim, da je na- še sodelovanje uspešno.«

»Kako pa ocenjujete dose- danjo delegatsko prakso?«

»S pomočjo novega dele- gatskega sistema smo se tu- di delavci — neposredni pro- izvajalci približe spoznali s procesi, ki so nam bili doslej tuji. Delavski razred je pri- šel z delegatskim sistemom že na neko višjo stopnjo v razvoju in zdi se mi, da so ravno z delegatskim siste- mom dani vsi pogoji, da se vzpne še višje. Prepričan sem, da bomo tudi to višjo stopnjo kmalu dosegli.«

DAMJANA STAMEJCIC

JOŽE GABERŠEK

Planinsko društvo Sent- jur — ki je letos dobilo nagrado OF — si je ne- mogoče zamisliti brez do-

goletnega in z vsem sr- cem planinstvu predanega predsednika Jožeta Gaber- ške.

»Planine so moje življe- nje. To je najlepše, naj- boljše... Tam se spro- stiš. Pri mojem delu me vodi misel, čimveč mladim v planine, da jih vzlu- bijo, odkrijejo, da posta- nejo dobri, pravi planin- ci.«

Jože Gaberšek je marca praznoval sedemdesetletni- co.

Kljub temu mu ni težko naprati v nahrbtnik kilo- gram hrane in »hajda na Resevno, kjer so si Sent- jurski planinci uredili svoj dom. Pot na Resevno se- demdesetletniku predstavlja skoraj vsakodnevni sprehod.

»Tam, kjer je bilo ne- koč grmovje, tam je zdaj naša postojanka, ki smo jo začeli graditi 1961. leta. Veliko skrb imam kot upravnik, dežurni. Ni mi šal. Toliko raje potem prebiram zahvalna pisma

izletnikov, planincev, ki so se zaustavili v naši postojanki.«

Pogovor se nepreneho- ma suče o planinstvu, saj je to njemu — danes ho- norarnemu računovodji na sentjurski veterinarski po- staji — bistro življenje.

Ima štiri otroke.

»Trije so planinci. Po- sebej hčerka, ki je učite- lica na Ponikvi, je vedno z menoj v planinah. Že od šestega leta starosti na- prej.«

Njegovo življenje je združeno z mladimi. Nič koliko je pionirjev in mla- dincev Sentjurja, ki so vi- deli Triglav pod njegovim vodstvom. Sam je bil 33 krat na našem očaku. Le- tos ga bo obiskal kar dva- krat, enkrat s Sentjurčani, drugič pa s Ponkovičani, kjer ima PD Sentjur mo- čno sekcijo.

»Najlepša pot na Tri- glav je z otroki. Tudi po trideset jih peljem v naše prelepe planine. Nikdar ni bilo nobene nesreče. Na-

OBRAZI

vdušenje in veselje delim z ostalimi. Ko smo or- ganizirali izlet na Golico, nas je jutraj presenetil dež. Kljub temu je pri- šlo vseh 45, kolikor se jih je prijavilo.«

Iskal sem ga večkrat za- radi tega kratkega pogo- vora. Ni ga bilo. Bil je na Resevni, tam, kjer je najraje.

Kadar sem na Resevni, najbolj vidim, kako ubo- ga je ta celjska kotlina. Megla v dolini, dim se vle- če, gori pri meni pa je sonce. Če današnji človek že mora večji del svojega delovnega dne preživeti v dimu in smradu, zakaj se vsaj v soboto in nedeljo ne odpravi v planine — ne z avtomobilom. Pojdi peš, da bo organizem ob- čutil napor in ga bo zato tudi lažje prenašal. Plani- ne... M. SENICAR

TURIZEM

BIL SEM NA OLJKI

Gotovo stokrat sem bil na tej privlačni, iz doline daleč na- okrog vidni gori, ki nekako ob vhodu v naš slovenski raj, Savinjsko in Gornjo Savinjsko dolino z Logarsko dolino, vabi v ta kraj. Spominjam se mladostnih dni, ko so bili vsakoletni majniški šolski izleti na to goro.

Gora z višine 734 m stoji pa tako med drugimi vršaci, da je z njenega vrha prelep razgled v dolino, ob lepem vremenu pa raz- gled preko Obirja do Svinjskih alp in Visokih Tur v Avstriji.

Izhodišče za ta izlet je navadno Polzeva, kraj, kjer sta Tovarna nogavic in Tovarna pohištva ter njuna marljiva delovna ko- lektiva, ustvarila ljudem in kraju blagostanje. Ravno te dni so slovesno odprli kulturni dom »Dom svobode«, za kar gre v glav- nem zasluga tema dvema podjetjema.

Ko je tako malo opisano izhodišče našega izleta, pa krenimo na goro. In to ali na desno peš od križišča ceste z makadamsko cesto v Podvin po kolovozu mimo hmeljišč in velikih kmetij pod hribovom Vimperg in naprej preko pašnikov in skozi gozdove v smeri dvostolpne cerkve na Oljki — ali peš, ali z motornim vozil- lom mimo kamnoloma skozi Podvin, od tu pa pri velikem kaži- potu na desno navzgor. Cesta skozi Podvin je slaba, polna lukenj, ki jih bo treba zasipati, dočim je cesta od kaži-pota navzgor še kar dobra, posipano kamenje bi bilo treba povajati. Prihodnje leto pa bo ta cesta že asfaltirana ob pomoči obeh poljskih to- varn, kar pomeni za Oljko velikanski napredek.

Cerkev na Oljki je bila sezidana v 18. stoletju. Pod njo stoji na mestu, kjer je prej stala cerkevna hiša, res lep planinski dom, zgrajen po zaslugi že omenjenih dveh poljskih tovarn, ki sta se- veda tudi prav okusno opremlili spodnje gostinske prostore in zgo- rne prostore za prenočevanje.

Gostišče »Gora Oljka«, kakor kaže napisna tabla ob vhodu v zgradbo, je sedaj v zakupu Ferda Zabukovnika, ki s svojo družino v splošno zadovoljstvo izletnikov oskrbuje dom.

Pod gostiščem je dovolj prostora za parkiranje. Prijetno je sedeti na verandi in gledati v dolino in na bližnje hribe.

Kakor letos povsod, je tudi na tej turistični postojanki zaradi slabege vremena malo obiska. Upati pa je, da bo v ostalih pol- ninskih mesecih sprejel dom na Oljki dovolj obiskovalcev, ki se bo- de povsem zadovoljni vrtni nazaj v dolino in prav kmalu zopet prišli na ta izlet tu gor.

Pripomnim naj še to, da je izlet mogoč tudi iz Smartnega ob Paki po markirani poti od železniške postaje naprej, pa tudi iz So- stanja, seveda le peš.

DR. E. MEJAK

TRADICIONALNE

Zdaj je na vrsti Savinjska dolina, da se izkaže. Naj- prej Ljubno ob Savinji, zatem pa Braslovče in Luče. Tri tradicionalne turistične prireditve. Tri prireditve, ki vse- lej privabijo na tisoče obiskovalcev.

V soboto in nedeljo bo živele Ljubno ob Savinji. Ob flosarskem baletu bodo misli znova uhajale nazaj, v tista leta pred vojno, ko je Gornja Savinjska dolina živela za svojo flosarijo. Dajala ji je življenjski utrip. In danes — le narodopisna značilnost, ki se ohranja v vsakoletni pri- reditvi, ki jo prigravljajo prvo soboto in nedeljo v avgu- stu domači turistični delavci.

Letošnji spored flosarskega bala je nekoliko razširjen. Začeli ga bodo nogometaši na turnirju za pokal flosarja. Zvečer, prav tako v soboto, 3. avgusta, pa se bodo na posebnem tekmovanju pomerili gozdarji. In potem še večer med gozdarji in splavarji.

In nedelja, 4. t. m. Najprej budnica, zatem promenad- ni koncert, zaključek nogometnega tekmovanja, popoldne ob dveh pa najprej povorka in zatem vdiranje in vožnja splavov po Savinji. In zatem... veselo in prijetno na vsakem koraku!

Pokroviteljstvo nad letošnjo prireditvijo je prevzel GLIN Nazarje.

Teden dni za Ljubenci se bodo izkazali turistični de- lavci v Braslovčah. Že zdaj se z vso vnemo pripravljajo na dvanaesti dan hmeljarjev. Tokrat pod pokroviteljstvom kolektiva strojne industrije iz Šempetra. V soboto, 10. av- gusta, bodo najprej odprli razstavo kmetijske mehaniza- cije. Pripravlja jo pokrovitelj. Hkrati se bo pričela po- skušna laškega piva.

Nedeljski spored bodo začeli z budnicami po dolini, osrednja prireditev pa bo v popoldanskem času s povor- ko, imenovanjem hmeljarskega starešine, izvolitvijo hme- ljske prince in prav tako veselim in družabnim delom.

In končno so si nedeljo, 11. avgusta izbrali tudi v Lučah za svoje običajno turistično rajanje.

MB

NUDIMO VAM

POTROŠNIŠKO POSOJILO

ZA PROIZVODE TOVARNE

EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

TOZD Maloprodaja

SREČANJE S TRGOVCEM

NISMO VSEGA KRIVI

»A, novinarka ste,« mi je dejal takoj za tem, ko sem se mu predstavila. »Potem pa sva ravno oba za v isti koš!«

»Za v isti koš?« sem ga začudeno pogledala.

»Da, za v isti koš. Takoj vam razložim. Jaz sem trgovec in navadno smo vsi trgovci slabi zato, ker smo krivi za podražitve moke, soli, mesa, pralnih praškov. Vi ste novinarka in krivi ste zato, ker je moral odstopiti direktor v kaj vem katerem podjetju, krivi ste, ker so v nekem časopisu zapisali lažja o neki delovni organizaciji. Mi, trgovci in vi, novinarji smo torej krivi. Zato smo za v isti koš.«

Kar nisem mogla slediti množici besed, ki jih je govoril na moj in svoj račun. Franc Strmšek, poslovodja špecerije Dravinjskega doma v Slovenskih Konjicah.

»Pa pogledajte, če nam ljudje ne delajo krivice! Mi trgovci moramo biti ustrezljivi, prijazni, vedno moramo vsaj poskušati ustreči strankam. In ko pride do podražitve —

smo pa mi krivi. Saj ne postavljamo mi cen! Če bi jih, ne bi bile trgovske plače tako majhne in trgovsko delo tako nestimulativno. Povem vam primer: V naši trgovini so zaposlene skoraj same ženske. Ker smo samopostrežna trgovina, morajo te ženske delati ves dan, torej je njihov delovni čas daljši. Toda do pred nekaj meseci niso bile za tako delo stimulirane. Šele pred nedavnim so dobile dodatek na deljeni delovni čas. Pa še pravijo, da smo trgovci nepošteni! To so vse stvari, ki nas destimulirajo pri našem delu.«

Franc Strmšek je nato dokaj jasno nakazal razliko med kapitalističnim in socialističnim trgovcem.

»Poglejte: kapitalistični trgovec je oderuh, večinoma sam postavlja cene. Vendar je za svoje delo stimuliran, ker je plačan po učinku. Pri nas pa je žal tako, posebej v špecerijskih trgovinah, da za svoje delo nismo stimulirani. Zato velikokrat pride do tega, da postane trgovec vseeno, če prijazno postrežejo stran-

ko, če ji skušajo ustreči, skratka, če blago prodajo ali ne. To pa ni pravi. Naš, socialistični trgovec bi moral biti res vzor med trgovci! Pa to sploh ni! Velikokrat se zgodi, da trgovci iz trgovine tudi jemljejo artikole, ki jih niso plačali. To slabost bi morali s primerno stimulacijo pri nas odpraviti.«

Ko sem ga vprašala, kaj bi morali storiti, da bi bili tr-

govci res tisto, kar on pričakuje od njih, naj bi bili, je Franc Strmšek dejal:

»Trgovci bi se morali bolj izobraževati. Poznat bi morali psihologijo ljudi. In še nekaj! Trgovci, ki niso pravilno politično orientirani, lahko naredijo v kakih kriznih trenutkih več škode kot koristi. Stranki zašepetajo na uho, da bo kmalu zmanjkalo sladkorja in če je v tem času še kak mednarodni politični zaplet, imamo kmalu v trgovini na desetine ljudi, ki bi radi kupili sladkor. In ker sladkorja kmalu zmanjka, so ljudje že čisto prepričani, da je vojna tu. In potem sprašujejo, kot da smo mi, trgovci, politični vsevedi. Tako je to s trgovci.«

Še veliko mi je povedal o svojem življenju, o letih, ki jih je preživel v trgovini. Čeprav je malce užaljen zaradi zlobnega natočevanja ljudi, pa pravi:

»Poštenost je največja odlika vsakega trgovca. Pošteni bi morali biti vsi. Toda, ali so res vsi pošteni?«

Tega pa res ne vem. Nisem trgovec.

DAMJANA STAMEJCIC

POGOVOR Z DELEGATOM

FRANC SEME

Franc Seme je član delegacije krajevnih skupnosti Sedraž. Ta delegacija, ki šteje 7 članov, se sestane pred vsakim zasedanjem zbora krajevnih skupnosti skupščine občine Laško in razpravlja o vseh pomembnih vprašanjih, ki jih zajema dnevni red zasedanja zbora in že oblikuje svoje stališče do teh problemov, čeprav se zasedanja udeležijo le delegati, ki dobro poznajo določeno področje in njegovo problematiko. Ta delegat po zasedanju tudi seznanja delegacijo in svet krajevnih skupnosti o sprejetih sklepih in o novih vprašanjih, ki so se odprla na zasedanju zbora. Na tak način, pravi Franc Seme, delegatski sistem resnično omogoča veliko informiranost ljudi, ki tako tudi lažje razumejo probleme.

Franc Seme je že pet let predsednik krajevnih skupnosti Sedraž, zato ni čudno, da se v svojih besedah vedno znova vrača na vprašanja, ki zadevajo ljudi te krajevnih skupnosti, in ki so se v uvedbo delegatskega sistema mnogo bolj približala svoji rešitvi. Zlasti se razvna me, ko govori o napeljavi

telefona v vasi Brezno. Sedraž, pri katerem bodo veliko sodelovali vaščani sami. In, ko ga poslušam s kakšnim navdušenjem in trdno voljo govori o tej že začetni akciji, za katero je prepričan, da jo bodo ljudje podprli tako kot že mnoge druge, potem se ti tudi načrti o asfaltiranju ceste v Sedraži ne zdijo brez osnovne. Asfalt na cesti bo odpravil številne skrbi voznikov in odpadki bodo izdatki za pesek, ki čez noč izgine, kot pri Franc Seme.

In ko bodo ljudje v krajevni skupnosti Sedraž lahko brez skrbi poklicali zdravnika, ko se vozijo ne bodo več jezili na pesek na cesti in ko bo urejena še kanalizacija v Sedraži, bo to v veliki meri tudi zasluga predsednika krajevnih skupnosti in ZZZ NOV Sedraž in člane delegacije Franca Seme. Predvsem pa bo to del celotne delegacije in splošnih vseh vaščanov.

B. P.

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

ZGLEDI VLEČEJO

Sodoben način življenja terja tudi sodobnega človeka in sodobnejši način poslovanja. Tudi izplačevanje osebnih dohodkov ne ustreza več sedanjim stopnjam gospodarskega in družbenega razvoja. Še manj sodobnemu načinu življenja. Zato iskanje novih poti in zato tudi nova pobuda v obliki denarnega varčevanja — izplačevanja osebnih dohodkov na hranilne knjižice. Nosilec te akcije je Ljubljanska banka. Z njo vred tudi celjska podružnica tega uglednega denarnega zavoda.

Pobuda sicer ni nova. V svetu jo že dolgo poznajo. Pri nas je stara šele nekaj let. Na celjskem območju si hvalježno utira svoj pot. Ne glede na uspehe, moramo zapisati, da je dela na tem področju še veliko. Kajti po podatkih službe za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande pri celjski podružnici Ljubljanske banke je po stanju ob koncu prvega letošnjega polletja vključenih v izplačevanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice 44 odstotkov vseh zaposlenih na območju, ki ga pokriva celjska podružnica Ljubljanske banke. To je veliko, a še vedno premalo. Zlasti še, ker je cilj te akcije v popolni vključitvi vseh. Pa ne zaradi banke, marveč zaradi našega gospodarstva in prav tako zaradi vseh delovnih ljudi, ki jim tudi ta oblika varčevanja prinaša velike koristi. Ne samo obresti, ampak tudi več prihranjenega denarja!

Nakazovanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice dobiva vse širši krog prijateljev in aktivnih privrženec. Ob koncu letošnjega junija je bilo vklju-

čenih v to akcijo 115 delovnih organizacij ali za 32 odstotkov več kot ob koncu lani. Skupna vsota na ta način zbranih sredstev se je v tem času povečala za 104 odstotke ali na skoraj 50 milijonov novih dinarjev. Število varčevalcev je v istem času naraslo za 77 odstotkov ali na 26.696. Hkrati s tem je porasla tudi povprečna vloga. Zdaj znaša že 1867 dinarjev.

Zanimive pa so tudi nekatere druge številke. Glede na število zaposlenih v družbenem sektorju gospodarstva ima največ tistih delavcev, ki so se odločili za izplačevanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice šentjurska občina. Sledijo: Zalec, Sevnica, Sl. Konjice itd.

Značilni so tudi podatki, da se je število organizacij združenega dela in s tem tudi varčevalcev ni hranilnih vlog najbolj povečalo v februarju in marcu letos.

Takšno je stanje ob koncu junija letos. Toda, že današnja slika je drugačna. Tu so novi kolektivi, ki so že pristopili v to skupino varčevalcev pri celjski podružnici Ljubljanske banke, z drugimi pa tečejo razgovori.

Ob vsem tem pa velja povedati še nekaj — v tej akciji močno prednjačijo gospodarske delovne organizacije, zlasti industrija, močno pa zastajajo družbene dejavnosti. Zato je na dlan, kam bo usmerjena naslednja akcija celjske podružnice Ljubljanske banke. Vsekakor tja, kjer bi naj bilo največ podpore in največ razumevanja. Zgledi vlečejo!

ZA ONESNAŽEVANJE OKOLJA

NI SANKCIJ!

Na skupščini občine Slovenske Konjice opravlja službo sanitarnega inšpektorja Konrad Hribernik. Prebivalci Konjic ga dobro poznajo, saj velikokrat naslovijo nanj svoje vloge v zvezi s splošnimi higienskimi motnjami ali nepravilnostmi pri živiliških obratih ali živilih.

»Se ljudje velikokrat obračajo na vas s svojimi pritožbami ali pritožbami?«

»Občani se obračajo na sanitarnega inšpektorja takrat, ko pride do nepravilnosti s pitno vodo, higienskimi razmerami v stanovanjih, straniščih. To je ena vrsta pritožb. V drugi razred pa spadajo tiste pritožbe, v katerih navajajo občani nepravilnosti v zvezi z živili ali živilskimi obrati. To pa navadno tedaj, ko najdejo občani v kruhu ali kakem drugem živilskem artiklu smet ali drugo umazanijo.«

»Kako pogosto pa se ljudje obračajo na vas?«

»Če izračunam povprečje, bi dejal, da prispeta na naš naslov tedensko kakšne dve pritožbi občanov v zvezi s higienskimi nepravilnostmi in ena pritožba mesečno v zvezi z nepravilnostmi pri živilih.«

»Poleg tega, da skušate rešiti pritožbe, ki jih naslavljajo na vas občani, opravljate še druge naloge. Katere?«

»Veliko dela imamo s preverjanjem nepravilnosti, ki jih občani navajajo v zvezi z živili. Tako moramo velikokrat opraviti različne analize, da potem odkrijemo, ali je bila nepravilnost zgolj slučajna, ali se je že večkrat prej ponovila.«

»Kako pa ukrepate, ko ugotovite nepravilnost?«

KONRAD HRIBERNIK

»Če dokažemo, da je pritožba občanov utemeljena, potem z odločbo ali sodbo sodnika za prekrške kaznujemo živilski obrat. Toda to se primeri zelo redko.«

»Katero nalogo pa še opravljate kot sanitarni inšpektor?«

»Nalog, ki jih mora opravljati sanitarni inšpektor, je še zelo veliko. Naštel bom le nekaj najvažnejših. Naša služba mora biti prisotna pri določanju lokacij vseh objektov. Prav tako moramo izvršiti tehnični pregled po izgradnji objekta in priložiti svoje soglasje pred vselitvijo. Naša naloga je tudi ta, da preprečujemo in zatiramo nalezljive in parazitne bolezni. Skupaj z inšpektorji za delo smo zadolženi za zdravstveno varstvo delavcev pri delu, nadzorujemo proizvodnjo in promet s živili, proizvodnjo in promet s strupi. Imamo celoten pregled nad higienskimi razmerami v vrtcih, šolah, domovih. Nalog je še veliko.«

»V zadnjem času veliko govorimo o onesnaževanju okolja. Kaj lahko proti onesnaževanju storite vi, sanitarni inšpektorji?«

»Pravzaprav zelo malo. Vse, zaenkrat še nimamo predpisov, ki bi določali sankcije za tiste, ki onesnažujejo okolje. In zato tudi naše pristojnosti niso omejene.«

O tem velikem problemu sodobnega človeka bomo v prihodnjem tednu še govorili. Vsaj morali bi sebej še, ker je v naši ustavi zapisano, da ima jugoslovanski državljani vico živeti v čistem okolju.

DAMJANA STAMEJCIC

SVETINA SREČANJE GASILCEV

V nedeljo 14. julija domače gasilsko društvo na Svetini, skupaj s celjsko gasilsko skupino, izvedlo gasilske vaje, kjer bodo prišli zali napad na gospodarsko poslopje in obrambni pred požarom. Z izvajanjem bodo pričeli ob 8. uri dopoldne, popoldne pa bo sledilo srečanje okoliških gasilskih društev.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Velika škoda

Veliko besed smo že na-
stali škodi in po-
sednem nedavnega potresa
sentjursko šmarskem po-
prav je, da si tokrat
pobliže ogledamo in spo-
kakšna škoda je na-
na kulturno zgodovin-
objektih in pokrajini.
more nam biti vseeno,
bomo reševali ta pro-
ki je sicer vsakdanje-
se povečal. V mislih
spomeniško varstvo, ki
dolej ni ime-
na Kozjanskem, kjer je
nastalo veliko objektov,
terjajo zaščito. Po potre-
so postali kritični tu-
sti, ki se do večeraj ni-
namal znakov občutnega
gradanja. Tako imamo v
položaju med
objekti dva značil-
primera. To sta Jelšin-
in Olimje. Ob potresu
sicer bilo poškodovanih
dvajset evidentiranih
objektov. Omenjena
je treba rešiti za
ceno, poškodovana sta
je mere, da so morali
prebivalci v njih izseli-
Zaradi dinamične lege je
zavarovan s celot-
grajskim kompleksom,
s pobočji hriba na
stoji. Grad Olimje
nekaj časa služil kot sa-
in takrat so v njem
slovi po baročnih fres-
Grad je zavarovan s
okolico. V sklopu
je tudi stolp z zna-
staro apoteko.
Prileg omenjenih gradov
močno so poškodovani gra-

dovi Podstreda, Podčetrtek,
Planina, Zusem, Kunšperk)
je poškodovano veliko sak-
ralnih (cerkvenih) spomeni-
kov. Tako so poškodovane
cerkve v Kristanvrtu, Olim-
ju, Orehovu, na Ponikvi,
Slake pri Podčetrtku, Sv.
Rok nad Šmarjem, Tinsko,
Vinski vrh pri Slivnici, Za-
vrše pri Grobelnem in Zibiki.
Za sanacijo teh objektov
naj bi zbrala sredstva pred-
vsem verska skupnost Slove-
nije.

Najbolj množična škoda je
nastala na etnoloških objek-
tih. Prizadeti so bili pred-
vsem objekti, stari nad
60 let, to pa so pretežno,
objekti, ki jih strokovnjaki
spomeniške službe uvrščajo
v etnološke spomenike. Tu-
kaj bo tudi najtežje reševa-
ti nastalo škodo. Nekateri
objekti so namreč poškodov-
vani do takšne mere, da jih
bo treba porušiti, prej pa
bo seveda potrebno zbrati
in izdelati vso dokumentaci-
jo o njih. Nekateri so po-
škodovani delno in bo po-
trebno sanirati samo nekatere
dele: portale, posamezne
arhitekturne elemente. Pre-
nesti jih bo treba na ustre-
nejša mesta, verjetno na že
obstoječe urbane aglomeraci-
je. Varovati bo treba značil-
ne kozjanske ambience. Med
elementarne sestavine teh
ambientov sodi na prvo me-
sto kmečka arhitektura, ki je
ne smemo uničiti s hitrimi
in nepremišljenimi gradnja-
mi. Skrb spomeniške službe
bo torej veljala ne le reše-
vanju posamičnih objektov,

pač pa tudi varovanju ambi-
entov in prostorov, ki mora-
jo kljub stiski s časom ohrani-
ti kar največ avtentičnosti.

Naloga je težka, škoda je
velika. Kakšne so torej mož-
nosti za rešitev, ki mora bi-
ti nedvomno hitra a ustrez-
na in strokovno zagotovi-
na?

Zavod za spomeniško var-
stvo v Celju je takoj na os-
novi ogledov posebne stro-
kovne komisije sestavil urad-
no poročilo o škodi na ob-
jektih in pokrajini. Že samo
poročilo dovolj zgovorno pri-
ča o novo nastali podobli, ki
bo terjala veliko dela. Poleg
finančne bo največja kadrov-
ska stiska. Zavod s sedežem
v Celju se srečuje s proble-
mi v okviru svoje redne de-
javnosti, zdaj pa se je polo-
žaj še poslabšal. Na pomoč
so priskočili drugi zavodi iz
Slovenije, toda potrebno bo
vse kaj več. Preprosto pove-
dano, pri reševanju kulturno
zgodovinskih spomenikov na
Kozjanskem bo morala sode-
lovati celotna slovenska dru-
žbena skupnost, saj končno
ne gre za neko posebno, ge-
ografsko opredeljeno kultu-
ro, ampak gre za našo skup-
no in težko ohranjeno in še
težje vzdrževano kulturno in
zgodovinsko dediščino, kate-
ro smo vsi dolžni varovati
in jo tudi imeti za svojo.
Vsa sreča je, da niso priza-
diti tudi arheološki in revol-
ucijski spomeniki, ker jih
potres ni prizadel. Zelo pa
so poškodovani arhitekturni
spomeniki, torej značilnejši
spomeniki na Kozjanskem, ki

so se ravno zaradi industri-
ske nerazvitosti uspeli ohrani-
ti do danes v takšni meri
in obsegu, kot jih poznamo.

Kakšna naj bo družbena
pomoč. Najbrž v obliki soli-
darnostne akcije, ki naj bi
prinesla ustrezna denarna
sredstva za sanacijo nastale
škode. Na delu bodo še šte-
vilne komisije, potem pa se
bo treba lotiti dela po fa-
zah. Nastopilo bo veliko
strokovnjakov, od umetnost-
nih zgodovinarjev, arheolo-
gov, etnologov, geologov,
gradbenikov in drugih. Za to
pa bodo pomembna sredstva,
ki jih bo treba čimprej zbra-
ti. In menda ni treba pose-
bej poudarjati, da ne bi
smelo ob tej pospešeni akci-
ji sanacije po elementarni ne-
sreči, zastajati delo rednih
akcij. Kajti ravno omenjeni
potres in nastala škoda nam
pričata o tem, kako je po-
trebno dobro in strokovno
vzdrževanje teh objektov,
kajti tam, kjer so objek-
ti že bili sanirani (temelji,
statika) so lažje prenesli po-
tresni sunek (ali več) in to
nam lahko marsikaj pove.

Torej, gre za našo skupno
kulturno dediščino, ki je ta-
ko ali drugače prestala po-
tresni sunek. Zdej je na nas,
da obnovimo tisto, kar so
gradili naši predniki. V gra-
dovih je znoj tlačen, v sle-
hernem poškodovanem ob-
jektu je sled našega človeka.
To so spomeniki naše široko-
sti in tudi kulture, ki jo ži-
vimo in ustvarjamo danes.

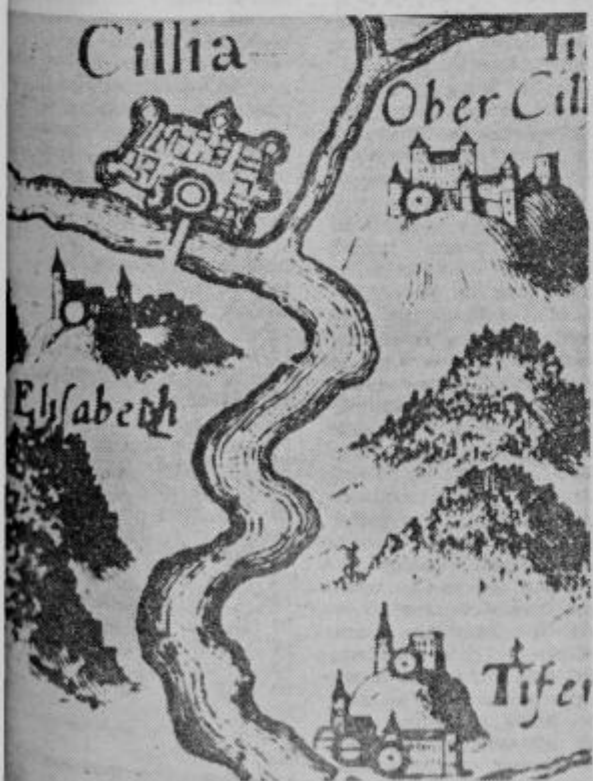
DRAGO MEDVED

Stare baročne freske krasijo kapelo stare lekarne, za kate-
ro pravijo, da je druga najstarejša apoteka v Evropi, nekate-
ri pa celo trdijo, da je sploh najstarejša. To seveda ni no-
bena uradna ali strokovna trditev, je pa res, da je Olimje
imelo največ obiskovalcev ravno zaradi znane stare lekar-
ne. Ta je zdaj po potresu v kompleksu Olimpijskega gradu
močno poškodovana in treba bo sanirati celoten grad za
vsako ceno, saj gre za enega najmonumentalnejših spome-
nikov na Kozjanskem. Foto: DRAGO MEDVED

Nova celjska publikacija

Orožnova zgodovina II

ZGODOVINA CELJA IN OKOLICE

Celjska založniška dejav-
nost spej žanje uspeh. Prav-
kar je izšla Zgodovina Celja
in okolice, drugi del, ki jo
je napisal profesor Janko
Orožen, avtor prve knjige.
Oba dela vsebujeta skupaj
1200 strani in zajemata ob-
dobje od paleolitika do mar-
čne revolucije leta 1848 (pr-
vi del) in drugi del od 1848
do 1941. leta. S to knjižno
izdajo smo dobili Celjani in
okolica pomembno delo, ki
vsebuje vrsto zgodovinskih in
drugih elementov, ki tvorijo
celoto podobe razvoja in na-
stajanja našega mesta z ne-
posredno okolico. Profesor
Janko Orožen je z znano in
njemu lastno marljivostjo in
vestnostjo zbral in razvrstil
številne podatke iz različnih
virov in jih po poglavjih
druge knjige uredil v krono-
loško sliko. Ta slika pa zaje-
ma številne elemente, ki so
prisotni pri razvoju in obli-
kovanju mesta, njegove dru-
žbe, njegovega utripa, vloge in
moči. Tako pričinja drugo
knjigo z revolucijo 1848 do
1849, nato pa preide na Celje
kot sedež državne uprave.
Sledi poglavje o izgradnji me-
sta, ki je posebno zanimivo
zaradi obilice podatkov, imen
in slikovnega gradiva, ki je
že zelo redko in pomeni ob-
javljeno v Zgodovini Celja
dragoceno dokumentacijo. Te-
mu sledi obrt, trgovina, go-
stinstvo in denarništvo, nato
pa podrobnejša obdelava
Celja kot občine z okolico.
Zanimivo je poglavje o regu-
lacijah Savinje med Prihovo
in Levcem v letih 1876—1893.

Zatem je poglavje o zdrav-
stvu, cerkvi ter mestnem os-
novnem šolstvu, okoliškem
šolstvu, gimnaziji. Pomemb-
no je pisanje o društvenem
delu in narodnem kulturnem
razvoju, gospodarski krepitvi
celjske slovenske družbe, o
novih kulturnih organizaci-
jah, političnem razvoju v Ce-
lju in pokrajini, državni
upravi in sodni oblasti, ge-
rentski upravi celjske obče-
ne, okoliške občine, gradbe-
ne dejavnosti, povodnjih, re-
gulaciji Savinje in pritokov,
obrti, gostinstvu, industriji,
delavskemu gibanju, trgovin-
prometu, cerkvi in veri, šol-
stvu, književnosti, glasbenem
ustvarjanju, likovni umetno-
sti, društvih in zdravstvu.

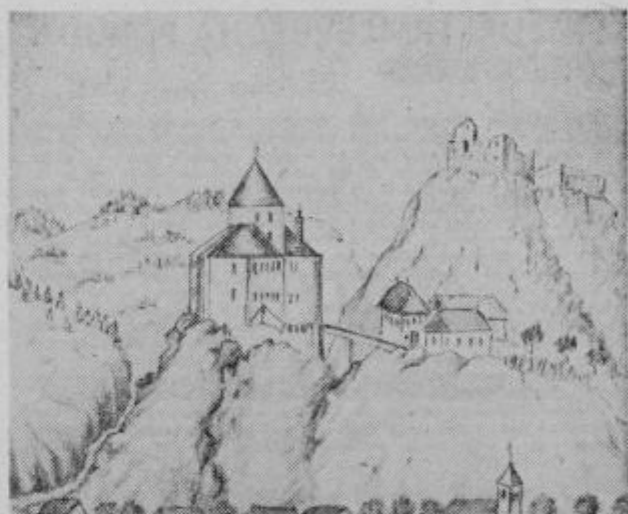
To so samo drobci in sko-
pe navedbe posameznih na-
slovov, ki v knjigi vsebujejo
vrsto zanimivosti, ki so nam
blizu in v katerih bo marsi-
kateri starejši prebivalec me-
sta ali okolice našel znane
podatke, slike, pripovedi. Za-
to lahko že sedaj trdimo, da
bo knjiga imela velik odmev
med ljudmi, saj je tudi prvi
del po dveh letih domala
razprodan (2000 izvodov), to
pa je velik uspeh.

Drugi del knjige je ilustra-
tivno bogatejši od prvega, pa
tudi posamezne fotografije
predstavljajo dragocenosti,
kot na primer slika celjske
občinske uprave z županom
dr. Jurom Hrašovcem (oko-
li leta 1925).

Knjiga, ki jo je izdala v
okviru Celjskega zbornika
celjska Kulturna skupnost, je

že na voljo v vseh celjskih
knjigarnah in tudi v drugih
mestih. Zanimivo je tudi to,
da je že prva knjiga bila pro-
dana v številna slovenska
mesta, v druge republike, ne-
kaj izvodov pa je prišlo tudi

čez mejo. Tako je ob delu
profesorja Janka Orožna Ce-
lje pridobilo dragoceno pub-
likacijo, ki bo služila pred-
vsem mlajši generaciji pri
spoznavanju Celja in okolice.
DRAGO MEDVED

Šaleški grad

Prizadevno turistično društvo Velenje je v prostor-
ni avli občinske skupščine v Velenju pripravilo edin-
stveno razstavo dokumentacije Saleškega gradu. Po
tem gradu, ki ga prvič omenjajo viri že v 12. stoletju,
ima danes dolina tudi ime. Zanimivo je, da je od mo-
gočnega dvonadstropnega gradu ostal le poškodovan
trioglat stolp, ki je z ozirom na arhitekturo edini te
vrste v Sloveniji.

Na razstavi so tri litografije iz leta 1830 in en bakro-
rez celo iz leta 1680. Iz leta 1910 pa so tri izredno lepe
risbe razvalin sedanjega stolpa, kakor tudi štiri fo-
tografije, ki prikazujejo stolp, kakršen je danes. Na
razpravi so še rekonstrukcijske risbe in načrti terena,
ki jih je pripravil po naročilu turističnega društva
Velenje Zavod za spomeniško varstvo v Celju.

Razstava, ki ni samo zgolj poučna, ima predvsem
namen pritegniti čim širši krog ljudi zainteresiranih
podjetij, zavodov in upravnih organov, ki naj bi vsak
po svojih močeh prispevali k obnovi oziroma rekon-
strukciji edinstvenega trioglatega stolpa nekoč mogoč-
nega Saleškega gradu, ki stoji pri vходу v Saleško
dolino. V. KOJC

DOGODKI

KONJICE: NOVA POSTAJA MILICE

Na drugi seji skupščine v Slovenskih Konjicah so delegati potrdili predlog izvršnega sveta, da bi v občini zgradili novo postajo milice. Investitorji gradnje so: Republiški sklad za ceste, Republiški sekretariat za notranje zadeve in Skupščina občine. V poslopju nove postaje milice bi dobila svoje prostore tudi prometna milica, ki bi nadzorovala prometno vozlišče na avtocesti Hoče-Leveč. Novo poslopje konjske milice bo po predvidevanjih zgrajeno že prihodnje leto. D. S.

CELJE: NOVA PREDSTOJNIKA

Po odhodu primarija dr. Rudolfa Čika v pokoj, je prišlo na ginekološko porodniškim oddelku celjske bolnišnice do kadrovske spremembe. Za novega predstojnika tega oddelka so izbrali primarija dr. Alojza Peterlina.

Kadrovska sprememba pa je nastala tudi na otroškem oddelku celjske bolnišnice. Tu je postal predstojnik primarij dr. Vladimir Zalar.

VINSKA GORA: USPEL POHOD

Ob dnevu vstaje slovenskega naroda so občani iz krajevnih skupnosti Vinske gora pripravili doslej najmnogičnejši pohod Spominov in tovarštva na Paški Kozjak. Pohoda se je udeležilo preko 300 krajanov iz Vinske gore in sosednjih Bevk. Tristo občanov pa predstavlja že kar četrtina vseh prebivalcev te krajevnih skupnosti.

Med pohodom so se ustavili tudi ob spomenikih iz NOB in obdili spomine na najtežje dni naše revolucije.

Seveda na Paškem Kozjaku ni manjkalo niti družabnih srečanj, pogovorov, pesmi in veselja niti partizanskega golaža. — stah —

ŽALEC: GASILCI OCENILI DELO

Pred dnevi je žalska občinska gasilska zveza pripravila zanimiv razgovor s poveljniki gasilskih društev, na katerem so ocenili delo društev. Pretežen del razprave so namenili oceni doseženih rezultatov na občinskih, republiških, pa tudi tekmovalnih izven naših meja. Uspehi so bili zavirljivi, saj so žalski gasilci nedvomno med najboljšimi v Sloveniji, če ne že najboljši.

Ob koncu svojega razgovora so gasilci spregovorili tudi o pravih na nov referendum v občini. Soglasno so podprli predlog, da naj bi med objekti, ki naj bi jih postavili s samopriskevkom občanov, zgradili tudi dom gasilcev občine Žalec. — stah —

DOBJE PRI PLANINI: VSE ZA KULTURNI DOM

Prosvetno društvo iz Dobje pri Planini bo v nedeljo, 4. avgusta uprizorilo na prostem mladinsko igrano Pogumni Tonček v režiji Jožice Salobir.

Vse njihove prireditve, ki pa jih ni malo, se že nekaj let odvijajo pod vedrim nebom, ker tako željenega kulturnega doma v tem kraju še zdaleč nimajo. Popolnoma upravičeno so prepričani, da si ga zaslužijo, saj je njihovo prosvetno društvo eno izmed najaktivnejših na tem območju. Ves izkupiček s prireditve se steka v njihovo blaginjo z namenom, da bi tudi sami prispevali kar največ sredstev za postavitev kulturnega doma v Dobju.

V nedeljo, 1. avgusta bodo priredili Pokaži kaj znaš s pričetkom ob 15. uri. Nastopil bo tudi kvintet Vikija Anica, po končani prireditvi pa bo zabava s plesom. Prosvetno društvo Dobje pri Planini vabi k sodelovanju recitatorje, instrumentalne skupine, humoriste in druge. Prijavijo naj se na naslov Prosvetno društvo, Dobje pri Planini in to čim prej. P. D.

ŠENTJUR: HVALEVREDNA POBUDA RK SLOVENIJE

Glavni odbor Rdečega križa Slovenije je s svojo humanitarno brigado na Kozjanskem podvzel hvalevredne akcije. Dotaknil bi se samo ene in to je ustanavljanje počitniških otroških vrtcev v Dobju in na Planini. Na Dobju se je teh otrok zbralo kar 60 in jih je za 3 oddelke, na Planini pa le 20 (ker so zajeli le ožji okoliš) zato je tam 1 oddelke. V vrtce ki bodo trajali 3 tedne s po 6 dni na teden so zajeti otroci od 3 do 6 let. Zavedati se moramo, da tu ne gre za strnjena naselja, temveč za majhne zaselke, ki so od šole, kjer je vrtce oddaljen tudi po uro in več. Malčke pripeljejo do šole večinoma starejši bratci in sestre, ki imajo sedaj počitnice. Kjer pa teh ni pa mamic. Rdeči križ Slovenije je nabavil za 5000 din raznih igrar in didaktičnih pripomočkov, skupnosti otroškega varstva občine pa je priskrbel finančna sredstva za prehrano. Otroci dobivajo izdatno malico in ko-ilo, ki jim ga pripravljajo kuharice šolskih kuhinj na obeh šolah. Mišljenje redkih nekaternikov, ki niso naklonjeni predšolski vzgoji da se na podeželju, kjer ni strnjene vasi in so razdalje velike ne da organizirati predšolske vzgoje, je povsem zmotno. Prav ta otrok, je še kako potreben vzgoje, ker je nenčno sam, nihče se z njim ne bavi in razgovarja, zato pride v malo šolo z zelo pičlim besednim zakladom. E. Rečnik

VELENJE: MLADINSKA KONFERENCA

Pred dnevi je bila deveta seja konference Zveze mladine tovarne gospodinjstke opreme Gorenje v Velenju. Seje se je udeležilo 113 delegatov mladinskih aktivov desetih TOZD in delovne skupnosti skupnih služb.

Na seji so ocenili delo mladinske organizacije, ki vključuje okoli tri tisoč mladih ljudi. Višje tega so sprejeli program dela za novo obdobje ter razrešili dosedanje in izvolili novo vodstvo mladinske organizacije v Gorenju. Za novega predsednika so izbrali Jožeta Krehla, za sekretarja pa Janeza Kosa. III

IZ ZAKONSKEGA ŽIVLJENJA

DVOJE SVETOV

Življenje je niz različnih usod, hotenj, človeških ravnanj in njegovih posledic. Tako nastajajo zgodbe posameznih človeških usod ali zakoncev, če živita v dvoje. Pojavljajo se v različnih inačicah, največkrat krutih in pogosto nerešljivih.

Eno takih, pravzaprav dvoje, bomo zabeležili danes. Povezani sta med seboj, čeprav je vez, ki naj bi ju vezala, pretrgana.

ANICA Z MARKOM

Donačka gora, ki se dviga nad Rogatcem, ne skriva v sebi nobene skrivnosti. Ohranila pa je deviško lepoto neekrnjene pokrajine in taki so tam tudi ljudje, kolikor jih je še ostalo. Prvobitni, s svojimi strastmi, s pijačo, ki velikokrat kroji njihovo življenje in z željami, da bi bolje živeli. Njihove s slamo krute hiške, raztresene po pobočju gore in v grapan, ki se vijejo vzdolž nje, so polne skritega domotožja in revščine. Zapustite nas in pojdite v svet, kličejo svojim sinovom in oni se ozro še enkrat po njih ter gredo. Čez leta pa se vračajo, ker jih ne morejo pozabiti.

VREZOV ALOJZ, dela vec na plavžu v štorski železarni, se je pred leti zaposlil v Nemčiji kot zidarski pomočnik. Tja je odšel zato, da bi spravi toliko skupaj, da bi preživel družinico, ki jo je želel imeti. Iskal je dekleta in po pismih v Anteni se je odločil za dekle iz Savinjske doline. ANICO URATNIKOVO iz Polzele, ki je imela takrat že dveletnega sinka Marka. Tudi ona je pred časom delala v Nemčiji. Z Alojzom sta se zelo kmalu zmenila za poroko in se 6. junija 1973. leta tudi vzela. Poroki je Alojz Anico odpeljal domov, na Donačko goro, kjer so skupaj zaživeli z Alojzovo materjo ter gluhonemo sestro. Njihova hiška pa ima samo dva prostora. Najprej je čisto majhen prostorček, kjer stoji štedilnik in omara, v kotu pa je kup cunj, kjer je bilo mesto mladih zakoncev. V čumnati pa

sta spali mati in njena hči. Ker je Anica pripeljala še svojega dveletnega Marka, je morala biti gneča nepopisna. Nemogoča. In začeli so se prepiri. Z Lojzetom in materjo ter sestro.

»Bila je lena, mati pa se je stalno na njo jezila. Nikoli je v prepiru nisem udaril. Ko sem jaz odšel na štiri v Store, je prvič ušla od doma in sicer mesec in pol pred porodom. Čakala sva otroka, jaz bi ga rad imel, čeprav že enega imam s prejšnjo ženo in za njega plačujem. — 19. aprila pa je Anica rodila v Celju, 23. aprila pa so jo iz bolnice odpustili. Rodila se nama je hčerka Emica. Rodit pa ni šla od nas, ampak je že prej odšla na Polzele. Ko pa se je rodila Emica, sva jo nesla domov in ustavila sva se pri moji sestri Anici Lampret v Tlakah, kjer sva Emico tudi pustila. Žena je dejala, da se vrne drugi dan z urejenimi dokumenti ter je odšla domov. Otroka je pustila pri moji sestri in tam je Emica še danes.

Le kako je mogla otroka zapustiti? Še žival tega ne bi naredila, je ves v ogorčenju govoril delavec Alojz, ko smo ga obiskali na njegovem domu. Besede so bile srdite, ostre in užaljene. Anici bi se rad maščeval in zato je tudi prišel v naše uredništvo. Da jo očrni kot mater, kot najslabšo mater, ki je zavrgla svojega otroka.

In obiskali smo njo, ANICO URATNIKOVO iz Polzele. Nekdanjo ženo Vrežovega Alojza, ker v tem času sta se že ločila.

ALOJZ VREŠ

Uradno in tako, da je njemu sodišče dodelilo Emico. Anica se ji je odpovedala in bo morala zanj plačevati.

Danes živi s sinkom Markom pri svojih starših in zaposlena je v Garantu. Zaslužila bo okoli 150 tisoč starih dinarjev.

Ko smo jo obiskali, smo jo dobili pri delu okoli hiše. Pod nogami se ji je smolil Marko, njena mati pa nam je Anico pripovedovanje olajšala. Anica je tiha žena štirindvajsetih let. »Verjetno se je lagala, nam je dejala in pri tem glasu ni spremenila. Ubila je in komaj smo iz njekaj izvikli. Zakaj je odšla in pustila dekletce tuji ženi, le kako je mogla to storiti? »Nisem mislila za stalno oditi. Le zato, lko časa, da bi on dokončno spoznal, da tam več ne moreva živeti. Ko sva se vzela, je drugače objubiljal. Da bova živela na Polzele, je rekel, in pri nas sva si sobo tudi že uredila. Zdaj terja 200 tisoč dinarjev nazaj. Ko sem Emico oddala njegovi sestri, je prišel drugi dan k nam domov in mi grozil z nožem. Bala sem se ga, pa tudi prej me je že tepel. Vzel mi je dokumente, tudi Markovo zdravstveno knjižico in jo še danes ima. Ločitev na sodišču je prišla tako hitro, da se niti zavedla nisem. Se danes ima vse moje obleke, pa tudi Markove in jih noče dati nazaj. Sli smo po stvari s kombinom pa so nas doma naglali.

Na vprašanje zakaj je otroka pustila in kako je to mogla, se ji je zasvetilo v očeh in vprašala nas je, če ga je moč dobiti nazaj. Njeno hči Emico. Nikoli pa je medtem ni obiskala, ker se Alojza boji.

Verjamemo v to, da dekletke iz Savinjske doline ni moglo vzdržati v grapi Donačke gore, kjer je življenje samo golo vegetiranje, verjamemo tudi, da niso bile zpolnjene objube, ki jih je Alojz dajal Anici, težko pa razumemo mater, ki je zmožna po nekaj dneh zapustiti pravkar rojenega dete. Nikoli mu ponuditi prsi in nikoli več videti njegovih nasmeih. Alojza je to ogorčilo, zato danes benti in pesti in gradi hišo prav v tisti grapi. Kljubuje sebi in vsak dan vstaja ob pol treh ter se najprej pelje s kolesom do Rogatca, potem pa sede na vlak in hajd v Store, proti večeru pa domov. Vzame kolo v roke ter zida. Za koga le? Za tretjo ženo ali za Emico?

Anica na Polzele, razočarana nad svojim kratkim zakonom, ki je temeljil le na dogovoru, pa se kdaj pa kdaj spomni na Emico pod Donačko goro in senca nejevolje spreleti njen obraz. Premalo je osveščena, da bi se svojega dejanja sploh zavedala. Vsaka sodba nad njo je lahko le velik naporazum, saj nihče ne more odkriti, kaj se skriva za njenim mirnim obrazom.

V obeh zgodbah je bilo veliko strasti. Obračunov, begov, hudih besed. Le ljubezni ne.

TEKST:

ZDENKA STOPAR

FOTO:

DRAGO MEDVED

Kamin, dimnik št. 1

SCHIEDEL — YU —

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 23
ROMAN BOBEN

ŠE ENKRAT O ŠTIPENDIJAH

V zadnjem mesecu se je oglašilo v poklicni svetovni veliki bodoči dijakov, staršev pa tudi učiteljev z vprašanjem, kaj je letos s štipendijami, kaj bodo rešene prošnje, kaj zavira ureditev teh tako pomembnih zadev, kaj obljubljenih štipendij ni, itd. Vprašanj cela gora, in vsa prežeta z bojaznijo, da pač s štipendijami in seveda tudi s šolanjem ne bo nič. Upam, da tako hudo ne bo. Damašni prispevek naj bo odgovor vsem tistim, ki se se oglašili v posvetovalnici, nam pisali ali pa se nestrno čakate odgovore štipenditorjev.

Pa začnimo s skladom za štipendije pri republiški izobraževalni skupnosti. Preteklo leto je bilo v tem času po navadi že vse rešeno — junij je bil mesec, ko so učenci že dobili sporočila o tem, ali jim je odobrena štipendija ali ne. Časa za iskanje drugega štipenditorja je bilo še vedno dovolj. Letos na žalost ni tako.

Republiška izobraževalna skupnost bo štipenditor, vendar le za tiste, ki se bodo vpisali na pedagoško gimnazijo, vagojteljsko šolo in gimnazijo (za to zadnjo šolo, le pod pogojem, da se bodo kandidati po končanem šolanju odločili za enega od pedagoških poklicev). Zakasnitev gotovo ni upravičeno, vendar mislim, da velika večina kandidatov za te štipendije lahko mirno pričakuje ugodno rešitev. Malo bolj pozna bo — bo pa.

Veliko večji problem bo za tiste, ki so se vpisali v srednjo ekonomsko šolo, eno od tehniških šol, gimnazijo (pa ne nameravajo postati pedagoški delavci), srednjo medicinsko šolo, itd. Ti se bodo morali obrniti na sklade za štipendiranje pri občinskih skupščinah ali pa na podjetja, ki so v zadnjem času razpisala štipendije. Nekateri upravni odbori štipendijskih skladov so že razdelili razpoložljivi denar,

ki pa ga je bilo seveda veliko premalo, da bi zadovoljili vse želje pa tudi potrebe. Denar, ki ga bo republiška izobraževalna skupnost odstopila tem skladom, bo omogočil rešitev dela tistih prosenj, ki so ostale še nerešene. Torej, dragi učenci: tisti, ki ste se odločili za pedagoške poklice in ste prošnje poslali republiški izobraževalni skupnosti, pričakujte odgovore v drugi polovici avgusta. To so nam zagotovili odgovorni ljudje pri tej skupnosti.

Tisti, ki ste se obrnili na temeljne izobraževalne skupnosti, boste prav tako po vsej verjetnosti dobili odgovore v mesecu avgustu. Tisti, ki ste se odločili za ostale srednje šole, pa vam prošnje upravni odbori skladov za štipendije pri občinskih skupščinah niso mogli ugodno rešiti, morate počakati, da bodo štipendije ponovno razpisane ali pa se obrnite na ustanove, gospodarska podjetja, ki še raz-

polagajo s sredstvi za štipendiranje svojih bodočih strokovnjakov. Podrobna pojasnila in navodila boste lahko dobili v poklicni svetovnici. Prepričan pa sem, da ni prav, če boste obupavali ali se celo odrekli šolanju.

Malom drugače pa je za tiste, ki ste se odločili za šolanje na srednji tekstilni šoli in ste verjeli ljudem, ki so vas obiskali pred koncem šolskega leta in vam obljubljali visoke štipendije, čudovite pogoje šolanja in ste jim vi v dobri veri, da je to vse res, tudi verjeli. Razočanje je gotovo veliko in da bi bilo še večje, se je sedaj skoraj nemogoče preusmeriti v drugo šolo, ker so že vse prenapolnjene. Sklenili smo, da bomo to stvar raziskali in zahtevali, da se da javno pojasnilo vsem tistim, ki so zaradi tega ostali brez štipendije in tako tudi brez možnosti šolanja.

Upam, da se to prihodnje leto ne bo zgodilo.

MIMOGREDE

ZELO RADA PRODAJAM

Poklic prodajalke je z javnostjo tesno povezan. Vsak dan se srečujemo s prodajalkami, zato smo tokrat želeli malo več izvedeti o njih in njihovem delu.

V Mozirju, v konfekcijski prodajalni »Savinja«, je mlada, vedno nasmejana in vladna prodajalka JANA TROGAR. Poprosila sem jo, naj mi pove nekaj o svojem delu in poklicu.

— »Kaj vam pomeni ta poklic?«

— »Za poklic prodajalke sem se sama odločila. Imela sem, in še vedno imam, izredno veselje do tega poklica. Rada sem med ljudmi, v stiku z njimi, lepo mi je, če je stranka zadovoljna.«

— »Radi pomagate in svetujete ljudem?«

— »Da izredno rada. Stranki se je treba približati in poskusiti tudi z njene strani ocenjevati blago.«

— »Koliko časa že opravljate ta poklic in kaj najrajši prodajate?«

— »Ta poklic opravljam že 19 let. Najrajši prodajam tekstil, če moram še kje drugje pomagati, pa tudi rada grem. Mladini rada prodajam, saj se hitro odloči za kako stvar. Če jim kaj ni všeč, odidejo, ne iščejo več.«

— »Kaj si želite za v bodoče?«

— »Vsekakor dobro izbiro, da bi bile stranke zadovoljne. To je prvi pogoj.«

Taka je torej Jana Trogar, prodajalka iz Mozirja. Zaželimo ji, da bi še dolgo opravljala ta poklic, poklic, ki je tako izredno vesel in v katerem je srečna.

Darja GLANCNIK

VAŠ

PROBLEM

HUDINJA

TELEFON IN ŠE KAJ

Gospodinja je. Stanuje v Zgornji Hudinji, kjer še niso rešili številna vprašanja, s katerimi se srečuje vsako novo naselje.

»Pri nas na Hudinji bi morali še marsikaj napraviti. Naselje je novo, zato še niso uredili okolice. Večkrat se spreham po gozdu, ki pa, je poln smeti. Lepo bi bilo, če bi ga očistili in postavili klopi, kjer bi starejši v vročih poletnih dnevih lahko počivali.«

Okoli privatnih hiš je lepo urejeno, vendar pa je okoli samopostrežbe zasmeteno in neurejeno. Že dve leti poskušajo nekaj zgraditi, vendar še do zdaj niso dobili začetka.

Samopostrežba je zelo slabo založena in za vsako malenkost moramo v mesto. Imamo le en bife, kamor pa vsi ne moremo zahajati, posebno me ženske ne. Radi bi, da bi zgradili restavracijo, kjer bi lahko spili sok ali kavo.

Nimamo niti enega javnega telefona za primer nujne pomoči, ko odločajo minute. Obrtniških uslug niti ni, saj imamo le enega čevljarja in frizerja.

Pač pa je dobro poskrbljeno za male otroke, ki imajo lep vrt. Večji, se večkrat igrajo

na hudinjski šoli, kjer imajo igrišča, toda ker je ta predaleč, jih starši redkokdaj pustijo. Nujno je treba tudi zanje poskrbeti.

Za nas, ki stanujemo na vrhu hriba pa je težko, ker nam primanjkuje vode. Ta je začela odtekati, ker je opokarna prekopala ves hrib. Ker sem doma, se rada pozanimam za to, kar se dogaja pri nas na Hudinji. Ob prostem času se spreham po našem naselju ali pa poslušam radio in kaj preberem. Zelo rada berem Novi tednik, ker v njem najdem lokalne novice in mnogo koristnih nasvetov.

Marko SJEKLOČA

SREČANJA NA DELOVNEM MESTU: PLESKAR

ČOPIČI IN MOTOKROS

Vsak dan me vodi pot mimo še nezgotovljene samopostrežne trgovine v Grobelnem. V neurejenih prostorih opazim ljudi vseh poklicev: od zidarjev in pleskarjev pa do steklarjev in električarjev. Stopila sem mednje in preberite, kaj mi je povedal o sebi 22-letni pleskar SILVO KRANJEC iz Kristan pri blizu Mestinja. Silvo je bil sprva sicer dokaj redkokdaj, vendar začetna zadrega je minila prav hitro.

»Silvo, koliko let že opravljate svoj poklic?«

»Moram reči, da sem še začetnik v tem delu, saj sem le pripravljen pleskar. To delo sem opravljal že prej, preden sem odšel k vojakom, zdaj pa sem

se vrnil sem in sem tu že 4 mesece.«

»In zakaj si se odločil za pleskarski poklic?«

»To je pa bila delno želja po zaposlitvi, pa tudi rad imam barve in čopiče.«

Zazrla sem se v umazan radiator, ki so ga drgnile Silvove roke in spoznala tudi drugo stran tega poklica, ki ni ravno najlepša.

»Silvo, kaj pa počneš takrat, ko nisi v službi?«

»Zdaj imam časa bolj malo, ker moram hitro izgotoviti to stavbo. Drugače pa rad poslušam popevke, še rajši pa spremljam športne dogodke, posebej nogomet in

motokros. V tej smeri športa ne zamudim nobene tekme blizu našega kraja.«

Silvo je kmečki sin in kot ste prebrali, je podoben tolikim mladim povsod okrog nas. V njem je mnogo volje in poln je načrtov ter želja. Rad opravlja svoj poklic, kar je zanj tudi najvažnejše. Še naprej misli ostati v delovnem razmerju pri obrtniku Rafaelu Cerovski v Smarju in je zadovoljen tudi z osebnimi dohodki.

Silvo, tako je prav! Le trdna volja in veselje do dela ti bosta olepšala tvojo bodočnost.

SREČANJE Z NAŠO NAROČNICO

ŽE LETA JE ZVESTA

Tokrat sem se napotila v Mozirje z nalogo, da poiščem enega izmed naših naročnikov in ga poprosim za kratek razgovor. Res, nisem ga dolgo iskala. Najprej sem vprašala starejšo občanko, ta ga ne naročuje, toda povedal mi je pravi naslov, kam naj se napotim. Šla sem. Kmalu sem stala pred veliko, novo hišo, in prijazna ženska je prihajala ravno iz trgovine. Ko

sem ji povedala, od kod da sem in po kaj sem prišla, mi je bila takoj pripravljena pomagati. Naj jo še predstavim:

VERA STOPAR

— Koliko časa že naročujete Novi tednik in kaj vam pomeni?

»Novi tednik naročamo že 10 let. Rada ga prebiram, pomeni mi veliko. Zame je pravi informator o dogodkih v Celju in njegovi širši okolici. Bra-

nje mi pomeni sprostitev po delu.«

— Katere rubrike so vam najbolj pri srcu, in o čem smatrate, da bi bilo potrebno več pisati?

»Rada vse preberem, najraje pa dogodke starejših ljudi. Malo več pa bi lahko pisali o kulturnih dogodkih, gospodarstvu, vagoji otrok...«

— Preberete ves NT? »Lahko rečem da! Vsekakor pa najprej prebe-

rem zadnjo stran, Ljubezen po svetu. Rada spoznavam, kakšna je ta drugod, in mnenja sem, da se tudi o tem premalo piše.«

— Boste ostali še naprej naš zvesti naročnik?

»Vsekakor. Res je, da samo mož zasluži, pa homo že kako. Navezali smo se nanj in težko bi se ločili. Naročevali ga bomo, dokler bo izhajal.« Tako mi je povedala Vera Stopar, naša dolgoletna naročnica. Zaželimo ji, da bi bila z NT še dolgo tako zadovoljna, kot je sedaj.

DARJA GLANCNIK

pisma

DOKTOR, ZAKAJ TAKŠNA DIAGNOZA

Zdravim se zaradi boleznih ožilja (Mh. Raynaud) in hodim na preglede v kirurško kliniko Ljubljana — ambulanta za kirurgijo srca in ožilja. Kot običajno, sem šel po napotnico k domačemu zdravniku. Napotnico sem sprejel in se napotil domov. Nisem prišel daleč, ko sem začutil, da bom dobil srčni napad. Namreč, boleham tudi za občasnimi srčnimi napadi. Opomin dobim 5—10 minut pred napadom z močno bolečino okoli srca. Ko sem začutil bolečino, sem prosil človeka, da me je zapeljal z avtom nazaj v ambulanto, od tu pa naravnost v bolnico Slovenski Gradec.

V bolnici sem se zdravil na internem oddelku, kjer sem ležal 12 dni. Zdravil me je doktor Tone Ravnikar. Ob predčasnem odpustu sem dobil diagnozo, katera se glasi: »AETHYLISMUS CHRONICUS; Delirijum tremens incipiens.« Ko sem prispel v Celje, sem srečal znanca. V pogovoru sem mu omenil, kje sem se zdravil. Vprašal je za diagnozo. Dal sem mu pismo in ko je prebral, kar je pisalo na predčasni odpustnici, ni mogel verjeti tega. Obrazložil mi je, da pomeni to pijansko blaznost. To me je toliko prizadelo, da sem dobil napad, ki se je stopnjeval vse do bolnice. Prilezel sem na interni oddelek, tu pa je bilo kot v mravišču, vse

polno čakajočih pacientov. Za sesti ni bilo kam, zrak je bil težak. Počasi sem šel iz bolnice in pri vratih sedel na klopi. Tu sem sedel, dokler se ni v meni pomirilo, vendar je bolečina ostala.

Sprašujem se, kako je doktor Ravnikar mogel dati takšno diagnozo in kje je dobil motiv za to? Mogoče moja rdečica, oziroma od sonca ožgan obraz? Mogoče moja preplašenost ob prihodu v bolnico? Mislim, da bi bil sam preplašen in zmeden, če bi doživel tako stanje. Ni ga človeka, da ga ne bi bilo strah ob misli na najhujše!

Komur koli povem, kakšno diagnozo mi je napisal zdravnik, se začudi. Nekateri pa nočejo verjeti tega in mislijo, da se šalim. Ljudje v bližnji in daljni okolici me dobro poznajo, saj sem delal pri njih različna obrtniška dela. Vedo, da nisem nikoli pretiraval pri pitju. Tudi naša, domača zdravnica me dobro pozna. Delam različne obrtniške usluge, od polaganja tapet, popravila gospodinjstev, strojev, polaganja ploščic in tal, do finomehanike. Vse to opravljam kot invalid, brez leve roke. Vem in čutim, da z delom uničujem svoje še preostalo zdravje, a sem kljub naporu primoran delati — je pač življenje takšno.

Po mnogih letih sem si ob strganju od ust in naporu ustvaril majhno delavnico, v kateri je vloženo veliko mojega zdravja in znoja. Bi mar pijanec, ali tisti, ki veliko pije, ustvaril isto?

Sedaj, ko ne spijem nič kaplje alkohola, me bolezen še vedno nadleguje, včasih močneje, včasih manj. Bilo je 4. maja zvečer, ko sem prišel z dela sem dobil srčni napad tako močno, da sem moral k naši zdravnici, da sem dobil injekcijo in tablete, vendar sem danes na istem, kot sem bil, zdravil pa nimam. Doktor Ravnikar je mnenja, da je srce zdravo, je pa ugotovil kronični etilizem, z predelanim stanjem. Pripočela zdravljenje v zavodu (alkoholno zdravljenje) in pa pri nevropsihiatru. Taka diagnoza meni ne more pomagati pri ozdravljenju, pač pa se je moje zdravje še poslabšalo. Bolezni, ki mi jo je pripisal dr. Tone Ravnikar, preprosto nimam. Imam samo zbadanje in močne bolečine okoli srca ter občasne srčne napade. Pomagam si tako, da se ob napadu vlečem in mirujem. Kaj je vzrok teh napadov, ne vem. Morda povzroča to duh, duh človeka, ki me je s kliničnim nasnehom včlanil v društvo pijancev?

Primoran sem, da vas preko časopisa, dr. Tone Ravnikar, resno vprašam, zakaj takšna diagnoza??? Zdi se mi, da je to resna bolezen, ki bi potrebovala več pozornosti in primerna zdravljenja, ne pa, da pacienta odpustite, če vas prosi za enodnevni odpust! Zato bi povedal naslednje:

Pri jutranjem pregledu pacientov, bil je torek, sem prosil dr. Ravnikarja za enodnevni odpust, ker sem imel v Celju nujen opravil (radi terminu). Takrat je dejal sestri, katera ga je spremljala: »Pacienta lahko odpustimo.« Nato se je zamislil in čez čas rekel: »Sedaj bom pa naredil nekaj grdega, mogoče ne bo prav, vendar bom kljub temu to storil!« Opazil sem, da se je razburil.

Kaj ste storili »grdega« in zakaj, dr. Ravnikar?

ANTON POSTERŽIN,
Puštanj 12,
63261 Lesično

USPEL IZLET PEVCEV

Odbor moškega pevskega zbora gasilskega društva Sentjur pri Celju, ki obstoja že več let in ki ga sestavljajo po večini starejši člani gasilci in podporni člani, je 14. t.m. organiziral skupinski izlet za svoje člane in njihove družice. Relacijo in sam potek izleta je izvrstno izbral naš dolgoletni član pevskega društva, termoinstalater Anton KOŽELJ, ki ima svoje poslovne zveze po celi Sloveniji in ki nam je bil obenem tudi tolmač posameznih znamenitosti slovenske Koroške, koder nas je vodil.

Odhod iz Sentjurja z avtobusom je bil ob 7.30. Pot nas je vodila skozi Celje, pa mimo najmlajšega slovenskega mesta Velenje, kjer smo si bežno ogledali tovarno Goranjen, Velenje, mimo šotanske termoelektrarne, do Šentvida na Slemenu. Tu smo si ogledali turistični dom na Slemenu, kjer smo zapeli nekaj slovenskih narodnih in koroških pesmi. V Črno na Koroškem smo prispeli ob 11.30. Ogledali smo si mesto, ob 12. uri pa je bilo skupno kosilo v hotelu PLANINKA.

Ob 14. uri smo krenili proti Mežici, kjer je rudnik svinčene rude in preko Raven do Dravograda. Povsod smo se za kratek čas ustavljali, da smo si ogledali glavne znamenitosti teh krajev vsaj od znanj. Spotoma smo se ustavili tudi pri spomeniku borca za slovensko Koroško Franja MALGAJA, kjer je zbor zapel v njegov spomin slovensko pesem »OJ, DOBERDOB, SLOVENSKIH PANTOV GROB«. Vračali smo se po lepi Dravski dolini

skozi Maribor in Sl. Bistrico. Tu pa smo kmalu zapustili glavno cesto in se usmerili na cesto Ziče—Žički samostan—Spitalič. Za to spremembo smo se odločili zaradi tega, ker nas je navdušila gradnja mednarodne hitre ceste, ki nas je spremljala že od Hoč dalje. Bili smo navdušeni in čudili smo se ogromnim viaduktom, ki visoko nad zemljo vežejo hitro cesto, kar pride še posebno do izraza v Spitaliču, kjer so betonske sohe tudi 12—15 in še več metrov visoke. Ker se je dan že nagibal k zatonu, smo se odločili za povratek po serpentinasti cesti preko Gornjih Slemen skozi Dramlje in Sentjur z nepozabnimi vtisi tega dne.

Naj še omenim, da nas je povsod, koder smo se vozili in kjer smo se ustavljali, spremljala prelepa slovenska pesem, ko so jo ljudje z navdušenjem poslušali.

Tovarišu Koželju se v imenu pevskega zbora in vseh ostalih, ki so nas spremljali, iskreno zahvaljujem in izrazim željo vseh, ki so se tega izleta udeležili, da bi podobni izleti še bili. Torej, še enkrat hvala.

Za gasilski pevski zbor
ANTON ARH

ŽELIM SE ZAHVALITI

Sem stara nafočnica Novega tednika, oziroma mož je naročnik. Dovolite mi, da še jaz pohvalim vaš časopis, obenem pa se želim preko NT zahvaliti zdravnikom dr. Emilu Caturu iz bolnice Vojnik, nevrološki oddelku, dr. Matjeju Lipovšku iz bolnice Maribor, nevrokirurgija, vsem zdravnikom ušesnega oddelka bolnice Maribor, dr. Petru Kopiterju, dr. Primariju Urošu Vlačku, bolnica Celje, dr. Sonji Šifer, splošna bolnica Celje, ki so imeli skrb in trud za zdravljenje mojih

bolnih živcev in hudega vnetja levega ušesa. Enako se zahvaljujem vsemu medicinskemu osebju za skrb in nego. Posebno pa se zahvaljujem dr. Samu Pečarju iz Rimskega Toplica, ki mi je rešil življenje, ko sem že gledala smrti v oči in je dal vso pobudo za moje zdravljenje.

Obenem pa želim vsem zdravnikom še mnogo uspehov, da bi še mnogim pacientom tako uspešno pomagali, kot so meni.

Vedno hvaležna
bivša pacientka
in bralka NT
Elizabeta Rabuza,
Huda Jama 15,
Laško

NE MOREMO VEČ

Prvič se oglašam in sem redna bralka Novega tednika, saj komaj dočakam četrta, ko nas pismo obišče. Najprej je na prvi povest, predlogi in sveda pisma, ki so včasih zelo pestra. Saj se skoraj ne najdem, kje in kako bi začela.

Ze dve leti je od tega, kar smo se Kalobčan prvič oglašili na Izletniku s prošnjo, da bi tudi mi radi avtobus, saj nas je preko 70 delavcev, ki hodimo tudi po 4 km peš do avtobusa. Takrat smo zvedeli, da ne smemo biti zahtevni, da je treba šest mesecev prej zahtevo prijaviti, zato smo potem tudi mirovali celo leto. Ponovno smo prosili Izletnik, saj se je skoraj vsak teden kdo oglašil in se telefonično, pa je bilo do sedaj vse zaman. Povedali so nam, da je treba cesto popraviti in v ovinkih razširiti, zato smo z veseljem začeli z delom. Šentjurska občina je pomagala z denarjem, da smo lahko posipali cesto, kjer je bilo potrebno. Opravili smo mnogo prostovoljnih ur in smo jih še pripravljali, ko bi nam

PRED 30 LETI NA KOZJANSKEM

Prve volitve

Seveda so bili ti izredni vojaški uspehi kozjanskega odreda rezultat odlično organiziranega sodelovanja s političnimi aktivisti kozjanskega okrožja, ker so bile temeljite priprave za vojaške akcije plod skupnih prizadevanj vodstva kozjanskega odreda in vodstev okrožnega odbora in okrajnih odborov Osvobodilne fronte.

Okrožni odbor OF je razpisal volitve v krajevne narodnoosvobodilne odbore in v okrajne skupščine. Okrajni odbori OF so skrbno pripravili kandidatne liste in skrbeli za obsežno in temeljito volilno propagando. V Planinski vasi je bil center priprav za volitve — od tam je dajal okrožni odbor OF navodila za organizacijo in izvedbo volitev. Izkušeni politični aktivisti so odhajali na najbolj izpostavljen teren, kjer so prirejali sestanke in mitinge. Volitve so potekale uspešno, obisk volilcev je bil presenetljiv. Na osvobojenem ozemlju so bili NOO izvoljeni, na neosvobojenem pa imenovani. Čeprav so bili zaradi decembrskih hajk podatki po večini uničeni, da ne bi prišli v roke sovražniku, so se ohranila razna poročila, predvsem pa so še danes žive priče, ki govorijo o tem množičnem gibanju na Kozjanskem.

Ker so bili moški večinoma v odredu in v področju ter v II. bataljonu VDV brigade, je bilo delo v krajevnih narodnoosvobodilnih odborih odvisno od aktivnosti žena in mladine, ki so bili poštvalni in prizadevni. Novo ustanovljeni voljeni in imenovani NOO so reševali vsa vprašanja krajevnega pomena. Sodelovali pa so tudi pri oskrbovanju partizanskih bolnic, gradili so zemunice in bunkerje za hranjenje živil in drugega materiala. Organizirali so zbiralne akcije, skrbeli za

propagando, organizirali civilno obveščevalno mrežo in skrbeli za pravično sožitje na svojem področju.

S tem se je ločila politična oblast od upravne, katero so prevzeli krajevni narodnoosvobodilni odbori.

Rast ljudske oblasti

30. novembra 1944 je bil v Sentvidu pri Planini okrožni partijski sestanek, na katerem so pregledali rezultate volitev v KNOO in sprejeli smernice za okrožni plenum OF, ki je bil predviden za 18. december. Zaradi sovražnikovega vdora na osvobojeno ozemlje Kozjanskega je še nadalje obdržal vodilno vlogo okrožni odbor Osvobodilne fronte. Ta je organiziral več tečajev za člane KNOO, da bi bilo še uspešnejše delo osnovnih organov ljudske oblasti. Ze v maju 1944 je organiziral okrožni komite partijsko šolo v Zajselah na Bohorju, v septembru pa na Fužinah. Na področju Kozjanskega je bilo v začetku septembra 1944 čez 110 članov KP in čez 65 kandidatov ter okrog 160 članov SKOJ. Do novembra se je to število potrojilo. V tem časovnem obdobju je dosegla izredno povečanje svojih članov Osvobodilne fronte. V vseh 8 okrajih kozjanskega okrožja je bilo izvoljenih in imenovanih 283 krajevnih odborov OF, 137 odborov AF2 in 238 odborov ZMS ter 68 pionirskih grup.

Preko 5000 mobiliziranih

Okrajni odbori so organizirali referate za izgradnjo ljudske oblasti, za agitacijo in propagando, narodno zaščito, kmetijstvo, gozdarstvo, zdravstvo, prosveto in kulturo, socialno skrbstvo, Rdeči križ, za obnovo, finance, za ugotavljanje zločinov, za upravljanje ljudske

imovine, ZMS in AF2. Tudi okrožni odbor OF je imel nove odgovorne predstavnike za ta delovna področja in njihova naloga je bila dajati navodila okrajnim referantom in jim pomagati pri izvajanju njihovih nalog.

30. decembra 1944 so bile kljub hajkam na Kozjanskem izvršene volitve v okrožni plenum OF s 27 člani. Izvršni odbor plenuma je štel 8 članov. Referat za vojaške naloge pri okrožnem odboru OF je izvedel v sodelovanju s Kozjanskim odredom in II. bataljonom VDV brigade na Kozjanskem splošno mobilizacijo na vsem področju, ki je segalo čez Haloze in Slovenskih goric do Prekmurja. Mobilizacijo so izvajale patrulje iz čet in bataljonov Kozjanskega odreda in VDV bataljon. Okrožni referent je skrbel za evidenco vojnih obveznikov in razpošiljal mobilizacijske pozive. V petih mesecih je uspelo prepeljati enotam kozjanskega odreda čez Savo na Dolenjsko preko 5000 mobilizirancev, ki so polnili vrzeli v brigadah IX. korpusa. To je bila ena najvažnejših nalog kozjanskega odreda in okrožnega odbora OF. Prav tako skupna naloga, ki ni bila nič manj pomembna, je bila vzpostavitev zvez. Od septembra 1943. so bile vzpostavljene preko vojaških TV linij kurirske zveze s Kozjanskim s vojaškim in političnim vodstvom t.j. s štabom IV. operativne cone in s pokrajinskim komitejem v Savinjski dolini ter s štabom II. operativne cone in s političnim vodstvom NOP za Hrvaško v Moslavini. V letu 1944 sta vzpostavila kozjansko okrožje in kozjanski odred redno TV linijo s SNOS-om in z glavnim štabom NOV in PO Slovenije. Pošrtvalni kurirji so prenašali pošto in propagandni material ob vsakem vremenu in ob vsaki uri mimo sovražnih zased kljub življenjski nevarnosti. Od njih je bilo večkrat odvisno, ali bodo določene naloge opravili v pravem času. Zato jih opravičeno prištevamo k najsmelejšim borcem in najbolj predanih političnim aktivistom, ki niso zatajili tudi v najtežjih situacijah.

PIŠE
MARJAN
JERIN

enkrat Izletnik sporočil, da je prišel dan, ko se bodo tudi kalobški delavci vsedli brez skrbi vsak na svoj sedež. Po osemurnem delu bi se jim to kar prileglo.

Vabimo novinarja, naj bi prišel enkrat ob 14.30 uri k delavskemu avtobusu v Sentjur. Videl bo, kako se moramo tlačiti.

TEREZIJA PUSNIK,
Kalobje

V ŠOLI

»Sedem je že ura,« pomislim. »Ah! zavzdihnem, rad bi še spal.« Obrnem se na drugo stran in poskušam zaspati. Zaspati ne morem. Zato vstanem. Hitro se umijem in oblečem. Iz radia zaslišim glas: ura je sedem in 25 minut. Hitro spravim

v torbo zvezke in knjige. Nato stečem po hodniku in po stopnicah. Zunaj dežuje. Pogledam po cesti navzgor in navzdol. Nobenega prijatelja ne vidim. Zato grem sam v šolo. Med potjo si živim pesnico. Kmalu prišpem v šolo. Sezujem si čevlje in obujem copate. V razredu sta bila le dva učenca. Moj prijatelj se je ukvarjal s popravljanjem in dopolnjevanjem dvigala. Rekel sem mu: »Ali veš, da pišemo tehnično kontrolno?« Prijatelj je zavzdihnil. Počasi so prihajali sošolci in sošolke. Na obrazu sem jimbral zaskrbljenost zaradi kontrolne, pa tudi zaspalost. Pomislil sem, kako v redu bi bilo, če bi lahko doma spal. Iz razmišljanja me je predrnil zvonec. Šel sem k svoji klopi. Kmalu je prišel to-

variš. Nismo pisali kontrolne. Tovariš je spraševal. Po spraševanju smo jemali snov naprej. Drugo uro je bila slovenščina. Ponavljali in utrjevali smo slovnico. Tretjo uro imamo gospodinjstvo. Ena skupina gre kuhat. Tovarišica sprašuje celo uro. Tudi naslednjo uro imamo gospodinjstvo. Zamislil sem se. »Oh saj res!« se spominim, »danes je tekma v rokometu.« Dregnem prijatelja, ki je poslušal tovarišico. Vprašam ga, če ve, da bo danes tekma. »Seveda,« je rekel. Nato sva se celo uro pogovarjala o rokometu. Iz najinega pogovora naju je zmotila tovarišica. »Franci, sedaj mi pa nekaj povej o gotovih jedilih!« Ker sem nekaj ujel na uho, sem povedal. Tovarišica je rekla: »Le sedi, drugič pa bolj poslušaj!«

Ure je bilo tako konec. Naslednjo uro je nemščina. Ta ura tudi kmalu mine. Ker imamo samo pet ur, lahko gremo domov. Učenci si oddahnemo in si mislimo, da je tudi ta dan za nami.

FRANCI GLAVAČ,
8. razred
OŠ Kozje

KAJ PA VI ŽELITE?

V sredo, 3. julija sem šla v Celje v semenarno. Mimogrede sem se ustavila v Merxovi povrtnini v Stanetovi 13. Bilo je precej polno kupcev in sem morala dolgo čakati. Ko sem bila na vrsti, sem zahtevala pol kg čebule. Prodajalka, ki je že davno proč od cvetočih let, pogleda čezme in vpraša tovarišico: »Kaj pa vi želite,

gospa?« »Pol kg sliv,« odgovori ta. Prodajalka jih gre tehtati in se nórčuje: »Namesto pol kg čebule bom pa dala pol kg sliv.« Jaz vprašam začuden: »Kako pa, da strežete tistim naprej, ki so prišli pozneje?« »Mi damo takim, ki jih imamo radi,« se odreže prodajalka in se zasmeje, kot da je povedala kdove kaj imenitnega.

Ker sem sprevidela, da se vame, ki sem že starejša, najbrž ne bo »zaljubila«, nisem pa imela volje čakati še koga, ki ga ima prodajalka rada, da mu bo lahko postregla pred mano, sem odšla praznih rok. Šla sem drugam in bila v redu postrežena. Tisti prodajalki pa bi svetovala tri stvari. Najprej naj zunaj na vrata obesi tablo z napisom, da strežejo samo tistim,

ki jih imajo radi. Da ne bo spet kdo čakal pol ure le zato, da bo to izvedel. Potem naj gre raje v kak samotni kraj cesto popravljati, da ji ne bo treba gledati ljudi, ki jih nima rada. Tretja stvar pa je, naj gre kljub svojim letom v osnovno šolo, kjer se bo še enkrat učila olike. Ker pa v Povrtnini nima vsega kar potrebuje, ampak mora po kakšno stvar stopiti v trgovino, ji želim, da bi se tudi njej primerilo to, kar se je meni. Ta želja pa bo ostala najbrž neizpoljena, kajti tako nekulturnih uslužbencev še nisem našla nikjer.

Če se je pa kateremu bralcu tudi že to zgodilo, naj prosim objavi, da bo imela tudi ta stvar svoj par.

Ana Peperko

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 8 fotografij osmih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katerih 8 fotografij bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidata z objavljene fotografije, za katera bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bosta postala udeleženca izleta.

Dva pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali. Tako bomo vsak teden dobili štiri potnike za izlet v Varšavo.

KUPON NT

12

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

1. Dragica Kačelnik, 1957, gospodinja, Vrbovo 26 a, Sentjur pri Celju

2. Dragica Tals, 1953, študentka psihologije, Dr. Rudolfova 1, Slovenske Konjice

3. Miran Prebil, 1951, šofer, Imeno 9, Podčetrtek

4. Jelka Zeleznik, 1953, delavka, Verpete 27, Frankolovo

5. Slavko Kolar, 1953, strojni ključavničar, Košnica 13, Gorica pri Slivnici

6. Ida Svetliček, 1951, delavka, Laterje 13, Pottlva

7. Tonika Segan, 1956, delavka, Rečica 133, Laško

8. Frano Krajec, 1956, delavec, Kungunda 6, Smarčev v Rožni dolini

V Varšavo potujeta: Anton Korošec, 1948, šofer, Zg. Selce 5, Pomkva pri Grobelnem

Marija Svetko, 1924, kmetica, Podvin 40, Polzela

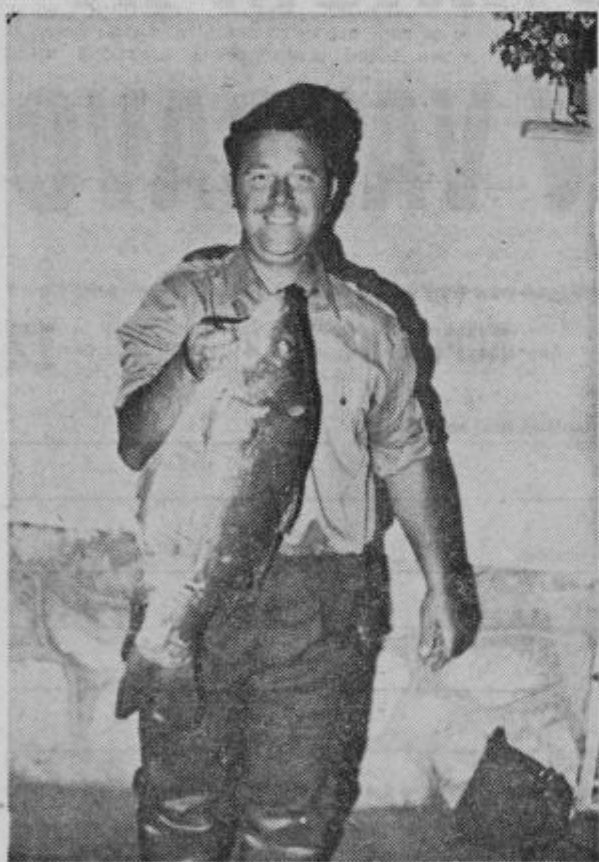
Med bralci, ki so poslali kupon št. 11, smo izžrebali trindvajsetega in štirindvajsetega potnika za Varšavo. To sta: Marija Hojnik, Milinska c. 13 a, Slovenske Konjice in Erih Leskovšek, steklarski pomočnik, Cankarjeva 11, Celje

FOTOKRONIKA

Osemletni Janko Levart iz Draže vasi je na minulem kmečkem prazniku v Ločah vzbudil posebno pozornost. Pogumno je vozil traktor s prikolico in nič ni zaostajal za starejšimi vrstniki. Povedal nam je, da se je naučil voziti traktor takoj, ko so ga dobili, tako da ima sedaj za seboj že 8-mesečni »traktorski« staž. Povedal nam je še, da sedaj dosti raje pomaga pri kmečkih opravilih kot prej.

Branko Stamejčič

Tako kot je bila ribiška sreča naklonjena Dragu Vrečarju iz Ločice pri Polzeli, člana Ribiške družine Sempeter, pred dnevi na Bralovškem jezeru, se redko zgodi. Prijel mu je namreč kar 81 cm dolg in 9,5 kg težak krap. Kmalu po ulovu te velike trofeje je povedal: »Da bi njel tako velikega krapa res nisem pričakoval. Ker takšen plen ni pogost, sem se odločil, da bom dal to veliko ribo nagačiti.« Na sliki srečni ribič s trofejo.

Tekst in foto: T. Tavčar

Ali bo za vsakega ribiča vsaj ena...

Foto: Drago Kumer

NAŠ KRAJ

● ŠMARJE: TABORNIKI NA MORJE

Občinska zveza tabornikov iz Šmarja pri Jelšah bo imela letos na morju kar tri izmene tabornikov. Na Debelem rtiču taborijo te dni taborniki iz Podčetrtka in Kozjega, nekaj pa jih je tudi iz Rogaške Slatine. V drugi polovici meseca, od 21. do 31. julija, bodo taborili taborniki odreda Zdravilni vrelci iz Rogaške Slatine, v začetku avgusta pa prosvetni delavci. Taborni prostor jim je že tretje leto odstopila koprška Agraria.

Jože LIPNIK

● ŠMARTNO OB DRETI: KOLIKO ČASA ŠE?

V Šmartnem ob Dreti gradijo nov vodovod. Gradnjo financira skupščina občine Mozirje. Prva faza gradnje je že končana. Prebivalci kraja pa so vseeno nezadovoljni. Vodna skupnost, ki je bila najcenejši ponudnik, je izvršila projektantska dela. Žal, pa sploh ni upoštevala, po kakšnem ozemlju bo vodovod napeljan. Zaradi tega so se dela, kljub lepemu vremenu, ustavila. Prvotna cena 215 starih milijonov pa narašča iz dneva v dan. Koliko časa še?

J. VEDENIK

● GORICA PRI SLIVNICI: ŠE SO TEŽAVE

Gorica pri Slivnici je prijeten podeželski kraj. To je izključno kmetijsko področje, brez tovarniških dimnikov. Delavci hodijo na delo v druge kraje, zato priskrbeni dohodek teh delavcev ostane drugod. V Gorici pa potrebujejo denar za vrsto komunalnih storitev. Vodja krajevnega urada Ivan Kokošar pravi, da je nujno uresničiti določila ustave, da se morajo določena sredstva delovnih organizacij stekati v kraje, kjer živijo delavci tega podjetja. Krajevna skupnost Gorica pri Slivnici pa tako živi le od prispevkov občine Šentjur in prispevkov kmetov ter prostovoljnih prispevkov.

Kljub denarnemu problemu pa žanjejo lepe uspehe na področju kulture. Letos so prvič praznovali svoj krajevní praznik. Vsako leto prirejajo tekmovalna v malem nogometu, gasilsko društvo pa letos praznuje petinštiridesetletnico obstoja. Krajaní so z dobro organizacijo uspeli asfaltirati 2 kilometra dolgo cesto, s samoprispevom in prostovoljnimi delom. Zgradili so že tudi dva betonska mostova, v načrtu pa imajo še dva. Upajo, da bo rekonstrukcija cest ter drugih objektov zadržala mladino, da ne bi več tako številno odhajala v mesto.

V Slivnici, kakor rečejo po domače, je prav gotovo najbolj potrebno otroško varstvo. Nekateri starši morajo otroke voziti celo v Šentjur. Zato si zelo želijo otroški vrtec, ki bi rešil ta problem. Želijo si tudi boljše ceste, saj prihaja preko Slivnice v Loko in Kozje precej avtobusov dnevno, ki dvigujejo prah. Za loško cesto že imajo pripravljen načrt in predračun za gradnjo, vendar je za to še vse premalo denarja.

Krajevna skupnost nudi tudi socialno podporo. Vsako leto ob dnevu žena obiščejo vse stare žene doma in jim poklonijo kaj lepega. Letos so obiskali tudi najstarejšega občana sedemindvadesetletnega Martina Gučka.

V Slivnici imajo zelo lepo osnovno šolo Franja Vrnčca. Vendar se morajo učitelji te šole voziti na delo iz drugih krajev, kar zelo ovira kulturno delo mladine tega kraja. Zavedajo se, da morajo dobiti primerna stanovanja za učitelje.

Morda bo Slivničanom prinesel kaj več dohodka turizem, saj mislijo kmalu odpreti jezero z nazivom pregrada Tratna na Voglajni. Prav gotovo bo privabilo predvsem nedeljske izletnike.

Mira PLAHUTNIK

● USPELA PREBOLDSKA NOČ

Mladinski aktiv, ki deluje v Prebolcu šele drugo leto, je tudi letos organiziral prireditev »Preboldska noč«. Letos so preboldski mladinci povabili na prireditev vrsto najbolj priljubljenih imen jugoslovanskega zabavnega in kulturnega življenja. Nastopili so Mija Aleksić, Evgen Jurič, Tone Fornezzi-TOP, Marjan Kralj, Tatjana Gros,

Simeon Gugolovski, zmagovalci letošnjega subotiškega festivala Miroslav Marković, pevski kvartet Ultra 4 in ansambel Vokali. V sporedu je sodelovala tudi vrsta slovenskih manekenk v kratkih modnih revijah. Prireditev je bila pod pokroviteljstvom revije Antena, ki bo poleg tega nakazala na žiro račun preboldskih mladincev še tristo starih tisočakov kot nagrado za njihovo prizadevno delo.

Znani napovedovalec ljubljanskega radia, Marjan Kralj, je mladim iz Prebolda obljubil brezplačen nastop igralcev in humoristov, ki pripravljajo poseben satiričen kabaret. V programu bodo sodelovali poleg Kralja še Tof, Mirko Bogataj, Evgen Jurič in drugi. Ta prireditev bo konec meseca avgusta na bazenu.

Del dobička iz Preboldske noči in kabareja bodo mladinci namenili za žrtve potresa na Kozjanskem, del pa bodo nakazali kot posojilo za dokončno ureditev planinskega doma Pod Reško planino. Upamo pa lahko le, da bodo nekateri na prihodnji prireditvi nekoliko bolj fair, kot so bili v soboto zvečer in ne bodo trgli mreže okoli bazena, samo da jim ne bi bilo treba plačati vstopnine.

Mladim preboldčanom pa lahko za prireditev, ki je bila v soboto zvečer le čestitamo. Vsi obiskovalci so si bili edini, da takšne prireditve v Savinjski dolini še ni bilo.

JANEZ VEDENIK

● KOZJANSKO OBSOTELJSKI DROBIŽ

Ko smo pred dnevi obiskali brigadirja na delovišču pri Planinski vasi, smo našli tudi na Franca Perčiča, neumornega vodjo gradbenega odbora za »brigadirsko« cesto in prizadevnega krajevnega družbeno političnega delavca. Franc Perčič će le more, skoči na delovišče in poklepeča z brigadirji, ki ga že dobro poznajo.

Ko smo se srečali pri Planinski vasi, je dejal, da že sedaj premišljuje, da bi dali novi cesti tudi novo ime. Četudi so že razmišljali, da bi cesto poimenovali po Kozjanskem odredu ali po legendarni XIV. udarni diviziji, so se sedaj premislili. Cesta bo po vsej verjetnosti dobila ime »Cesta mladinskih delovnih brigad«. To mora biti za doščene brigadirje, ki so tako pridno delali, je še dejal Franc Perčič.

Prebivalci Bistrice ob Sotli se še kar naprej pritožujejo zaradi slabe oskrbe v njihovi trgovini. Trgovina, ki jo sedaj premore Bistrica ob Sotli, ki je precej velik kraj, ne zmora več tolikšnega obiska, razen tega pa je preskromno preskrbljena in preveč zastarela. Že večkrat so se o postavitvi nove trgovine pogovarjali s trgovskim podjetjem Jelša iz Šmarja pri Jelšah, vendar dalje od besed in obljub ni prišlo. Bistričani rešujejo svoj problem tako, da hodijo po robo v bližnji Kumrovec ali v Polje ob Sotli.

Mst

● VELENJE: V GORENJU KOLEKTIVNI DOPUST

Od sobote, 27. julija je 6000-članski kolektiv tovarne gospodinske opreme Gorenje na kolektivnem dopustu. Trajal bo do 12. avgusta.

V tem času bodo v tovarni opravičili redna vzdrževalna dela.

Delavci Gorenja bodo dopust preživi dokaj različno. Pri sindikalni organizaciji so omogočili plačilo stroškov za letovanje v obrokkih. Poleg tega so posodili okrog 50 šotorov in 13 avtomobilskih prikolic.

H. J.

● MOZIRJE: OSTAL BO RIBEZ

Z gojenjem jagod so v mozirski občini začeli pred štirimi leti in to v glavnem v Mozirju in Rečici. Letos so pridelali 30 ton jagod. Vendar bodo gojenje tega okusnega sadeža verjetno opustili, saj ne pokriva niti sredstev, vloženih v investicije. Takšen je pač položaj na trgu in v mozirski občini ugotavljajo, da se jim jagod ne splača več gojiti.

Drugače je z ribezom, ki ga gojijo že 15 let in to največ na Ljubnem. Imajo 30 ha starih in prav toliko novih nasadov, z novo sezono pa pripravljajo še nadaljnjih 15 ha. Nekaj bo le ostalo, glede jagod pa bi verjetno kazalo še nekoliko razmisliti.

ŠOŠTANJ

ZA

Na avtobusni postaji v Šoštanju že četrto leto s prijaznim obrazom številnim kupcem. Po poklicu je poučevala pa je le kar je po očetu prenikantske posle, ki kor donosnejši od plače. Jožica prodaja te časopise iz vse je, saj je v Šoštanju liko sezonskih delavcih narodnosti, ki preko časopisa sodelujejo iz domačih. Trafika je bogata ne samo s tiskom tami, pač pa tudi ličnejšo kramo, ki no v promet prav busni postaji, kjer ponavadi zadnji hip na razne malenkost.

MED KRAJ

KR

Pred kratkim je udeležilo več kot 100 delavcev iz MIB. Obiskali smo...

PEPCA SKORJAN predsednica osnovne cije Rdečega križa. Priznati moramo krvojedalska kraju kot je Prebolda. Mislim pred organizacijsko plat bi zmogla sama, imela sodelavcev, pomagajo. Taki sta ci Jagrova in Hribe še nekaj drugih. Pr rada sodelujem, ne popestrite prostega pa tudi zato, ker moje delo humanitarno BOGDAN NOVAK sem se odločil, da Lahko bi vam povedal zgodbo. Pred leti moja mama v življenju varnosti. Pravzaprav ljenje rešila trans prav takrat sem...

NA NAŠ RAČUN

V sestavku »Avtus«, v številki 28 tiskarski škrat za napisal ročne si mesto ročna Prosimo vrle ga nam to napako Prav tako svoje prste ta ne v reportaže Zde parjeve z naslovijo zdravja in o prvem stolpcu se nji odstavek za povezave, ker mednaslov. Tiska prosi, naj mu bralci in avtorji taže.

JON SREČE

to — Jožica je hkrati izplačala, je segla še petnajst. Tokrat pa skoraj sama ni verjela svojim očem, saj je zadel milijon starih dinarjev.

Ko smo jo povprašali, kaj bo z denarjem, ki ji je padel v žep kar tako mimogrede, je najprej malce začudeno pogledala, nato pa je dejala, da bo kupila opremo za kamping. To je vsekakor pametna naložba, s katero bo Jožica svoji družini predvsem pa mali Suzani, Samu in Karliju, omogočila prijetno letovanje neke v Dalmaciji ob sinjem Jadranu — kje, pa še sama ni vedela povedati. Srečni Jožici čestitamo tudi mi z željo, da bi še naprej ostala tako prijazna in uslužna prodajalka.

V. KOJC

ŽIVLJENJE

tevarni v Preboldu krvodajalska akcija, ki se je je delavcev iz tekstilne tovarne, je kri darovalo tudi pre-

povprašali o tem in onem v zvezi s krvodajalstvom.

om tudi jaz postal krvo-

Nisem še bil star majst let, ko sem v šoli dal kri, zdravnikom pa se nalogal, da jih imam se vedno.

raj vsak mesec, to pa zahte-
va precejšnje organizacijske
težave, saj sodelujemo s celj-
sko bolnico. Kljub temu pa
moram reči, da je sodelova-
nje dobro.

Delo, ki ga opravljam še
zdaleč ni tako ovrednoteno,
kot bi to moralo biti. Veli-
kokrat sem si že rekel, da
bom pustil to službo, odlo-
čiti pa se vendar ne morem,
ker sem se z leti že kar
navadil. Najbolj srečen je
človek ob koncu akcije, ko
se zaveda, da je opravil za
res humano delo.

JANEZ VEDENIK

NA TRGU

Kaj je novega na celjski
trgu?

Pred kratkim so cene
trgovin precej poskočile,
vendar ni bojazni, da bi
bilo na trgu kaj bolj dra-
go kot prejšnji teden.
Cene so v večini ostale
nespremenjene.

Stojnice veliko ponuja-
jo, večinoma sadje in ze-
lenjavo. Prodajalci pa
imajo proste roke v po-
nujanju pridelkov in na-
nujanju cen. Zato so cene
makim proizvodom pre-
cej različne. Prodajalec
paradižnika pravi: »Pri
meni noče nihče kupiti,
ker sem se postavil rav-
no semkaj, kjer ni dosti
mimoidočih ali pa ti ku-
pilo že drugod. Paradiž-
nik prodajam zato za di-
nár nižje kot drugi.« Ne-

kateri menijo, da je cena
odvisna od kvalitete pri-
delkov, drugi zopet pa se
ravnajo po ostalih proda-
jalcih. Zakaj pa prodaja-
jo jajčka ob sobotah 1,30
din, ob delavnikih pa po
1,20 din, nihče ne ve,
morda zato, ker je ob so-
botah več ljudi na trgu
in zato, ker je pač sobo-
ta.

Pa pogledajmo kako je s
cenami: breskve, hruške,
paradižnik in stročji fižol
stane 8 din, seveda pa
lahko vse to kupite za
več ali manj dinarjev. To
velja tudi za slive, jabol-
ka, solato in čebulo po 7
din. Za krompir cvetnik
boste odšteli 3 din, za
marelice 10 ali 13 din, za
papriko pa kar 15 ali 18
din.

M. P.

KS GALICIJA

PO NOVEM

Krajevna skupnost Galicija
sodi med manjše in manj
razvite skupnosti v žalski ob-
čini. Industrije tu praktično
ni, imajo le kamnolom in as-
faltno bazo v Veliki Pirešici.
Prav ta objekta pa povzro-
čata krajanom največ skrbi
in sivih las. O delu krajevne
skupnosti smo kramljali z za-
časnim predsednikom Jože-
tom Dolarjem.

»Pri nas smo že izvolili nov
svet krajevne skupnosti, ki
ima 9 članov. Svet tesno so-
deluje z delegacijo krajevne
skupnosti in konferenco de-
legacij. Tako smo naše delo
že prilagodili delegatskemu
sistemu in novim odnosom,
ki jih je začrtala ustava. Le
še predsednika moramo izvoli-
ti. Dotlej njegovo delo opravi-
ljam jaz.«

Kaj delate v krajevni skup-
nosti?

Največ dela imamo z grad-
njo vodovoda v naselje Gor-
ca. Denar zanj smo dobili od
Stanovanjsko — komunalnega
podjetja, Cestnega podjetja
Celje, skupščine občine Zalec,
neka pa je bilo tudi samo-
prispevka. Tako bomo zgra-
dili nov vodovod, ki bo dolg
okoli 5 km, s priključki pa
kar 9 km.

Kako je s financiranjem de-
la krajevne skupnosti?

Denar za naše delo dobimo
sredstva le od skupščine ob-
čine. Z njimi vzdržujemo po-
kopališče, pripravimo novo-
letno jelko in proslavo dneva
žena, kar ostane pa namenimo
v glavnem našim cestam
in gradnji drugih komunalnih

objektov. Pri nas precej pri-
čakujemo od novega načina
financiranja krajevnih skup-
nosti. Pričakujemo, da bomo
kmalu dobili tudi delež, ki
nam pripada za približno 200
krajanov, ki delajo v delov-
nih organizacijah izven kra-
jevne skupnosti pa tudi v
njej.

Slišali smo, da ste imeli
precej težav zaradi asfaltne
baze in kamnoloma. Povejte
nam kaj o tem?

Z asfaltno bazo težav nima-
mo, saj ne povzroča škode.
Drugače je s kamnolomom,
kjer je zaradi miniranja ogro-
ženih 5 hiš v krajevni skup-
nosti. Zato smo že pred ča-
som pripravili javno tribuno,
na kateri smo se krajani po-
govorili z vodstvom cestnega
podjetja, ki upravlja kamno-
lom. Povedati moram, da smo
naleteli na razumevanje in da
se v kamnolomu sedaj drže
sprejetega dogovora. Sedaj
minirajo bolj previdno in če
se bodo tudi v prihodnje dr-
žali dogovora, težav ne bo.

Kako je s sodelovanjem
krajanov v delu krajevne
skupnosti?

Verjetno tako, kot v večini
krajevnih skupnosti. Večina
krajanov je pripravljena na
sodelovanje, delo in pomoč.
Kot povsod pa se tudi pri
nas najdejo posamezniki, ki
imajo gluha ušesa in ki se
nočejo vključiti v naše delo.
Želimo si predvsem več res-
nosti pa tudi več razumeva-
nja za naše težave in potrebe.

BRANKO STAMEJCIC

STRAH V DOMOVH

Kadar se zemlja strese se rušijo dimniki, odpada omet
in opeka s hiš, celo krožniki padejo iz omare in se razbi-
jejo. A nič si ne moremo pomagati. Ne moremo uiti nesre-
či, ki nam jo hoče prizadejati narava. Ko pa se vse pomiri,
so tu premnoge težave, porušeni, razpokani zidovi in strah.
Taktat ko mnogi ljudje nimajo strehe nad glavo, takrat si
moramo biti prijatelji, pomagati moramo drug dru-
gemu, da oblažimo nesrečo, kateri smo ušli vsaj z glavo.

Nedavni potres je prizadel mnogo hiš v šentjurski in
šmarnski občini. Hiša številka 45 v Sentiurju stoji prav ob
križišču nasproti pošte. Hiša je stara že okrog sto let.
Spodaj so jo adaptirali v trgovino, zgoraj pa se je šest sta-
novalcev borilo z vodo. Ki je ob deževju tekla s podstrešja.
Potres je poškodoval tudi to hišo. Porušili so se dimniki
na severni strani, razpokali zidovi na vseh stenah, poseb-
no problematični pa sta zahodna in severna stena. Naj-
bolj prizadeto od šestih strank je stanovanje, kjer živita
Vera in Ivan Polšak z dvema otrokoma. Ivan je kovino-
strugar v Klimi v Celju, Vera pa delavka v Metki. Okno
v njihovi kuhinji se počasi useda, poleg razpok na zido-
vih pa v spalnici na stropu ziža zidni material. Ker stoji
hiša ob cesti, po kateri vozijo težki kamioni, se v njej vse
trese. Zato prebivalci te hiše živijo v neprestanem strahu.
Večina stanovalcev kot tudi družina Polšak ne spi v svo-
jem stanovanju. Le čez dan se upajo biti v hiši.

Komisija za ocenitev škode po potresu, si je že ogle-
dala hišo, ki je last stanovanjskega podjetja Sentiur. Sta-
novalci so res potrebni pomoči, vendar pravijo, da hišo
ne bodo adaptirali, ker ovira promet. Morali pa bodo čim-
prej rešiti prebivalce te hiše.

Vera Polšak je iskala pomoč že vsepovsod, saj mora
čez noč prespati v šotoru, ki jim ga je začasno dalo pod-
jetje Klima. Vendar, ker pomoči ni, ji ostane le to, da
čaka. »Težave še pridejo,« pravi, »ko se bo začela šola in
ko bom morala v službo, najhujše pa bo v zimi in snegu.«
Toda to ni edina hiša, kjer so prebivalci v strahu. Ta-
kih je še dosti, največ pa je tistih, ki ne morejo več v svoj
dom. Družba že zbira sredstva in pomoč bo resnično pri-
šla. Prizadeti občani imajo upanje, da bo to kmalu.

MIRA PLAHUTNIK

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

MAŁA ANKETA

TEŽAVE, TEŽAVICE

Kanalizacija je zanič! Ceste so slabe! Vodovodne
cevi so počile! Slabo je poskrbljeno za odvoz odpad-
kov! To stavbo bo treba obnoviti! Stanovanj ni! In
še in še!

Kamorkoli se ozremo, v vsaki krajevni skupnosti je
veliko želja, radi bi še kaj izboljšali, popravili, dogra-
dili, spremenili... Ponavadi pa je povsod edino vpra-
šanje ali vsaj najbolj pogosto vprašanje, denar. Zado-
stiti je namreč treba občanovim željam, ki večkrat
presega možnost.

In tako ostajajo goreče želje, ki se bodo gotovo
nekega dne uresničile. Samo kdaj?

PEPCA ZUPANC, delavka, Sentiur: »Ker stanujem
v Podgorju, ki je od Sentiurja oddaljen približno en
kilometer in ker moram hoditi po tisti makadamski
cesti v lepem in grdem vremenu, si seveda najbolj
želim, da bi jo asfaltirali. V samem Sentiurju pa po-
grešam več šivilj in pa čevljarstvo delavnico. Ob nede-
ljah so tudi slabe avtobusne zveze, ker lokalni avtobus
ne vozi.«

LUDVIK VOLAVSEK, delavec, Laško: »Najbolj pe-
reče vprašanje so stanovanja. To je precej splošen
problem. Prav bi prišla tudi telefonska govorilnica,
zda pa v Laškem že gradijo otroški vrtec in novo
telovadnico. Za rekreacijo je poskrbljeno, tudi ceste
so še kar v redu, rad bi pa videl, da bi bilo več
kulturnih prireditev in raznih iger.«

JOZE BENEGALIJA, skladiščnik, Zalec: »Ceste so
pri nas urejene in avtobus redno vozi. Lahko pa bi
bila zgrajena telefonska govorilnica in javno stranišče
in pa seveda čimveč stanovanj. Za mlade bi bil potre-
ben mladinski klub, zda poleti sploh nimajo plesov
in skoraj nobene zabave. Ob naliu pa tudi kanaliza-
cija ni kaj prida.«

VIKICA VEZENSEK, trgovka, Frankolovo: »Stari
grad, ki je že zdaj precej obiskan, bi morali obnoviti,
saj bi potem lahko postal prava turistična točka.
V okolici Frankolovega so slabe ceste, stanovanj pri-
manjkuje, avtobusne zveze so še kar, ne pa najboljše.
Potreben bi bil kino in prireditve, ker zda ni razen
plesov v hotelu Turist, nobene zabave.«

MILENA HENČIČ, medicinska sestra, Selce: »Nase-
lje v Selcah je bolj novo in zato ni toliko problemov,
lahko pa bi postavili telefonsko govorilnico in morda
še kakšen kiosk. Tudi vrtec ne bi bil odveč pa igrišče
za otroke in sploh za mlade, tudi ne. Letos bo, upam,
dograjen tudi nov vodovod.«

CVETKA PIRS, delavka, Dramlje: »Želo si želim,
da bi kmalu napeljali vodovod in asfaltirali cesto. Se-
veda pa imamo vsi še več želja, tako upamo, da bo
samopostrežna trgovina čimprej dograjena, tudi šolo
bi bilo treba povečati, pa še kakšno gostilno zgraditi.
Želo lepo bi bilo, če bi imeli tudi turistično točko. In
ko bi ob nedeljah bile boljše avtobusne zveze, bi bilo
lepše.«

NEZA POZEK, gospodinja, Hotunje pri Ponikvi:
»Zda že asfaltirajo cesto, ki pelje od Sentiurja do
Ponikve, vendar do Ponikve še ni asfaltirana, upamo
pa, da bo kmalu. Slabe so avtobusne zveze s Celjem,
saj vozi na dan le en avtobus, pa še ta ob nedeljah ne
pelje. Potrebovali bi še vrtec, majhen bife in morda
še kako čevljarstvo delavnico.«

ZDENKO GORIŠEK, voznik viličarja, Rečica nad
Laškim: »Cesta, ki pelje od Laškega do Rečice je res
obupna. Zadnji čas je, da jo asfaltirajo, saj so zda
že same luknje in je slabo vzdrževana. Kinodvorano
sicer imamo, vendar kaj to pomaga, ko pa ne vrjijo
filmov, mi pa si seveda želimo kdaj pa kdaj ogledati
kak film.«

MARIJA OBREZA, gospodinja, Smartno v Rožni
dolini: »Cesto od Vojnika bi zelo radi videli asfaltirano,
nova gostilna ne bi bila odveč, tudi več prenočišč za
turiste bi morali imeti. Naš kraj nima vrta, ki bi
ga zelo potrebovali. Tudi turizem bi se lahko bolj
razvil, posebno v okolici jezera, če bi bila okolica
lepše in boljše urejena.«

JOZE TIHEC, vodovodni inštalater, Zagrad: »V na-
šem naselju je večina stvari dobro urejena, le nogo-
metno igrišče bi lahko »zraslo« pa še kakšni dve tele-
fonski govornici. Vrta niti ne potrebujemo, saj otroke
večinoma vozijo v Celje, mladi pa bi rabili mladinski
klub. Sicer pa je pri nas lepo, saj je tudi okolica
solidno urejena.«

Zda ste prebrali, kaj nam manjka. To so tiste ših-
ke točke, ki jih bo na vsak način treba odpraviti. Lah-
ko upamo, da bo nekoč dovolj telefonskih govornic,
dovolj dobro založenih trgovin, dovolj igrišč, dovolj
asfaltiranih cest, dovolj... Do takrat pa poskušajmo
potrpeti in pomislimo, če lahko morda tudi mi na
kakršenkoli način pomagamo.

Se vam zdi tale anketa malo čudna, kajne? Zato
seveda, ker ni slik. Pa saj veste, tudi novinarjem se
slike lahko pokvari!

Darja in Mira

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

PITANJE
ZA NOVO
CENO

Pridelovalcem pšenice so zvišali odkupno ceno za 70 oz. 80 par kilogramu. Kdaj bodo živinorejci dočakali takšno priznanje?

Odgovora še ni. Pri mesu so razmere precej drugačne kot pri kruhu. Pšenico smo morali uvažati, živino in meso pa naj bi izvažali. Na svetovnem trgu ima pšenica visoko ceno, ker ponudba ni velika. Meso pa je letos povsod preveč, saj bi ga rade izvažale celo države EGS, ki so ga v preteklih letih veliko uvozile.

Tako je ocena svetovnega trga. Priljubljeni pa bi morali tudi živinorejcem. Od njih bo odvisno, koliko mesa bo v prihodnjih letih. Zato jih vse države poskušajo zaščititi in prepričati, naj ne opuščajo pitanja živine. Zaščita ima različne oblike — ovrhanje ali celo prejo ved uvoza, drugod pa pospeševanje izvoza s premijami — cilj pa je enoten: obdržati odkupne cene na taki ravni, da reja ne bi preveč nazadovala.

Pri nas poskušamo ohraniti rejo živine na dosežni stopnji. Živinorejska poslovna skupnost Slovenije, v kateri so poleg živinorejcev vključene tudi delovne organizacije mesne industrije in trgovine z živino in mesom, je pred kratkim določila najnižje odkupne cene telet za nadaljnjo rejo in mladih pitalnih goved. Člani te skupnosti — vseh je 110 — morajo odkupovati teleta po 21 do 25 din kg. Teleta morajo biti plemeniti pasem oziroma njihovi križanci. Razlika v ceni je odvisna od spola — telice so cenejše kot bikci — in kakovost telet. Mlade pitalne govede prve vrste pa naj bi vsi odkupovalci plačevali po 15 din kg.

Določili so spodnjo mejo cen, kajti v preteklih mesecih nekateri odkupovalci niso hoteli plačati toliko. Te cene so sicer nizke in se jim bodo lahko prilagodili le tisti živinorejci, ki bodo pridelali veliko osnovne krmne, kupljena krmila pa uporabljali le kot manjši dodatki. Za sedanje razmere so krmila predraga.

O teh cenah so se dogovorili pred objavo zvišane cene pšenice. Takrat so upali, da se bo jeseni koruza pocenila. Pri novi ceni pšenice pa se je to upanje zmanjšalo. Med ceno pšenice in koruze mora biti določeno razmerje. Če bo koruza tako draga, kot je zdaj, bo pitanje živine manj spodbudno. V zahodnoevropskih državah menijo, da bi 1 kg pitalnega goveda moral veljati kot 9 kg krmnih žit. Pri nas pa so menili, da toliko kot 10 kg koruze, dokler se niso odločili za strokovno načelo, ko naj bi bili priznani dejanski stroški pitanja. To načelo pa se v sedanjih razmerah težko uveljavlja.

Sedanje cene niso ugodne za živinorejce. Ali naj torej omejujejo ali opuščajo pitanje, če se krmila ne bodo pocenila? O tem naj odloča vsak sam, ko oceni možnost pridelovanja krmne. Gledati pa je treba tudi naprej. Po ocenah strokovnjakov naj bi države EGS spet začele uvažati večje količine mesa v prihodnjem poletju.

JOŽE PETEK

NOV VETER V GOZDARSTVU

GOZDOVI SO NAŠA SKRBE!

Spremembe v vseh smereh so zadele in prevetile tudi gozdna gospodarstva. Samoupravljanje se je razširilo, TOZD-i so dobili svojo domovinsko pravico tudi sredi slovenskih gozdov in slednjič, dobili smo nov zakon o gozdovih. Sprememb torej več kot dovolj.

O njih nam je nedolgo tega govoril diplomirani inž. Milan Kolar, direktor Gozdnega gospodarstva Celje. Iz našega pogovora smo dobili vtis, da gozdna gospodarstva dejansko stojijo pred kupom novosti, ki bodo bistveno spremenile tokove gospodarjenja in seveda medsebojne odnose v posameznih enotah. Ves pogovor bomo skušali zajeti v pričujočem zapisu.

Značilnost celjskega gozdnega gospodarstva je, da v njem prevladuje zasebni sektor, zato celjsko gozdno gospodarstvo že od nekdaj posveča pretežno pozornost organizaciji pri zasebnikih, ker le-ti predstavljajo dve tretjini skupne proizvodnje. Družbeni gozdovi na celjskem območju zajemajo 13.000 ha gozdov, gozdovi v zasebni lasti pa cca 50.000 ha.

Delavci in kmetje na območju gozdnega gospodarstva Celje so se že pred izidom republiškega zakona o gozdovih organizirali v štiri temeljne organizacije združenega dela in v delovni skupnosti skupnih služb. Sprejeli so tudi sporazum o združevanju in vse statute, vendar takšna samoupravna organiziranost ni povsem v skladu z novim zakonom o gozdovih, ker se po določilih tega zakona in pa po določilih zakona o združevanju kmetov temeljne organizacije ne morejo organizirati skupaj za družbeni in zasebni sektor.

Z družbenimi gozdovi gospodarijo delavci, združeni v dveh temeljnih organizacijah združenega dela na območju osnovnih gozdnih obratov. Ti obrati so za slovenske razmere majhni, proizvodnja v družbenih gozdovih pa predstavlja zaokroženo tehnološko ekonomsko celoto. Uvajanje sodobne gozdarske mehanizacije zahteva večje komplekse in koncentracijo sečišč. To je možno le pri večjih temeljnih organizacijah.

Že zakon o gozdovih predpisuje prelivanje dela dohodka, ustvarjenega v družbenem sektorju zaradi presežanja povprečnih naravnih in proizvodnih pogojev ter stanja gozdov. S tem prelivanjem bo v družbenih gozdovih zagotovljeno postopno izenačevanje pogojev gospodarjenja, uveljavljanje pa bo tudi princip solidarnosti. Zaradi tega dejstva organiziranje večjih temeljnih organizacij na območju celjskega gozdnega gospodarstva ni ekonomsko in tehnološko povsem upravičeno, neposredno odločanje pa je zagotovljeno z enotami samoupravljanja, ki so se v enoletni praksi v gozdnem gospodarstvu že uveljavile. Ena temeljna organizacija ali pa manjše število njih je ugodnejša že zaradi lokacije lesne industrije na celjskem območju, ki bi z organiziranjem v majhnih temeljnih organizacijah in z zagraditvijo v občinske meje bila v slabšem položaju kot doslej.

Na osnovi dosedanjih razprav v odboru za samoupravno organiziranost bi naj bili obrati za koopera-

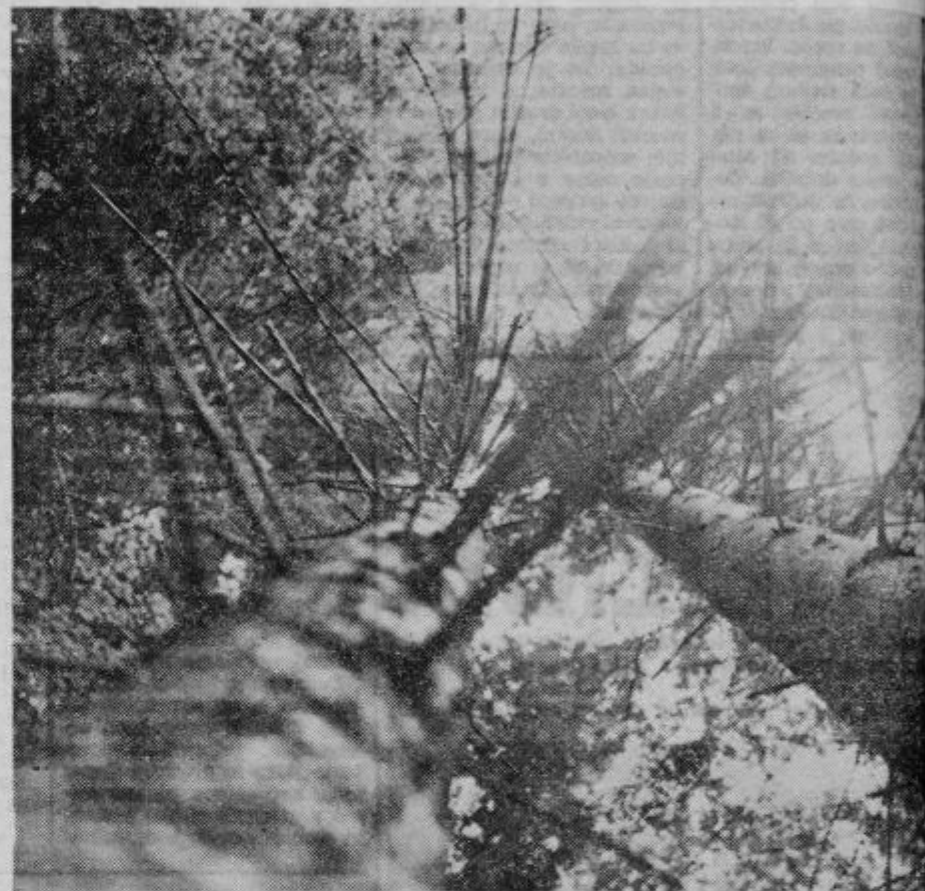
cijo v zasebnem sektorju organizirani na osnovi analize o dosedanjem in prihodnjem poslovanju ter dosedanjih gozdnih obratih v okviru občin, ker se te pokrivajo z mejami gozdnih obratov. Tako bo zagotovljena boljša samoupravna povezanost gozdnih obratov tudi s kmetijskimi združenji, krajevnimi skupnostmi na področju skupnega kreditiranja in podobnih odločitev.

Pri obratih za kooperacijo naj prevladuje ekonomsko teritorialni princip, samoupravni sporazum pa mora jasno zagotoviti tudi solidarnost pri sredstvih za investicije v gozdovih, na katerih je lastniška pravica, ker predvideva zakon to solidarnost le na področju bioloških vlaganj.

Novi zakon o gozdovih, ki je bil sprejet nedolgo tega, predvideva, da je treba gospodariti z gozdovi tako, da se zagotovi njihova trajnost in najugodnejši pogoji za trajno naraščanje prirastka in donosa ter optimalno izkoriščanje gozdov. Gozdno gospodarstvo območja v Sloveniji se bodo z novim zakonom še uvrstila.

Po novem zakonu se področje gospodarjenja z gozdovi deli na dve sfere: varstvo gozdov in pospeševanje gozdne rasti ter na proizvodnjo gozdnih sortimentov in izkoriščanje lesa. V ta drugi del spadajo tudi razna druga gozdna dela, vključno z gradnjo cestnih objektov. Pri gospodarjenju v prvi sferi se po Sloveniji že organizirajo samoupravne interesne skupnosti, torej tudi v Celju, področje osnovnega gospodarjenja z gozdovi pa spada že v pristojnost samoupravnih organov.

Po sprejetju zakona o gozdovih je bil na republiškem nivoju sprejet akcijski program za gospodarjenje z gozdovi skupaj z gozdnimi gospodarstvi in občinskimi skupščinami. Po tem zakonu morajo biti formirani iniciativni odbori za konstituiranje območnih samoupravnih interesnih skupnosti za gospodarstvo, v katerih bodo predstavniki, ki jih imenujejo gozdna gospodarstva iz vrst članov kolektiva, delegati kmetov, organiziranih v obratih za kooperacijo pri GG ter delegati s področja mehanike predelave lesa in delegati, ki jih imenujejo sveti krajevnih skupnosti. Pri celjskem gozdnem gospodarstvu je takšen odbor že ustanovljen precej časa. Osnovna naloga tega odbora je formiranje območne samoupravne interesne skupnosti. Odbor mora še pripraviti predlog samoupravnega sporazuma,

predlog statuta te skupnosti, izvoliti delegate skupščine in imenovati organe skupščine ter izvršiti še ostale organizacijske posle. Skupščina samoupravne interesne skupnosti bo delovala na principu dveh zborov: en zbor tvorijo delavci temeljnih organizacij in kmetov, združenih v obratih za kooperacijo pri gozdnem gospodarstvu, drugi zbor pa delegati s področja predelave in vseh tistih samoupravnih interesnih področij, ki so zainteresirani za dobro in smotno gospodarjenje z gozdovi. Konstituiranje teh aktov in organizacija vsega, kar smo omenili, mora biti končano do 30. septembra.

Samoupravne interesne skupnosti bodo usmerjale politiko bioloških vlaganj v

vseh gozdnih celjskega gozdnega gospodarstva tako v družbenih kot v zasebnih gozdovih. S tem bo pri biološkem vlaganju v gozdove sčasoma doseženo ravnotežje in izenačeni pogoji gospodarjenja na območju gozdnega gospodarstva Celje, kar pomeni na območju občin Celje, Konjice, Zalec, Smarje pri Jelšah, Sentjur in Laško.

Del sredstev, ki se bodo zbirala za biološka vlaganja na celjskem pa tudi na območju drugih gozdnih gospodarstev, se bo stekal na republiški samoupravni interesni skupnosti, kjer bo prav tako služil za izenačevanje pogojev gospodarjenja na širšem slovenskem prostoru.

Novi zakon o gozdovih, z njim pa tudi vsi ostali akti

in novosti bodo torej v gospodarjenju z gozdovi prinesli obilo svežega vetra ne samo v celjskem gozdnem gospodarstvu pač pa v celotnem slovenskem gospodarjenju z gozdovi. Bilo bi pravzaprav čudno in docela nemogoče, da se samoupravne tendence ne bi dotaknile tudi gozdnega gospodarstva, saj vemo, da predstavljajo gozdovi lep del našega gozpodarskega potenciala. Celjsko gozdno gospodarstvo je pri tem naredilo krepke korake naprej, saj je določene akte sprejelo že prej kot bi jih moralo. To velja na primer za konstituiranje samoupravnih interesnih skupnosti. Tako naj gre tudi v bodoče.

Tekst: Milenko Strašar
Slika: Drago Medved

ŠENTVID

NOVA TRGOVINA?

Alojz Golec je prodajalec in hkrati vodja poslovalnice kmetijskega kombinata Hme. zad iz Zalca v Šentvidu pri Grobelnem. Že 18 let opravlja to delo in še vedno rad z nasveti pomaga kmetom, ki se zatečejo po potrebno orodje ali semena v kmetijsko prodajalno. Tako pravi:

»Naša poslovalnica nudi našim okoljskim kmetom vse potrebno za nemoteno obdelovanje zemlje. Pri nas dobe vse vrste umetnih gnojil, semen in vsa zaščitna sredstva. Seveda ni vsak kmet natančno poučen o delovanju škropliv in tudi ne, katero seme bi bilo za njegovo zemljo najprimernejše. No, in zato vsem kmetom pomagam z nasveti in s svojimi izkušnjami. Seveda pa kmetje tu ne kupujejo le tega, temveč tudi vse

kmetijsko orodje in stroje, kot na primer kosilnice, prikolice, obračalnike, vedno več pa je tudi naročnikov za traktorje. Trgovina je založena tu-

di z gradbenim materialom. Velik problem je trenutno oment.

»Imate pri vas organizirani tudi odkup živine?»

»Da, tudi to je. To delamo v veliki povezavi s kmeti. Veliko odkupujemo goveje živine in prašičev.

»Obstaja še kakšna druga varianta kooperacije?»

»To so v glavnem nasadi jagod in ribeza. Posebno jagode je bilo v zadnjem času dovolj. Odkupujemo pa tudi borovnice in gobe.

Vse bi bilo torej v redu in prav. Trgovina je dobro založena, žal pa ji potres ni prižgal. Poslovni prostori so hudo poškodovani in delo je oteženo. Tako ostaja vprašanje — kje dobiti denar za ureditev nove?

ZINKA KOŠEK

NA GLOJEKOVI IN ARLIČEVI KMETIJI

STROJI NAMESTO ROK

Najprej se ustavimo pri Ivanu Arliču v Lubeli, kraju, ki spada v krajevno skupnost Škale-Hrastovec in kjer so pred dnevi dobili novo, dva kilometra dolgo asfaltirano cesto. »Levji« delež je prispeval tudi kmet Ivan Arlič, katerega kmetija stoji v hribovitih svetih in ji je bila že zaradi tega cesta več kot potrebna. Ni bilo težko odšteti nekaj denarja, dati nekaj materiala in prostovoljnih ur udarniškega dela, da so prišli do asfaltirane ceste, ki jih je povezovala z dolino in olajšala odvoz poljščin, predvsem mleka.

Pri Arličevih, kjer imajo 12 ha obdelovalne zemlje in 15 ha gozdnih površin, so se odločili, da se bodo zaradi specifičnosti terena, kjer se nahaja kmetija, posvetili izključno živinoreji in mlekarstvu. Trenutno imajo v hlevu dvanaest krav sivo rjave pasme, ki dajejo dnevno povprečno 130 litrov mleka ali letno okoli 47.000 litrov! Hlev je urejen moderno in je tako čist, kot če bi stopil v ambulanto! Moljenje seveda opravlja strojno, ima svojo mlekarno in poseben hladilnik, kjer lahko vse pomolzeno mleko ohladi do plus štirih stopinj in se tako ne more pokvariti.

Poleg moderno opremljene »štale« in mlekarnice ima Ivan Arlič tudi vso potrebno kmetijsko mehanizacijo kot traktor z vsemi priključki, kosilnico, posebno prikolico za spravilo sena in podobno. Kadar dela ne zmorejo stroji, poprimejo zanj žena, sin in hčerka, ki je kon-

Pravzaprav naslov ni najbolj točen, kajti stroji so sicer res zamenjali roke, vendar ne povsem in jih tudi nikoli ne bodo. Roke, tokrat bomo govorili o kmečkih rokah, bodo ostale tisto, kar so bile, razlika je le v tem, da so danes nekoliko manj žuljave in izrabljene kot nekoč. O tem, zakaj in na kakšen način so in postajajo kmečke roke prožnejše in »prijetnejše« za dotik (zame so prijetne vedno) bosta danes spregovorila dva napredna kmeta, ki sta se odločila za preusmeritev. Eden iz mozirske in drugi iz velenjske občine.

Ivan Glojek, kmet, komunist, doma v Šmartnem ob Dreti, poleg strojev mu pomagata žena in sin, ima 10 ha obdelovalne zemlje in 17 ha gozdnih površin. Preusmeril se je v živinorejo in mlekarstvo ter ima trenutno v modernem urejenem hlevu 16 krav molznic in pet plemenskih telic.

Ivan Arlič, kmet, doma pod Lubelo, ki spada pod krajevno skupnost Škale-Hrastovec v velenjski občini, poleg strojev mu pomagajo žena ter sin in hčerka. Ima 12 ha obdelovalne zemlje in 15 ha gozdnih površin. Tudi on se je preusmeril v živinorejo in mlekarstvo! V hlevu, ki je kot »ambulanta«, stoji trenutno dvanaest glav živine, krav sivo rjave pasme!

čala dveletno kmetijsko šolo v Szentjurju in nato še dopisno ekonomsko šolo v Ljubljani.

Da si je vse to napravil, je dobil pri kmetijski zadruzi 10 starih milijonov dinarjev posojila, ki ga mora vrniti v osmih letih z 2-odstotnimi obrestmi, 6 odstotkov pa prispeva občina Velenje. Ko bo izplačal to posojilo, želi novo (seveda ob udeležbi lastnih sredstev), da bi si še uredil silose in novo gnojno jamo.

»Preusmeritev se mi splača,« pravi kmet Ivan Arlič, »saj je zdaj veliko manj dela na kmetiji, kot prej. Celo skodelice za kavo smo kupili, kar pomeni, da imamo toliko časa, da ob kavici malo poklepetamo. Delo je lažje in tudi bolj enotno. Prej smo delali vse, zdaj pa se ukvarjamo samo z živinorejo in mlekarstvom. Včasih smo veliko delali in smo komaj imeli za davke, danes pa je mnogo bolje.«

Ivan Glojek

K Arliču radi zahajajo tudi drugi kmetje in si ogledujejo njegovo preusmerjeno kmetijo. Prišli so celo iz Bosne in Hercegovine, si vse dobro ogledali in ob vrnitvi vzeli nekaj posušene trave, »da bodo pri nas videli, kako se pravilno suši trava«. Arlič pa jim je odgovoril: »In da vam potem krava da dovolj mleka!«

Ivan Arlič je s preusmeritvijo začel že leta 1965, danes pa se mu takratna pravilna odločitev še kako obrestuje.

PIONIRSKO DELO

Ivan Glojek (poleg njega je še en kmet v mozir-

ski občini, ki je član zveze komunistov) je začel s pionirskim delom pri preusmerjanju kmetije in to že leta 1964.

»Po vaseh so hodili in pripovedovali, kakšne naj bi bile sodobne kmetije. Poskušali smo se vključiti, saj smo vedeli, da z drobnjakarstvom ne bomo prišli daleč. Zaradi specifičnosti okolja smo se odločili za živinorejo in mlekarstvo. Nasekal sem kole in ogradil pašnike. Tudi zadruga nam je šla »na roke« in nam je dala električnega pastirja, ki pa so nam ga kmalu ukradli. Nismo obupali. Šli smo naprej

preusmerjanja kmetij prebit tudi po njegovih zaslugah. Ostali kmetje so bili v začetku nekoliko skeptični, kaj se bo iz te novotarije rodilo, danes pa že vsi — vsak pač po svojih sposobnostih in zmožnostih — sodelujejo tako s kmetijsko zadrugo v Mozirju, z njenimi pospeševalci in se preusmerjajo.

OBA IVANA ZA VZOR

V današnji reportaži smo spregovorili o dveh naprednih kmetih na našem območju, o dveh Ivanih, ki imata poleg imena še vrsto drugih stičnih točk: oba imata približno enako površino tako obdelovalne kot gozdne površine, oba sta uvidela, da v »množičnosti« ni vse in oba sta se zato odločila za preusmeritev v eno panogo, v živinorejo in mlekarstvo. Prav gotovo je po našem območju še več takšnih kmetov, vendar pa je še več drugih, ki še vedno životarijo in ne najdejo tistega medija, ki bi jim delo olajšal in prinesel večji zaslužek. Dejstvo je, da je potrebna samo volja in razgledanost ter nekaj začetnega tveganja, kajti rezultati so ob pravilni naložbi kmalu vidni. Zaradi tega smo tudi objavili ta zapis, da bi spodbudili tudi ostale, da bi dosegli določen napredek.

Možnosti za preusmeritev so, vendar je v osnovi le vse odvisno od kmeta samega. Tega, mislimo, se je treba najbolj zavdati. Lep primer sta Ivan Glojek in Ivan Arlič.

Tekst: TONE VRABL
Foto: L. OJSTERSEK

Marina Arlič

Ivan Arlič

FANTOVŠČINA NA KOZJANSKEM

ODKLENKAL JE ZVONČEK

Nesrečno bitje, ki se mu reče bodoči copatar, trenutno še ptiček na zlati svobodi, je izpostavljen čudnim dogodkom, ki ga tepejo kot šiba božja. Za to poskrbi ob pravem trenutku društvo šrangarjev, ki ne pozna usmišljenja. Toda: vsaka stvar na tem svetu ima rep in glavo.

Tako je, rep in glavo, a bolj rep. To pa zato, ker smo mi, se prav jaz, že bolj na repu. Menim, na tiste poročene, ki jih je bilo na nedavni fantovščini Kroflovega najmlajšega poba, ki se je z nameravano poroko spustil v hudo nevarne vode zakonskega jarma, več kot dovolj, da so lahko zelene mu ženini solili pamet.

ZAKAJ TAKO ŽALOSTNO POVEŠAŠ OČI?

Kot rečeno, v gorci nedaleč od Poiane, v vabljivi bližini virštanjskih gor, smo se zbrali v zavidičnem številu, da pospremlimo na zadnjo pt Kroflovega poba, ki je nadvse žalostno zavijal oči. Fantovščine so na Kozjanskem še vedno zelo priljubljen običaji, ki kar noče in noče izginiti in tako je tudi prav. Obred opravljajo navadno slednje fantje v skromnem sodelovanju s poročenimi in že trpinčenimi kolegi. Ta obred je stvar za sebe in tukaj se bomo ustavili. Pika.

Ce bi bila na nebu blede luna, potem bi se že prikazala, pa je nikakor ni hotelo biti. Sicer pa, da ne bi kdo mislil, da smo čakali le nanjo, naj povem že kar takoj, da je nismo. Čakali smo na obred slovesa od nesrečnega Kroflovega poba.

V tistem trenutku, stvar je postajala že kar srhljiva, so prišli. Šrangarji in člani društva »Pirfasele«, nekateri med njimi pa tudi že člani kluba »copatarjeva« (beri: poročenih), oblečeni v spoštive obleke občinskih sodnikov, z velikimi knjigami in podobnimi rečmi v rokah (tudi valjarji, kahljicami, diplomami in podobnim), so zavzeli svoja mesta. Dostojanstveno, kot se spodobi za rabijske nesrečnega Kroflovega poba. V ozadju je občinski tajnik (bog mu grehe odpusti!) nesel ogromen križ. Kazen za ta veliki prekršek Kroflovega poba, ki si je dovolil takšen prekršek kot je samovoljen odhod iz fantovske družine, je bila že kar na začetku jasna in razumljiva vsakomur. Križanje!

POTNE SRAGE KROFLOVEGA POBA

Resnobi ljudje niso oklevali in Kroflov poba, ki se je menda zakiel, da se bo priženil na Planino k takozvani Lidi, je že visel na križu, da je bilo kar grozljivo videti. Prepasan, obvezan, razpet je točil skorajda ne krvavi pot. V zraku je visela ti-

Visoki fantovski senat je neumorno zasedal.

Slovenci smo od sile trdni in trdi ljudje. Navezani na običaje, trdno zakoreninjeni v preteklosti, iz katere kar ne moremo in moremo. Sploh pri nekaterih zadevah. Pitje pustimo ob strani. Kadar zakričimo in takrat zakričimo na glas, da kakšen narodni običaj gre k vragu, se nam iz pogumnega očesca prikotali solzica, hudo žalostna solzica. Naslednji dan, morda pa že čez urico, dve, je vse pozabljeno. Takšni smo. Prilagodljivi. Sposobni. Pozabljivi. Ampak, tradicijo pa imamo. Tudi takšno, ki se ji pravi fantovščina. Ne ona na kmečki ohceti v Ljubljani, ki je vsako leto s pompom in trščem, fanfarami in tujimi ženini in nevestami in tako naprej in nazaj. Mislim na kozjansko fantovščino, ki je tudi vsako leto. Že nekaj let nazaj. Bila je že takrat, ko ljubljanske še ni bilo. Drži se kot pijanec plota.

Kozjanska fantovščina, kakršno vam želim prikazati v pričujočem zapisu, ni enostavna reč: sestavljena je iz večih elementov, ki se izredno lepo vključujejo v virštanjske gorice, med brajde in trse, sode in podobno vinogradniško šaro.

šina kot ujma nad virštanjskimi gorčami.

»V imenu občinskega sodišča,« je zabrnelo v zraku kot reaktivno letalo ob spustu, da je ubogi Noni na križu kar skupaj zlezel, »vas pozivamo, obsojeni Anton Krofi, da pridete pred blagorodno sodišče!«

Kako za hudiča priti pred blagorodno sodišče s križa?, je zabrnelo znova Kroflovemu pobu po glavi. Njegovo občinsko blagorodnje se za to ni zmešalo in je kar nadaljevalo.

»Z odlikom tem in tem, odstavaj ta in ta, stavek ta in ta, ste Anton Krofi obtoženi, da ste storili velik zločin. Imate pravico, da se branite.«

Kako se braniti s križa in brez branilca, tega Kroflov poba ni vedel, mi, stari copatarji, pa smo že vedeli. Biti obsojen že vnaprej je stara praksa bolj-ših polovic. Preidimo k stvari. Blagorodje je nadaljevalo.

»Spoštovano občinstvo in porota! Danes, 23. VII. 1974, bo obsojen od najvišjega fantovskega sodišča, ki ima enak rang kot občinsko sodišče, bodoči copatnik, pod mizo plazilec, babica in strežnik lasni ženi Anton Daniel Arhangel iz Lesičnega. Zaradi vseh naštetih lastnosti so ga zapustila pištanjnske fare lepa dekleta, ker se je ta izmeček fan-

tovske družbe dal zapeljati Lidi iz fare sv. Marjete na Planini.«

Uvodno besedo je imel, kot se seveda spodobi, predsednik visokega fan-

tovskega senata, tožilcu pa se je že kar mudilo, da nadaljuje z govoranco, ki naj bi ubogega in že kar pomodrega Kroflovega poba dotolkla.

»Obtožujem,« je dejal z mogočnim glasom, wimenovanega, ker zapuša na takšen način fantovsko družbo. Obtožujem ga, da je »švercala« device preko Pužin na Planino.«

Obtožba je hotela ubogega Kroflovega poba uničiti in stlačiti do tal, vendar, ko je bilo najbolj treba, se je znašel od neke zagovornik.

ČLOVEKU SO LASTNA TUDI DOBRA DELA

»Moj klient pa je naredil tu in tam tudi kakšna dobra dela. Da se tako obnaša sedaj, ko zapuša fantovske vrste, je zgolj slučaj, kajti vedeti morate, vi copatniki, ki ste v večini, da je psihično pretresen, duševno omejen, za kar vse je kriva Lidi iz fare sv. Marjete iz Planine. Ne gre ga torej obtoževati v en glas. V teh neumnih letih mu seveda manjka lastne presoje.«

Tako so se vrstila glaba in dobra dela Kroflovega poba, ki je ljubko povesil svojo glavico na desno. Hudo ga je mučila žaja, še bolj pa v nebo

vpiljoč smeti njegovih sodnikov in porote, ki kar ni vzdržala brez kozarčkov. Kroflov poba je res potil krvavi pot. V glavi mu je že odzvanjala velika resnica, sporočena na tem zboru, da mu je naslednje dano le prati plenice, pomivati posodo, brisati pod in ljubkemu detetu, ki naj bi prišlo, ritko in ostale okončine, skratka, opravljati vsa dela, ki pritičejo takšnemu korenjaku. Hudo ga je zdelo to spoznanje in še hujše je prišlo nadenj, ko mu je strumno sodišče pod predsedstvo visokega fantovskega senata izročilo znamenja njegove oblasti: valjar za testo (rok trajanja: celo življenje), kahljo, stekleničko z nekoliko močnejšo pijačo, da pa bi se le malo potolažil, je za svoja velika dejanja dobil tudi diplome. Prišla je diploma za uničevanje alkohola, diploma za zvesto delo pri »šrangarjih« in klubu »Pirfasele« in še pri nekaterih obče dobrih in plemenitih organizacijah.

Vsaka reč ima enkrat konec (to je najbolj dano prav nam, stari copatarjem, ki natanko vemo, da za dežjem sonce pride, za gromom ljubeč vetreček, ki vse umiri) in tudi ta jo je imela. Kroflovega poba smo sneli s križa. Dobili je odpustke in že je vtaknil vase največjega: dva decij virštanjskana, potem pa se je zgrudil. Na klop za mizo in grozeče začel hrustati meso, ki ga je bilo kar največ, tako hudo, tako grozeče, da nas je postalo strah, da ne bi še nam zmanjkalo. Človek pač nikoli ne ve.

Družba je zapela in Kroflovemu pobu so prividi vsaj zaenkrat izpuhteli iz glave. Vsaj zaenkrat sem dejal, zakaj vaju sem jih vsak dan in zato mi je bila tale reč res v veliko zadovoljstvo. Ko so mene pred letom dni sodili za podoben prekršek in za ostale izpred let, mi ni bilo treba viseti na križu, pač pa sem moral klečati. Takrat je bilo, verjemite mi, težko klečati skoraj eno uro, danes pa je že veliko bolje. Sem se že navadil. Vaja človeka utrja. Tudi Kroflovega poba bo.

Potem je v majhni kamri zaživelo, oglasili so se lepi, manj lep in čisto nič lepi glasovi, okenca so kar mežikala, trje ob hrumu bi bujile v nočne goste, ki so jih motili, če bi le oči imele...

Tu in tam je tiho zazvenela lepa slovenska pesem med vinogradi. Iz družine so se odvojili fantje in zapeli ubrano, da le kaj. Kot pač znajo tam doli. Svoje so prispevali tudi »copatarji« in posredovali svoje izkušnje novopečenim kolegom, največ pa jih je moral slišati Kroflov poba.

Čez čas je prišla na nebo tudi blede luna, a mene ni bilo več. Pred enim letom sem imel fantovščino...

MILENKO STRASEK

Da našemu mučenemu in zmučenemu Noniju ne bi šlo tako hudo, je od časa do časa dobil kozarček.

MLADINSKE DELOVNE AKCIJE BOLJ MNOŽIČNE

Letošnja mladinska delovna akcija Kozjansko 74 bo kmalu zaključena. Zato je prav, da začnemo razmišljati o organizaciji akcije v prihodnjem letu. že sedaj. Ko se lahko storimo marsikaj.

Dosedanje izkušnje največje in lahko bi rekli edine slovenske mladinske delovne akcije kažejo mamljivo. Kot prvič to, da v Sloveniji nimamo mladinskega kadra, ki bi bil sposoben voditi množično mladinsko akcijo. Drugič pa to, da v Sloveniji ne moremo zagotoviti dovolj sredstev, da bi mladinsko delovno akcijo na Kozjanskem številčno še bolj okrepili. Tako se je letos zgodilo, da je moral republiški odbor za organizacijo akcije od kloniti več tisoč mladih, ki so se želeli vključiti v delovno akcijo.

Republiška konferenca Zveze mladine pripravlja v naslednjem letu tri

ali štiri mladinske delovne akcije. Poleg akcije na Kozjanskem, bi organizirala še delovno akcijo v Brkinih, Halozah in v Prekmurju, morda tudi v Beli Krajini. Vendar pa mora Republiška konferenca Zveze mladine zagotoviti najprej sredstva za morebitne akcije. Zato razmišljajo, da bi v prvih jesenskih mesecih pripravili osnutek samoupravnega sporazuma, o katerem bi razpravljale in ga podpisale delovne organizacije v vsej Sloveniji. Samoupravni sporazum bi podpisnice zavezoval, da bi na poseben žiro račun čez vse leto nakazovale sredstva, ki bi se zbirala za mladinske delovne akcije. Takšna rešitev problema financiranja mladinskih delovnih akcij je verjetno najbolj demokratična in zagotovo učinkovita. Upajmo, da bodo podprle to misel.

DAMJANA STAMEJCIC

Z DELOM DO ZNANJA

Ko se bodo na kongresu Zveze socialistične mladine v Murski Soboti zbrali mladi iz številnih krajev Slovenije, bo med njimi tudi ALOJZ KLEPEJ, eden izmed deležev mladine laške občine. Lojze, ki bo kmalu opravil zaključni izpit na večerni strojni tehnični šoli, je sekretar mladinskega aktiva in član delavskega sveta v »Voilne Laško. Tu dela kot vodja zunanjega obrata, čeprav bi mu bilo bolj všeč delo, kjer bi lahko izpopolnjeval svoje teoretično znanje. Želja po znanju, po novih spoznanjih veje iz vsake njegove besede in tako te ne preseneti njegova misel, da lahko mladini širšo in lepšo pot ter več

jo uveljavitev v družbi začrta le njeno znanje. Lojze je pred kratkim končal samoupravno politično šolo v Kočevju, ki jo je organiziral republiški svet Zveze

sindikata Slovenije. Predavanja, za katera pravi, da so bila zelo zanimiva, so trajala dva meseca in so zajemala predvsem vprašanja samoupravljanja in gospodarjenja ter mesta človeka v sodobni družbi. V Murski Soboti, kamor odhaja predvsem z občutkom odgovornosti, bo preživel manj časa. Vendar so mladinci, ki so ga izbrali za svojega delegata, prepričani, da si bo tudi tam, tako kot povsod, našel prijatelje in predvsem, da se bo s kongresa vrnil še bolj poln znanosti in volje, da sodeluje pri reševanju problemov in graditvi našega jutri.

BOŽENA PAVČNIK

ROŽA IN PTIČEK

Roža je ležala na tleh. Nekdo jo je utrgal in jo odrgel. Brez vode je venela. Vsa žalostna in žejna je bila. Maja jo bo dala v vazo. V vodi bo zopet oživila.

V travi je poskakoval droben ptiček, ki je padel z gnezda. Odpiral je kljunček in žalostno klical svojo mamo.

Maja je pomislila: Brez mame ne more živeti ne človek in ne ptiček.

Učenci 4. a razreda
POS Zalec

MOJA MAMA

Z nekaj stavki bi vam rad opisal mojo mamo. Mama je srednje postave, ima sive oči, pod katerimi je skoraj vedno nasmejan obraz. Mama je trgovka in dela v trgovini, kjer prodajajo keramiko. To delo mamo včasih utruja in zato ji doma rad pomagam pri nekaterih hišnih opravilih.

Ker imam mamo rad, ne bi želel, da bi jo kdaj izgubil.

STANKO ZEME,
6. a razred
POS Zalec

KAM NA POČITNICE?

Šolska vrata so se že zdavnaj zaprla, pričele so se brezskrbne počitnice, ki smo jih že vsi težko pričakovali. Poletje je čas počitka, oddiha in razvedrila, čas, katerega želi vsak izmed nas mladih čim bolj izkoristiti. Nekateri bodo odšli na morje, drugi v hribe, nekaj pa bo verjetno tudi takih, ki bodo ostali iz tega ali onega razlo-

ga doma.

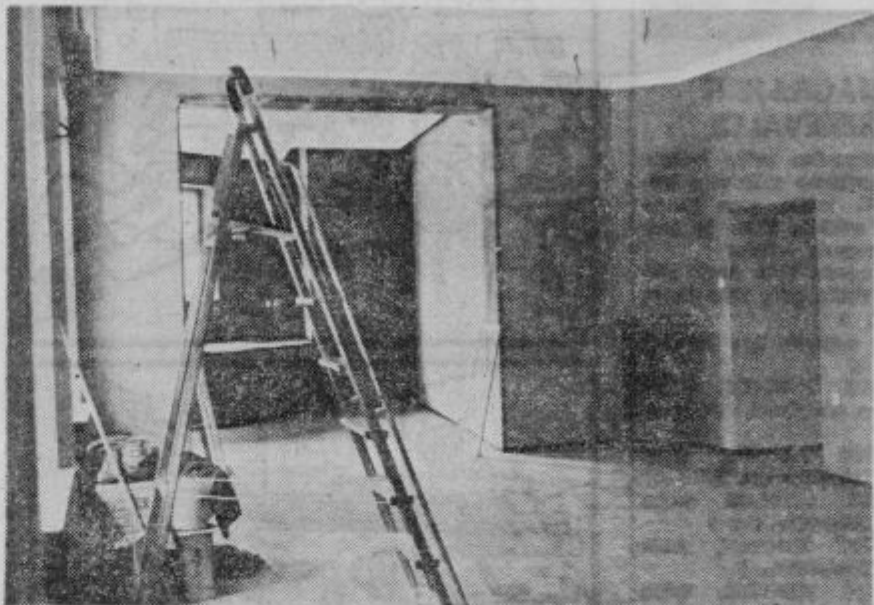
Zanimalo me je, kako bo preživel počitnice celjski srednješolec.

BRANE STRNIŠA — (17 let), 3. letnik TSS Celje. — Na morje pojdem, in to v Portorož za 10 dni. S starši in bratom. Oba delata pri »Metklu« in ta ima v Portorožu svoj počitniški dom. Na morje hodim zelo rad, prija mi, rad imam tudi sonce in sveži zrak. Ta mesec delam pri NIVO v Celju, tako da bom dobil nekaj denarja, ki mi bo na morju kar prav prišel.

Tako mi je povedal srednješolec Brane Strniša. Želim mu, da bi čimbolj izkoristil svoje počitnice in si nabral novih moči za naslednje šolsko leto.

Darja GLANČNIK

MLADINSKI KLUB CELJE BO KMALU ODPRT

Mladinski klub na Cankarjevi cesti v Celju bo kmalu odprt. Pravijo, da bomo lahko vstopili vanj že 1. septembra. Pod enim pogojem: če bodo do takrat dobili dovolj stolov in klopi za vse nas. Zmanjkalo je namreč denarja za nabavo notranje opreme kluba. Tako si bodo morali tisti, ki opremijo klub in ki že vseskozi vodijo obnovitvena dela v klubu, pomagati z opremo, ki je krasila že star mladinski klub. Škoda je le, da ne morejo s starim klubskim pohištvom opremiti vseh prostorov novega kluba. Preveč jih je. Kar sedem. V starem sta bili samo dve sobi. Verjetno bomo morali na otvoritveno svečanost kluba prinesiti s seboj stole. Kdo ve?

Vendar pa — pustimo šalo ob stran. Dejstvo je,

da bomo mladi dobili v Celju težko pričakovani klub, ki bo odpiral res široke možnosti udejstvovanja mladih na vseh področjih interesne dejavnosti. V klubskih prostorih bodo namreč uredili kotičke za mlade literate, šahiste, krožkarje in drugo. Za vsakogar bo nekaj zabave in rekreacije. In vso interesno, rekreacijsko in zabavno življenje mladih v Celju bo predvideval program kluba, ki ga bomo objavili tudi na eni izmed prihodnjih mladinskih strani v našem tedniku. Vendar bi v zvezi s programom novega mladinskega kluba v Celju dejala tole: ker je v Celju deset in več tisoč mladincev in mladink, je prav toliko tudi interesov. Želja in hotenja. In narobe bi bilo, če bi samo peščica mladih, samo predsedstvo

občinske konference Zveze mladine, načrtovala program kluba. Kajti klub je namenjen tisočim mladim in ne le nekaj desetim mladincem. Mladi dijak, delavec, študentje bi morali povedati, kaj si v klubu želijo, katere interesne dejavnosti naj bi imele v klubu svoje mesto. Zato bi morali člani predsedstva občinske konference Zveze mladine in upravniki kluba razmišljati o tem, da bi našli vsebino kluba med mladimi, med tistimi, ki jim je dejavnost kluba namenjena. In upajmo, da bo delček interesov in želja nas vseh predvideval program mladinskega kluba. Kajti sicer bi bil klub že na začetku za nas tučec. Od tujena ustanova. Tega pa si nihče od nas ne želi.

DAMJANA STAMEJCIC

TMC SVETUJE

V Tehnomicatorjevih trgovinah s ploščami so ponovno dobili čeden kupček novih plošč med katerimi boste zlasti mladi našli veliko dobre glasbe, primerne svojemu okusu. Naj vam tri od plošč predstavimo v besedi in sliki:

BOB DYLAN: Planet waves

Velika plošča Boba Dylana Planet waves zasluži vso pozornost. To je zadnji LP »velikega Boba«. Na njem se nam ob spremljavi ansambla Band ponovno predstavlja kot velik pesnik mlade generacije. Glasba je v njegovem starem slogu, odlikujejo jo odlična besedila, posebej pa velja omeniti odlično izvajanje ansambla Band. Za razliko od ostalih Dylanovih plošč je na tej dovolj prostora tudi za glasbene improvizacije. Med pesnimi naj omenimo Dylanov hit: On a night like this in še posebej odlično pesem Dirge.

Kdor je gledal film Cabaret se bo brez dvoma razveselil velike plošče Lize Minelli — Liza with a Z. Čeprav to ni plošča iz filma bo obogatila diskoteko vsakega ljubitelja dobre glasbe. Liza se na nje

LIZA MINELLI: Liza with Z

predstavlja kot odlična pevka jazz, bluesa pa tudi R & B. Posebej omenjamo pesmi: God bless the child, Son of preacher man ter seveda nepozabne uspehe iz Cabareta: Money, money, Maybe this time ter Cabaret. Kupite si to ploščo!

Male plošče Carly Simon in njenega moža Jamesa Taylorja bodo veselje predvsem ljubiteljem dobre ameriške »folke« glasbe. Naslovna pesem Mockingbird, ali po naše ptica opuševalka, je znana ameriška uspešnica, tokrat v nekoliko hitrejšem ritmu in z odlično dvoglasno interpretacijo. Na drugi strani plošče poje Carly samo svojo balado Grownup, ki je otožna pesmica v kateri poleg odlične vokalne interpretacije izstopa predvsem spremljavna klavirja. Dobra plošča.

CARLY SIMON & JAMES TAYLOR: Mockingbird

Če med temi, ki smo vam jih predstavili danes ni plošče, primerne vašemu okusu vam priporočamo, da sami obiščete eno od tehnomicatorjevih

trgovin s ploščami. Odlično so založene in brez dvoma boste našli kaj tudi za vaš okus. Obogatite si svojo diskoteko!

LESTVICA

Po vaših predlogih smo tokrat sestavili takšno lestvico:

1. KORNI GRUPA: Kuda ideš svete moj
2. ABBA: Waterjoo
3. OLIVER: Ča će mi Copacabana
4. PATRIC JUVET: Sonia
5. ZORAN CRNKOVIC: Gremo na morje

Lestvico T boste lahko slišali v mladinski oddaji v petek, 2. avgusta ob 17.30 na valovih radia Celje.

Med dopisnicami, s katerimi ste glasovali za lestvico T smo tudi tokrat izžrebali eno. Ploščo Oliverja, Ča će mi Copacabana, za katero je glasoval, bo po pošti dobila CVETKA DEBELIČ iz Tkalske 5, Celje. Naj povemo le še, kako pridete v poštev za naš žreb Na dopisnici nam sporočite, za katero pesem glasujete. S tem nam pomagate sestaviti lestvico T, mi pa iz kupčka dopisnic vsakokrat izvečemo eno in pošiljatelj nagradimo z malo ploščo, za katero je glasoval. Naš naslov je: Radio Celje, Gregorčičeva 5, 63000 Celje, za mladinsko oddajo.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno lažjo križanko, objavljeno v Novem tedniku 18. julija, smo prejeli 163 rešitev. Zrebr je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): **PETER JERAJ ml.**, 6300 Celje, Zoisova 3

2.-6. nagrada (po 50 din) prejmejo:
MARIJA ROČNIK, 63341 Smartno ob Dreti, Podhom 6

FRANJO KLINČIČ, 63000 Celje, Tomšičev trg 1

BREDA GODLER, 63270 Laško, Aškerčev trg 1

AVGUST KOČJAN, 63000 Celje, Tovarniška 3

MARIJA KOTNIK, 63314 Braslavce, Preserje 18

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

Rešitev nagradne lažje križanke

Vodoravno: kajžar, sodar, na, trak, ad, Rim, sla, OT, Ilir, kotlet, redis, ring, ki, at, Aman, bakla, lakota, lira, in, oje, ski, KA, moto, Ankarani, lisjak.

Sličitel se razlikujeta samo v petnajstih podrobnostih. Boste našli vse?

ZA BISTRE OČI:

Sličitel se razlikujeta samo v petnajstih podrobnostih. Boste našli vse?

MALA KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6
7					
8					9
10		11	12		
	13				
14					15
16				17	
18		19	20		
21					

VODORAVNO: 1. gosto tekoča črna masa, ki se uporablja pri gradnji cest, 7. vložitev nadomestnega dela, 8. arabski žrebec, 9. avtomobilska oznaka Turčije, 10. ovčalka z belimi modrimi in vijoličastimi cvetli, 13. otepjanje, 14. nepodpisani avtor, 16. kemijski znak za natrij, 17. avtomobilska oznaka za Ljubo, 18. radijski sprejemnik z eno elektrono, 21. slovenski generalmajor, doma iz Celja (Peter — Skala).

NAVPIČNO: 1. dodatek pri mešanju testa, 2. kdor je usposobljen za vesoljske polete, vesoljec, 3. enaki črki, 4. egiptansko sončno božanstvo, 5. mehanska ali električna naprava, ki delno ali popolnoma nadomešča pilota, 6. del stopala, 11. ime celjskega pevala Pestnerja, 12. sin po hebrejsko in arabsko, 14. drob v Indiji in Pakistanu (iz istih črk kot NASA), 15. eksplozivna telesa, 19. pritrilnica, 20. veznik.

HUMOR

Belgijski dramatik Henry Kistemaekers je potoval in iskal pričevanja za svojega Kralja hotelov. Nekega dne mu je neki hotelski direktor pripovedoval, da v resnično dobrem hotelu sploh ni cenikov. Vsaka cena mora biti prikrojena »po osebi«.

»Recimo sobe. Ne glede na to, kar piše v prospektih, ni sob po sto frankov, ne po šestdeset, ne po petdeset...«

»Kaj pravite? Kako?«

»Ni jih. So gostje po sto frankov in taki po petindvajset. Tiste po petindvajset pošljejo v sosednji hotel, takim po sto frankov pa zaračunajo po dvesto.«

III

Med južnoafriško vojno je služil pod generalom lordom Herbertom Kitchenerjem mlad častnik iz najvišjega angleškega plemstva. Temu častniku ni šlo v glavo, zakaj ne bi smel biti popolnoma na isti ravni s častniki glavnega štaba. Ko so ga nekdo poklicali v sobo poveljujočega generala, ga je kolikor mogoče neprijetno nagovoril:

»Zelite mene, Kitchener?«

Navzoči častniki so se zdrznili. Kitchener pa se je z mirnim smehljajem obrnil k častniku in mu posmehljivo dejal:

»Ne kličite me Kitchener, kar lepo po domače mi recite Herbert.«

III

Učenec je vprašal Pitagoro, kdaj je najbolje, da se oženi.

»Ko se boš naveličal počivati,« je odgovoril filozof.

III

Grški zgodovinar in filozof Plutarh je odgovoril na vprašanje, kaj misli o prešuštvovanju:

»Prešuštvovanje? To je radovednost, kakšne so nasladi drugih.«

III

Italijanski pisatelj Giuseppe Rovani se je moral večno boriti z upor. Imel je navado reči:

»Če bi bila zadolžnica vložna, bi bil jaz Paganni.«

III

Ob Richelieujevi smrti je gardni kapetan Troisville dejal:

»Če je kardinal Richelieu zdajle v raj, pomeni, da se mu je posrečilo prelistati tudi hudiča.«

CIGANKA — povest iz domačih hribov

23

»O že ne. Prej kdaj sem bila včasih še v hujšem zunanju.«

»Pojdi takoj! Domov greva.«
Rekel je to kakor gospodar, ki zapoveduje, in se obrnil ter odšel, dekleta pa za njim kakor pes. Hitro sta hodila skozi vas in nista spregovorili niti besede. Ko sta prispela na kraj vasi, je Ravnjak obstal in dejal:

»Ali hodim prehitro, Pavla? — Tebe pa zebe. Vsa se treseš. Na, z mojim jopičem se ogrni!«

»Ne, ne,« se je branila, »saj mi ni treba.«

»Meni še manj. Zdrav sem, ti pa si prišla iz bolnišnice.«

Se preden je vedela, kaj in kako, jo je ogrnil. Potem je vprašal:

»Ali težko hodiš? Ali te naj vodim?«

»O ne! Laže hodim sama.«

Hodila sta počasneje in dolgo molčala.

»Pavla, v mestu sem bil danes, pa, žal, te nisem več našel.« je dejal čez nekaj časa.

»Moj bog, ko bi bila vedela, da pridete, bi bila počakala.« je rekla. »Zakaj mi niste sporočili, da so mati zboleli? Zakaj me niti na pogreb niste pustili?«

»Samo zato, ker sem ti dobro hotel. Razburjenje bi ti bilo na škodo.«

Zopet sta umolknila. Ko sta se približala domu, ga je plašno vprašala:

»Ali ste kaj hudi name?«

»Kaj bom hudi! Skrbiš me, skrbiš in bojim se, da ne zbolim.«

V tem sta prispela na Ravne. Z vseh strani so pritekli posli in vse vprek govorili:

»Pavla! Pavla!«

»Pavla, kaj si naredila?«

»Tako skrb si nam napravila!«

Ravnjak jih je umiril in velel Roziki, naj skuha čaj, Kristina pa naj gre s Pavlo in naj gleda, da se čim preje

spravi v posteljo. Pozneje mora Pavla tudi kaj jesti. Če jo bo zebl, naj ji prinesejo še odejo. Pa ni bilo potrebno. Čaj jo je ogrel, burni dogodki tega dne so jo utrudili; zato je takoj zaspala in se zbudila šele pozno drugi dan.

Naslednje dni je Pavla vedno znova načela pogovor o rajni Ravnici in Kristini ji je morala na drobno pripovedovati, kako je bilo zadnje ure. Nekoč je dejala Kristina:

»Bojim se, da so lepi časi na Ravnah minili.«

»Zakaj?« se je ustrašila Pavla.

»Moj Bog, take, kakor so bili rajna mati, ne bo več na Ravne. Saj so nam bili vsem kakor prava mati. Osojnikova Lenčka, ki jo bo gospodar menda vzel, je prevzetna in samosvoja. — Jaz grem prvo uro, ko pride k hiši.«

Pavla je postala še bolj blede, kakor je že bila, in se je skrivaj zasolila. Odslej se je skrbno varovala, da ni gospodarja na samem kje srečala, čeprav se ji je večkrat zdelo, da bi rad z njo govoril.

Ker z bolno roko, ki jo je imela še zmerom obvezano, ni mogla delati, je hodila vsak dan dvakrat v cerkev in je cele ure preklečala pred podobo Naše ljube Gospe pri stranskem oltarju. Nekega popoldne se je prej ko navadno vrnila in je šla v hišo ter obsedela pri Zgodbah svetega pisma. Vendar ni brala, ampak je samo listala po knjigi; misli pa so ji romale daleč nekje. Vsa družina z gospodarjem vred je bila na travniku, da bi vendar že spravili otavo, ki jo je dež že več ko enkrat premočil. Iznemada je odprl dur, se ozrl in rekel dekletu, ki je zardelo:

»Malo počakaj, Pavla! Nekaj ti moram prinesiti.«

Cez nekaj minut se je vrnil in dal dekletu škaflo, v kateri je bila svileni ruta in srebrna verižica s križcem.

»Vidiš, Pavla,« je rekel, »to sem ti kupil, ko sem bil zadnjič v mestu, da bi te malo razveselil. Žal si že prej odšla. Vzemij zdaj in vsaj malo bodi vesela!«

Rahlo je pogladila lepe reči, velike črne oči so se ji zasvetile, toda koj nato je spet pobesila glavo in otožno zašepetala:

»Ne le malo, zelo, zelo sem vesela teh darov. Za ljub spomin mi bodo — vse žive dni — ko me že davno več

ne bo na Ravnah.«

»Menda vendar ne misliš od nas?« je vprašal in se začudil.

»Prav nič rada ne grem; pa prej ali slej bom morala. Če bo roka koj za nič za delo, ne bom mogla ostati.«

»Roka bo gotovo še čisto zdrava. Nekoliko potrpi! Taka rana se ne more tako hitro zaceliti. Če pa bi res ne bilo več tako za delo kakor prej, si in ostaneš na Ravnah doma. — Kam bi pa šla?«

»Sama ne vem. Nekje bom že našla kak kot. Najrajši bi umrla, da bi prišla tja, kjer so mati.«

»Pavla, milo se mi stori in nikoli te ne pozabim, ko vidim, kako vdana si moji rajni materi. Ali pa ti jaz nisem čisto nič mar, ko si vendar svoje življenje tvegala zame?«

»Oženil se boste in potem pride mlada žena na Ravne in njeni boste morali biti z dušo in telesom. Ta ne bo pustila, da bi bili kakorkoli prijazni meni. Ne bi mogla ostati na Ravnah. Ne bi mogla...«

Glas ji je bil neskončno žalosten in otožen. Ni se jokala, vendar sta ji prireli dve veliki solzi po blestem obrazu. Ta obraz s svojimi nežnimi potezami je bil v tej žalosti mikavnejši kakor kdaj poprej. Mladega Ravnjaka je čisto prevzelo; sočutje in ljubezen sta mu razburjala kri. Ni se mogel držati, premagalo ga je vroče čustvo, zagrabil jo je za roke in odločno dejal:

»Pavla, s teboj se oženim — s teboj in z nobeno drugo. Daj mi roko in daj mi tudi ti svojo besedo!«

Dekle je odgovorilo z levico, ki je bila hladna kakor led, pogledala ga je s svojimi velikimi, temnimi očmi, potem pa je bruhnila v krčevit, glasen jok.

»Za božjo voljo, ne joči se!« je prosil. »...Kaj ti je? Ali mi ne moreš dati besede?«

»O rada — rada!« je dejala v solzah.

»Zakaj se potem jočeš?«

»Ne vem. Zdi se mi, da ni mogoče, da bi bila tako srečna.«

»Pavla, vse bom storil, da boš srečna.«

ALI STE ŽE PREBRALI

AVTO

● ZAKAJ SO RAZSTRELILI MOST ČEZ SAVINJO?

● NAREDITE SI GO-KART

● FOTOREPORTERJI REVIJE AVTO EDINI POSNELI PRETEP MED JUGOSLOVANSKIMA DIRKAČEMA ALIHODŽIČEM IN REGVARTOM

LICITACIJA PRI CARINARNICI LJUBLJANA
DNE 11. AVGUSTA 1974

Carinarnica Ljubljana bo 11. avgusta 1974 prodajala na javni dražbi osebnih avtomobilov in blago široke potrošnje. Javna dražba bo v prostorih TVD Partizan, Ljubljana, Pokopališka 35, od 8. ure naprej. Ogled vozil in ostalega blaga s plačilom kavelj bo možen samo v soboto, 10. avgusta 1974 od 8.—13. ure in od 14.—17. ure v Carinarnici Ljubljana, hala E, vhod z Letališke ceste.

SEZNAM BLAGA

zap. št.	vozilo	letnik	cena
1. o. a.	OPEL KADETT 1, 2, zaleten	1973	20.000
2. o. a.	AUDI 80 L, zaleten	1973	20.000
3. o. a.	OPEL ASCONA 16 S, zaleten	1973	20.000
4. o. a.	FORD CAPRI GT 2300, zaleten	1974	16.000
5. o. a.	FORD TAUNUS 20 M, zaleten	1970	15.000
6. o. a.	AUDI 90 SUPER, in motor AUDI	1967	15.000
7. o. a.	VW 1200, zaleten	1972	15.000
8. o. a.	VW keson, poltovorni	1966	15.000
9. o. a.	VW 1300, nevozen	1969	15.000
10. o. a.	VW 411, poškodovan	1970	11.000
11. o. a.	MERCEDES 190 B, zaleten	1963	10.000
12. o. a.	FORD TAUNUS 17 M TURNIER, zaleten	1968	10.000
13. o. a.	VW COMBI BUS, nevozen	1965	10.000
14. o. a.	OPEL REKORD 1900, nevozen	1967	10.000
15. o. a.	MERCEDES 190 D, zaleten	1963	10.000
16. o. a.	OPEL COMMODORE, nevozen	1969	9.000
17. o. a.	MINI MORRIS 1000, nevozen	1968	9.000
18. o. a.	OPEL REKORD 1700, zaleten	1969	9.000
19. o. a.	ALFA ROMEO GIULIA 1300, nevozen	1966	8.000
20. o. a.	FORD CAPRI GT 1700, nevozen	1971	8.000
21. o. a.	OPEL KADET, zaleten	1967	8.000
22. o. a.	FORD TAUNUS 20 MTD, zaleten	1966	8.000
23. o. a.	OPEL REKORD, zaleten	1969	7.000
24. o. a.	AUDI SUPER 90, zaleten	1970	7.000
25. o. a.	FORD 17 M, zaleten	1965	7.000
26. o. a.	OPEL REKORD, nevozen	1966	7.000
27. o. a.	FORD TAUNUS 12 m CARAVAN, nevozen	1965	6.000
28. o. a.	OPEL REKORD, zaleten	1966	6.000
29. o. a.	OPEL REKORD, zaleten	1973	6.000
30. o. a.	FORD CAPRI 1600 XL, reg. motorja	1968	6.000
31. o. a.	SIMCA 1501, nevozen	1971	6.000
32. o. a.	FORD TAUNUS L, reg. motorja	1968	6.000
33. o. a.	VW poltovorni — zaleten	1966	6.000
34. o. a.	FORD TAUNUS 20 M T S, zaleten	1967	6.000
35. o. a.	FORD TAUNUS 17 M/21, nevozen	1968	5.000
36. o. a.	AUDI 75 L, zaleten	1970	5.000
37. o. a.	FORD ESCORT, zaleten	1966	5.000
38. o. a.	FIAT 124 A, zaleten	1969	5.000
39. o. a.	CITROEN 3 CV, nevozen, reg. karoserija	1965	5.000
40. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1963	5.000
41. o. a.	MERCEDES 220 S, zaleten	1966	5.000
42. o. a.	FIAT 124, nevozen	1965	5.000
43. o. a.	VOLKSWAGEN 1500, zaleten	1963	5.000
44. o. a.	DKW F 12, nevozen	1963	4.000
45. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, nevozen	1966	4.000
46. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1966	4.000
47. o. a.	OPEL REKORD 1700, zaleten	1964	4.000
48. o. a.	OPEL REKORD 1500, nevozen	1969	4.000
49. o. a.	FORD TAUNUS 15 M, zaleten	1966	4.000
50. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, nevozen	1962	4.000
51. o. a.	MERCEDES 190 OS, nevozen	1966	4.000
52. o. a.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1964	3.000
53. o. a.	OPEL REKORD, zaleten	1968	3.000
54. o. a.	OPEL REKORD CARAVAN, zaleten	1963	3.000
55. o. a.	OPEL REKORD, nevozen	1963	3.000
56. o. a.	SIMCA 1000 GL, nevozen	1966	3.000
57. o. a.	FORD TAUNUS 20 M, zaleten	1967	3.000
58. o. a.	FORD TAUNUS 12 M, zaleten	1967	3.000
59. o. a.	FIAT 124, zaleten	1960	3.000
60. o. a.	VW 1200, zaleten	1965	3.000
61. o. a.	OPEL REKORD, zaleten	1964	2.500
62. o. a.	OPEL REKORD, zaleten	1966	2.000
63. o. a.	VOLKSWAGEN 1600 L, zaleten	1961	2.000
64. o. a.	VW 1200, nevozen	1960	2.000
65. o. a.	VW COMBI, reg. motorja	1965	2.000
66. o. a.	OPEL REKORD 1700 L, nevozen	1967	2.000
67. o. a.	GLASS 1700, nevozen	1965	2.000
68. o. a.	FORD TAUNUS 12 M, nevozen	1969	1.000
69. o. a.	SIMCA 1501, reg. motorja	1962	1.000
70. o. a.	VW 1200, reg. motorja	1966	1.000
71. o. a.	CHEVROLET CORVAIR, nevozen	1966	500
72. o. a.	PEUGEOT 404, reg. motorja	1961	500
73. o. a.	OPEL REKORD CARAVAN, zaleten	1961	200
74. o. a.	RENAULT DAUPHINE, zaleten		

in ostalo blago (motorji, deli motorjev, cigarete idr.)

Seznam ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana. Ostalo blago, in blago, objavljeno v tem oglasu, bomo prodajali samo v nedeljo 11. avgusta 1974.

Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Blago pod zap. št. 75 lahko licitirajo samo OZD, ki so registrirane za kupoprodajo blaga široke potrošnje. Vse nadaljnje datave pri nakupu tega blaga plača kupec.

Oznaka reg. motorja in reg. karoserije pomeni, da bo za kupljeno vozilo izdano potrdilo samo za registracijo motorja, oziroma karoserije. Udeleženci javne dražbe morajo v soboto, dne 10. 8. 1974, ki je določena za ogled blaga, vplačati 10 % kavelj od začne cene pri blagajni carinarnice Ljubljana, v hali D, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svoje delovne organizacije. Najmanjša kavelja za avtomobile in ostalo blago je din 500,00, najmanjši dvig je 50,00 din.

Vsak kupec avtomobila oziroma motorja, mora na svoje stroške izvršiti ev. vtisnjenje št. ferskih števil motorja ali karoserije pri podjetju VIATOR v Ljubljani. Prodano blago bomo izdajali iz carinskega skladišča od torka, 13. 8. do vključno petka 16. 8. 1974. Zadnji rok za plačilo kupljenega blaga je 15. 8. 1974. Po dvigu blaga iz carinskega skladišča carinarnice Ljubljana ne bo priznavala reklamacij v pogledu kvantitete in kvalitete blaga.

V nedeljo, 11. avgusta 1974, ne bomo sprejemali vplačil kavelj, temveč bo možno vplačilo samo v soboto, 10. 8. 1974.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu št. 44-578 od 5. 8. 1974. naprej, pri Carinarnici Ljubljana.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

GASILSKI VETERANI

Gasilsko društvo Velenje je organiziralo tekmovanje veteranov, katerega se je udeležilo 13 desetih iz vse Slovenije. Tako kot lani so tudi letos zmagali domačini pred Salekom, Mengšem, TUŠ Šoštanj, Trbovlje mesto, Gaberje Celje, Gaberke, Škofja vas, Store železarna, Družmirje, Paška vas, Šentilj pri Velenju in Pesje. Veterani Velenje mesto so tako že drugič osvojili prehodni pokal republiške gasilske zveze. Kot najstarejša tekmovalca sta dobila pokal Vinko Malenšek iz Gaberk in Franc Dolinšek iz Škofje vasi, oba sta bila stara 80 let.

Foto: L. Ojsteršek

PRI BAKIJEVIČU

TRIDESET LET

Slaščičarna Bakijevid Asana je ena najstarejših slaščičarn v Celju. Vedno jo obišče veliko prijateljev slaščic in sladoleda. Lepo je tam. Ze izredno prijazna postrežba prodajalca Cezma nam daje prijetno počutje, da o slaščicah niti ne govorim. Dobro so, in sveže vsak dan. Do sedaj še ni bilo nikoli nobenih pritožb.

Bakijevid Asan, prijazen in dober, toda malce preskromen možakar, mi je v razgovoru povedal, da vodi to slaščičarno že od leta 1946. Odprl jo je s svojimi 31 leti starosti, saj je imel za to delo izredno veselje. Ze od mladih nog si je namreč želel postati slaščičar, saj je to bil tudi njegov oče. Tudi on je imel svojo slaščičarno,

redno mu je pomagal in dobil za to izredno veselje.

Doma je iz Makedonije. Njegova največja želja je bi-

la, da odpre nekoč slaščičarno v Sloveniji. No, to mu je tudi uspelo. Pravi, da so mu tu všeč ljudje.

V pomoč pri delu sta mu dva prodajalca, drugače pa dela vse izdelke sam. Najrajši čokoladne torte, sadne, biskvite, kakor tudi sladoled. Bliža se 60-tim letom in pravi, da mu je hudo, kajti počasi se bo moral posloviti od svojega poklica. Po teh besedah je postal kar malce žalosten in opazila sem, da mu ta poklic pomeni več kot vse na svetu.

Nisem ga hotela več motiti pri delu, poslovala sem se, in odšla. Odšla, toda z eno samo željo, da bi po njegovem odhodu delo v slaščičarni še vedno tako potekalo kot je do sedaj.

LJUBEČNA SUHI : DEBELI

Če se hočete nasmejati in biti vsaj poldrugo uro dobre volje, potem pridite v soboto, 3. t. m. v Ljubčno pri Celju. Tam se bodo v nogometni tekmi (še kar tradicionalni) srečali suhi in debeli. Finančni uspeh tekme in družabnega dela po njej bodo namenili v sklad za odkup zemljišča, na katerem bi si radi uredili novo športno igrišče.

FIATOV TRAKTOR V BRASLOVČAH

Kot je znano bo kolektiv železarne v Storah usvojil skupaj z nekaterimi drugimi slovenskimi podjetji proizvodno traktorjev italijanskega Fiata.

Prvič bodo ta traktor pokazali na prireditvi dneva hmeljarjev v Braslovčah, 10. in 11. t. m. Razumljivo, da bo traktor italijanske proizvodnje. Toda, navzlic temu zanimiv za kmetovalce.

ŽRTEV V ŠMARTINSKEM JEZERU

Prvi, ki je letos utonil na celjskem območju, je bil Stefan Novak, 29, avto-prevoznik iz Celja in oče dveh otrok. Bilo je prejšnjo soboto popoldne. Kopal se je v Šmartinskem jezeru. Ko je zaplaval približno 15 metrov od obale po otroka, ki se je vozil v plastičnem čolnu, je zavpil (verjetno ga je zagrabil krč ali zadela kap) in se potopil. Novak se je naučil plavati šele lani in je to tudi verjetno vplivalo na nesrečo. Nekaj ur kasneje so ga našli gasilci.

Kljub temu, da je z občinskimi odlokom prepovedano kopanje v Šmartinskem jezeru, to še mnogi počnejo.

NOVI KREDITI ZA KOZJANSKO

Tudi Ljubljanska banka kot celota se je vključila v solidarnostno akcijo za Kozjansko. V ta namen je odobrila štiri milijarde starih dinarjev sredstev za tako imenovane premostitvene kredite. Od te vsote bo 70 odstotkov namenjenih za Šmarško, 30 odstotkov pa za šentjursko občino. Ugodnost tega kreditnega potenciala bo še v tem, da bodo posojila odobravljeni po 6-odstotni obrestni meri, torej po nižji kot običajno.

Vrh tega se Ljubljanska banka zavzema, da bodo veljali za potresno območje Kozjanskega ugodnejši pogoji pri odobravanju potrošniških posojil. Gre za pobudo o povišanju zneska za kredit pa tudi za ugodnejšo obrestno mero.

Staša Gorenšek

VEZENJE NA OBLEKAH

Moda že nekaj časa prav s pridom uporablja in posnema narodne motive vezenin, s katerimi popestruje obleke, tunike, majice in bluze.

In prav letos je teh vezenin povsod veliko, saj se lepo ujemajo s priljubljenim romantičnim stilom, ker so naduse nežne in lepe. Najbolj pridejo do izraza prav pri poletnih dolgih oblekah, ko se lahko prepletajo po vsej dolžini, na rokavih, spredaj ali ob robu krila. Seveda pa mora biti tudi obleka temu primereno narejena. Nič ravnih in enostavnih, pač pa vesele in razgibane linije: široki napihnjeni ali zvonasti rokavi, oprijet život, zato pa široko, nabrano krilo.

Seveda bo najbolj dragoceno in najlepše ročno vezenje, ki pa je danes že prava redkost. Če znate same veziti ali če vam bo obleko izvezla stara mama, ste lahko toliko bolj vesele. Vendar je tudi strojno vezenje zdaj že zelo lepo, zato boste v narejeni, prijetno vezeni obleki tudi lepe.

zaupno

OČE KLJUB TEŽAVAM

Star sem 17 let in po večletnem samozadovoljevanju sem opazil, da imam na penisu priraščeno kožico na glavico. Ker sem o spolnosti zelo malo poučen, se obračam na vas. Ali lahko postanem brez operacije oče? Kam moram iti na pregled in kje v Celju to je?

Prosim vas, da mi odgovorite, ker me je zelo sram. Jeseni bom moral v vojsko in bojim se, da bodo tam iz mene brili norea.

DRAGI JANEZ,

mislim, da ti moram že na začetku povedati, da naj te zaradi take napake ne bo sram, zlasti pa ne v vojski, kjer se boste srečali z različnimi moški in tvoje napake najbrž niti opazili ne bodo. Da pa je to nevšečnost, ki se pa da popraviti, tudi drži. Zato je res najbolje, da čimprej stopiš k zdravniku. Pot do pregleda pa je naslednja: najprej obišči zdravnika splošne prakse (če ti je nerodno v domačem kraju, ga poišči kje drugje, lahko v Celju), on pa te bo že s napotnico naslovil na ustrezno mesto oziroma k zdravniku specialistu.

Kolikor pa vem, je ta tvoja nevšečnost take narave, da si zaradi nje lahko kljub temu oče, težave nastopijo le pri spolnem aktu. Vzemí v roke kakšno knjigo o spolnem življenju, ki te bo poučila o najosnovnejšem ravnanju v intimnih odnosih.

NATASA

horoskop

oven

Slabe volje boste, ker vas bodo mučile skrbi. Prijatelj bo potreboval pomoč. Računajte s presenečenjem v družini. bik

Ne čudite se, če vas bo doletelo nekaj zelo neprijetnega. Sami boste krivi. Ob koncu tedna si boste v nečem na jasnem. dvojčka

Čakajo vas razburilivi dnevi. Odlično se boste zabavali, na koncu pa vas bo zelo bolela glava. Tudi denarnica bo prazna. rak

Če boste še naprej zanemarjali svoje delo, se stvar ne bo dobro končala. Prava sreča za vas, da niste pozabljivi. lev

Pred vami je dogodek, ki se ga boste zelo razveselili. Glejte, da ne boste neke osebe razočarali. Pazite na zdravje. devica

V službi vam bo malce spodletelo, a se boste dobro znašli. Partner bo pričakoval več, a bo moral biti z malim zadovoljen. tehnica

Pomembna novica vas bo presenetila v nepravem trenutku. Ne izgubljajte glave in se sprijaznite s tem, kar imate. škorpion

Skrivnost bi radi obesili na veliki zvon, pa raje molčite. V soboto se vam bo ponudila zelo redka priložnost. strelec

Obeta se vam precejšnja denarna stiska, zato malo bolj računajte. Nekdo bi vam rad pomagal. Le sprejmite pomoč. kozorog

Skrbi bodo prešle, pred vami je nekaj lepih dni. Nekdo vam bo dokazal svojo privrženost. V nedeljo se zberite. vodnar

Čaka vas neprijetna pot. Navezali boste koristno poznanstvo in spoznali nekaj svojih slabosti. V četrtek boste srečni. ribi

Odločili se boste za nekaj, kar vas bo stalo precej živcev. Neka namera vam bo spodletela in ostali boste praznih rok.

NEGA PRSI

Zelja, imeti lepo oprsje in čim dlje ohraniti njegovo lepo obliko, je že od nekdaj igrala veliko vlogo in tako iz estetskega in erotičnega vidika. Grška Helena je slovela kot krasotica predvsem zaradi svojih izjemno lepih prsi.

Vsaka doba pa je imela v preteklosti svoj ideal oblike prsi. V času gotike so bila zaželena mala jabolčasta prsa, v času baroka so videli ideal v bujnih in kipečih oblikah, pred sto leti so ponovno oboževali majhna prsa in danes — v času športa in zdravega življenja vidimo ideal v ne preveč deških prsah. Predvsem so danes idealne vse oblike prsi, ki so naravne.

Pri ohranjanju prsi igra veliko vlogo elastičnost kožnega tkiva in od njega je odvisno koliko so prsi stabilne in tudi lepe. Seveda moramo pri tem upoštevati tudi prirojeno obliko prsi, ki je pri ženah

in različnih narodih zelo različna.

Ne glede na obliko prsi pa moramo skrbeti za njihovo nego. Velika je že nega v zgodnji mladosti in takrat so matere ti-
ste, ki morajo poučiti svoje hčere, kako negovati in ohraniti lepe prsi. Kako?

V nežni mladosti je dovolj telovadba in paznja, da se preveč ne zredite, ko pa prekorajčete dvajseta in celo trideseta leta, morate na prsi polagati večjo pozornost. Okrepiti boste morale mišice in pojačati napetost kože. To boste opravile z domačo nego in telovadbo, odlično pa je za te stvari plavanje.

Ceprav je danes medicina že zelo napredovala in si lahko brez kakršnihkoli nevarnosti privoščite operacijo prsi, je bolje, da poskrbite za zdravo in športno življenje, ki vam bo prsne mišice ohranjalo čvrste v pozna leta.

Nasveti

HIPERMANGAN ODSTRANJUJE VONJAVE

Slab vonj v bolniški sobi prežene-
mo, če postavimo vanjo precej močno
hipermanganovo raztopino.

V hladilnikih se poleti nabira po
stenah neprijeten sluz in vonj. Oboje
preženemo s hipermanganom, če z nje-
govo raztopino umijemo stene, ki jih
še enkrat oplaknemo s čisto vodo.

Tudi v jedilnih omarah začne sčasoma
dišati po razkrajajočih jedilih,
posebno v omarah, kjer hranimo kruh.
Tudi v tem primeru si pomagamo tako,
da omaro umijemo s hipermanganovo
raztopino.

Pri pomivanju posode se navzamejo
roke in pomivalne krpe neprijetnega
duha po pomijah in ostankih. Ako roke
umijemo v raztopini hipermangana,
se te neprijetnosti znebimo in prežene-
mo neprijeten vonj tudi iz pomi-
valnih krp.

Iz vodovodnih izlivov ali iz lijakov
se zlasti v poletnem času razširja
smrad, kjer se v ceveh nabira used-
lina razkaja. Če vlijemo v odli v žlič-
ko močno raztopino hipermangana bo
vonj kmalu izginil. Vlivati pa moramo
počasi, da se hipermangan zadrži ob
stenah odočnih cevi.

Slab duh v omarah odstranimo, če
jih znotraj umijemo s precej močno
raztopino hipermangana. Potem jih pu-
stimo nekaj ur odprte na stežaj, da se

presuše. Če pa je notranjost omare
poltirana, se moramo tega sredstva
izogniti, ker bi napravili na polituri
veliko škodo.

KAJ JE MIGRENA

Z migreno označujemo hude bole-
čine, ki navadno zajamejo le eno stran
glave, silijo bolnika na bruhanje in
povzročajo veliko slabost. Napadi tra-
jajo nekaj ur, pa tudi nekaj dni in so
zelo mučni. Sproži jih hudo fizično
naprežanje in duševna razburjenost.

Bolnika opozori šumenje v ušesih,
splošna razdraženost in utrujenost, da
se mu bliža napad migrene. Če pri-
zadeti te znake upošteva, naj leže v
temno sobo in morda se mu posreči
preprečiti napad. Včasih zadostuje že
skodelica močne črne kave, drugim pa
že koristi, če po požirkih počasi popi-
jejo osoljen sok ene ali dveh limon.
Med napadom pa naj bolnik mirno le-
ži, glavo naj si ovije s toplo ruto in
se naj ogreva. Bolnik pa naj tudi vže-
me zdravila, ki pa jih je predpisal
zdravnik.

KRVAVITEV IZ NOSU

Krvavitev iz nosu poskušamo usta-
viti tako, da pokladamo mrzle mokre
obkladke na zatilje. Prizadeti mora
sedeti stalno pokonci in ni priporo-
ljivo skozi nos vsrkavati kakšno teko-
čino. Pri ponovnih in daljših krvavit-
vah je potrebno poiskati zdravniško
pomoč.

v nadaljnjo obdelavo v TOZD Elektrostrojni obrat
na REK Velenje.

Pločevina, ki je tehtala približno 2 tona je na
ovinku zaneslo s lovornega avtomobila in pri tem
oh srečanju z osebnim avtomobilom zadela osebni
avto s sprednje strani, tako močno, da je avto
popolnoma uničen. Oh takojšnji pomoči delavcev
iz REK Velenje so nato popolnoma zmečkani osebni
avto previdno raztrgali in iz njega izvlekli obe
ponesrečenki, ki sta še kazali znake življenja, ven-
dar pa je bila voznica težko poškodovana, saj je
dejansko ves tovor zadel prav njo, tako da je med
prevozom v bolnico podlegla poškodbam.

Pri tem pa moramo dodati, da je zdravniška
pomoč prišla zelo pozno, šele po 30 minutah.
Prvič je prišel rešilec brez zdravil in z avtom,
ki lahko pelje samo enega ponesrečenca. Od kra-
ja nesreče do Velenja je pa samo približno 3 km.
L. O.

TRAGIČNA NESREČA

V torek zjutraj ob 8.10 se je v Pesjem ponovno
zgodila prometna nesreča, kjer je izgubila življe-
nje Marica Hibš iz Topolšice, voznica osebnega
avtomobila fiat 1300 CE 279-35, hudo pa je bila
poškodovana tudi sopotnica Angela Perovec iz
Družmirja.

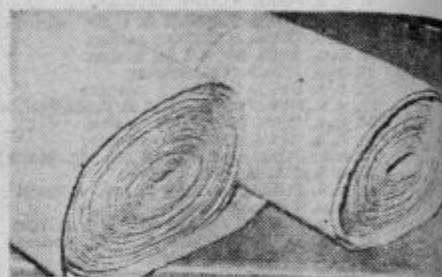
Dokaj nenavadna prometna nesreča se je pripe-
tila na ovinku, ki pelje pod železniško progo Ce-
lje-Velenje v Pesjem.

Oh srečanju s tovornim avtomobilom TAM CE
229-57, ki ga je vozil sofer privatnik Franc Jezer-
nik iz Braslova št. 27. Na avtomobilu je bila na-
ložena pločevina na paletah in je bila namenjena

priporočamo

Na otroškem oddelku Veleblagovnice
lahko izberete za svojega otroka ljubek
otroški komplet kratkih hlačk in bluze iz
pikastega bombaža, ki ga izdeluje KORA
Radeče. Na voljo so vam številke od 1 do
6 let; cene 79,00 do 109,00 din.

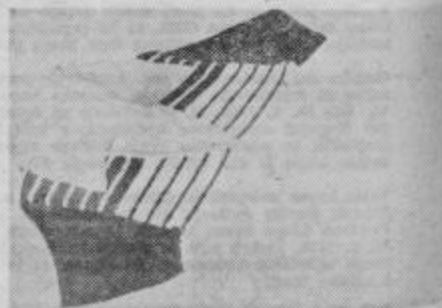
Rafijo, ki jo vidite na sliki, prodajajo v
prodajalni Slovenijales na metre in sicer
širine 70 in 90 cm. Primerna je za predpra-
nike, za različne podstavke in podobno. Če-
ni sta odvisni od širine: 38,70 in 45,10 din.

Vsako poletno oblačilo, hlače in krilo
ali obleko, prijetno dopolni moderen ozek
pas. V veleblagovnici Tkanina prodajajo us-
njene pasove različnih barv za 50,25 din.

V Tehnomicatorjevi prodajalni Tehnika
imajo med ostalimi svetili tudi veliko izbor
ro svetilk za delovne mize, ki so moderno
oblikovane in kromirane, primerne pa so
za največ 60 W žarnico (E 14 ali E 27). Iz-
delujejo jih v Sijaju Hrastnik in stanejo
210,00 din.

Za večerne priložnosti vam svetujemo
Pletenine pulje, ki jih prodajajo v pro-
dajalni Mladost. Med pletivjo je vpletena
lurex nitka, ki daje svetlikajoč izgled v sre-
brnih, zlatih in črnih odtenkih. Na voljo
so številke od 38-42, ceni pa sta 85,50 in
89,45 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

ZAPIS

PO PLAVALNI AKCIJI ODLIČNO

Najmlajšim je bilo treba pomagati iz vode po preplavanju progi.

»Za zdravo telo smo v akciji šli na kolo, sedaj bi še radi šli v vodo, da bi si v akciji skupni krepili telo. Žal postavljen je datum tako,

da nas v Celju ta dan ne bo. Plavali v morju bomo tako, kot da za celjsko trim kolajno bi šlo, ki je za nas pač letos ne bo! V akciji plavanja uspeha vsem želimo, s trimom naprej, da zdravo živimo!«

Tako je pisala na Zvezo za rekreacijo in oddih Celje, ki je organizirala še drugo množično akcijo, tokrat v plavanju, družina Marinič iz Savudrije, ki je bila v času akcije na dopustu v Savudriji. No, njihov strah in bojazen, da letos ne bodo mogli sodelovati v množični plavalni akciji je odveč, kajti organizatorji so se iz takšnih in drugačnih vzrokov odločili, da bodo akcijo ponovili in v nedeljo, 11. avgusta, prav tako na bazenu Neptuna po vseh tistih normah, ki so bile pri prvem delu. Torej vsi tisti, ki se niste udeležili

plavalne akcije, še imate možnost, da to storite 11. avgusta! Kolajne vas čakajo! Plavajo lahko tudi tisti, ki so že v prvem delu, vendar tokrat ne bodo dobili medalj!

Akcija je torej kljub sorazmerno majhnemu številu udeležencev uspela, saj je vzbudila zanimanje med ljudmi. V prvem delu je sodelovalo 442 moških in 183 žensk, ali skupaj 625! Do osemnajstega leta jih je bilo starih 348, nad 18 pa 277. Najstarejši udeleženci akcije so bili (zajeti so samo tisti nad 50 let): Aleksander Hrašovec, Stane Jančič, Karel Jug (najstarejši udeleženelec, ki je zaplaval že v jutranjih urah in ga ni motila voda!), Vinko Kolenc, Jože Renčelj in Jožef Suhelj med moškimi ter Milena Groznik, Majda Hrašovec, Cveta Malačič, Milena Suhelj in Mara Zupanc med nežnejšim spolom. Med plavalci oz. udeleženci akcije je bilo tudi nekaj takšnih, ki še niso dopolnili šest let, vendar so pogumno zaplaval preko bazena in dobili verjetno prvo medaljo v življenju. Ko bi

Marjan Mirnik z ženo Nado in hčerko po preplavanju progi z medaljami in nalepkami Trim. Veselo je bilo!

jih dobili še več!

V redakcijo smo dobili tudi kartico, kjer nam navdušen »trimovec« piše, zakaj ni bilo več sodelujočih. Piše, da »predvsem zato, ker veliko mlajših ni imelo tri din za vstopnino in še tri din za startnino, kolesarjenje pa je bilo zastoj. Mnogi so mislili, da bo s plavanjem isto. To je udarec zlasti za pionirje.«

Veliko resnice je v tem, o tem bo tudi razmišljal organizator, kljub temu pa mislimo, da le ni šest dinarjev prevelik izdelek, če pomisliš, da si se lahko potem ves dan kopal in še dobil medaljo ter nalepko. Soorganizator Neptun pa je tako dal 50 odstotkov popusta na redno ceno pri vstopnini, kar bo storil tudi pri ponovitvi akcije. Upamo, da ta znesek ne bo ovira pri prihodnji akciji!

Za prvi del plavalne akcije so prispeli lepe in praktične nagrade: Cinkarna, Zavarovalnica Sava, Aero, LIK Savinja, Vulkanizacija Goršič, Merx, Hotel Merx, Tehnocomercator, zlatar Milan Ko-

ren, Slaščičarna Zrimšek, Slovenijales Celje, Eto!, ZNK Kladivar, RK Celje, HDK Celje, Ona-on, Metka, Libela, Moda in EMO ter seveda Novi tednik, ki je petim izrebranim udeležencem podaril pet enoletnih brezplačnih naročnin časnika. Vsi, ki so to nagrado prejeli, naj se zaradi naslovov javijo v redakcijo.

Ljubiteljem trima (vse za zdravo telo) pa priporočamo, da se še vestneje vključujejo v akcijo. Informacije dobite v podjetju pri referentu ali direktno na Zvezi za rekreacijo in oddih.

Po kolesarski in plavalni akciji lahko zapišemo samo še to: takšne akcije so potrebne in koristne zaradi boljšega telesnega počutja in pa tudi zato, ker se v enem dnevu srečaš z ljudmi, ki jih dije časa nisi videl. Tam je prostor, da poleg sodelovanja malo paberkovanja o sotailih zadevah. Vse to pa je zelo prijetno! Torej 11. avgusta na svidenje, želimo si samo, da bo lepo vreme!

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

NOGOMET IN POGOJI

ODLIČNO

Marljivi član upravnega odbora ZNK Kladivar MILOŠ ZDOVC nas je povabil, da skupaj z nekaterimi člani upravnega odbora obiščemo nogometne Kladivarja na skupnih petdnevni pripravah v Mozirju. Vabili smo se seveda takoj odzvali, kajti v času, ko so nogometaši v Mozirju, ostali člani upravnega odbora preurejajo klubske prostore na Glaziji in travnato površino. Skratka pri Kladivarju se pozna, da se pripravljajo na novo sezono v vseh ozirih. Vsi mnogo pričakujejo od nove sezone, zlasti pa so optimistično razpoloženi igralci, ki pričakujejo že takoj v začetku start na najboljšem mestu.

Takoj po prihodu v Mozirje v lepo urejeni prostor v gozdičku ob Savinji smo srečali nogometne Kladivarja. Osemnajst jih je redno vadilo pod vodstvom trenerja STIPE BOGDANA. Vsi so zelo vestni in po štirinurnem treningu vsak dan so zvečer precej utrujeni. Počasni se spoznavajo resno in načrtno delo. Toda, kljub temu so zvečer bili razpoloženi ob igranju šala in remija v restavraciji Turista. Vodja priprav BRANKO DUPALO in njegov pomočnik BADIURA GORAZD sta nam postregla z nekaterimi izredno ugodnimi vestmi. Vsi novinci so se takoj vključili v društvo. Prvič po desetih letih je v ekipi pravo tovarištvo. Fantje so postali ena sama družina in zato so te kratke priprave, ki se bodo nadaljevale te dni v Celju, dosegle svoj namen.

Vsakodnevni obiski nekaterih članov upravnega odbora pa so še bolj povečali celoten kolektiv. Igralci se namreč sedaj zavedajo, da je Kladivar postal urejen in zdrav kolektiv.

Po treningu smo pobarali trenerja Stipe Bogdana, da nam pove nekaj več o pripravah in načrtih za prihodnje dni:

»Priprave so popolnoma uspele. Delamo na pripravi telesne moči in individualno z vsakim igralcem. Popravljamo tehnične napake, tako da bodo igralci za drugi del priprav dobro pripravljani. Novi igralci so dvignili moralno ostalim. Mnogo smo delali z žogo in v igri so pridobili vsi igralci tudi kondicijo. Skoda je le, da je Černiš še nekoliko poškodovan in ni mogel trenirati s polno močjo. Mnogo smo pridobili z novim vratarjem Farukom Alunovičem, ki je odlična zamena za Stancerja. Petdnevne priprave so pripomogle, da smo uvedli tudi telesno testiranje vseh igralcev in jih tudi zdravniško pregledali. Dosegli smo osnovo za nadaljnje priprave in v drugem delu v Celju nas čakajo številne prijateljske tekme. Z vsemi igralci sem zelo zadovoljen. Zlasti je disciplina izredno vzorna.«

Tako torej pri Kladivarju. Njih osemnajst je pripravljen za prva prvenstvena srečanja. Pričakujemo ugoden štart in uspeh še v jesenskem delu prvenstva.

J. KUZMA

PREMALO DNI ZA PLAVANJE

Obiskali smo plavalce Neptuna na plavalnišči ob Ljubljanski cesti. Vodja trenerjev pri Neptunu Bruno Toplak je povedal, da letos ne bo večjega uspeha za celjske plavalce.

»Ves naš trud je usmerjen v cilj, da čimprej dobimo v Celju pokrit bazen. Brez zimskega bazena si danes ne moremo predstavljati napredka v plavanju. Ker nismo imeli dovolj finančnih sredstev smo preko zimskega obdobja

počivali. Nismo niti enkrat obiskali plavalnišče v Velenju in spomlad v Rimskih Toplicah. Vse to se pozna na formi tekmovalcev. Mali bazenček v posebni osnovni šoli Ivanke Uranjek pa smo imeli na razpolago samo po 7 in pol ure na teden. To pa je občno premalo za naše številne plavalce. Takšno zimsko delo se potem masovno v prvih plavalnih nastopih. V juliju in avgustu vse to ne moremo nadoknaditi.«

TOKRAT BRATA MAJERIC

Avto moto društvo Srebrnica je zadnje nedeljo organiziralo meddruštvene motoristične dirke. Nastopili so tudi tekmovalci celjske regije in to vsi v kategoriji prikolice od 500 do 100 ccm. Proti pričakovanju sta tokrat zmagala brata VIKTOR IN JANKO MAJERIC iz Celja pred FRANCEM ROGALSKOM in VIKTORJEM CRESNOVARJEM (Smartno ob Paki), NORBERTOM IN BERTIJEM SALOBIRJEM (Celje) ter pred kombinirano dvojico ALOJZEM ARCANOM in VLADOM KREMŽALOM (Celje Velenje). Velenjčana HUBERT CAMLEK in PETER POGORELEC sta tokrat morala odstopiti.

Tako so celjski motoristi še enkrat potrdili, da jim v tej kategoriji ni enakega v Jugoslaviji.

TV

NAD 1.100 NOVIH PLAVALCEV

Je za celjsko občino res dragocena pridobitev.

Posebej je pohvaliti prizadevanje Občinske zveze za rekreacijo in oddih, da bi neznane plavalne odpravili pri občanih starejših kategorij. Ta zveza prav tako skozi vse leto prireja tečaje za odrasle, ki se jih je doslej udeležilo že nad 100 občanov in je delovnih organizacij. Tudi železarina Stora ima v svoji počitniški bazi na Rabu strokovnjaka za plavalni pouk. Delavci, ki tu preživljajo svoj letni dopust, se vključujejo v plavalni pouk. Tudi na Rabu se je naučilo plavati že nad 90 članov športske železarne. Tovarna AERO je v celjskem odprtem bazenu pod vodstvom Brileja organizirala plavalni tečaj za predšolske otroke — 30 po številu. V akcijo »naučimo se plavati« se je tvorno vključila tudi ZPK NEPTUN, ki izvaja stalne tečaje v svojem bazenu ob Ljubljanski cesti pod vodstvom plavalnih učiteljev. Čeprav je doslej bilo le nekaj nad 20 plavalnih dni, se je v teh tečajih zvrstilo že 75 otrok. V teku pa so novi tečaji, v katerih je večina predšolskih otrok. Prav poveza v VVZ doslej ni bila najboljša in je te vroče dni izkoristiti, da bi bil sestavni del bivanja predšolskih otrok v ustanovah življenja ob vodi in v vodi. Že te najmlajše je treba v tem času naučiti pod vodstvom plavalnih učiteljev kako je izkoristiti vsaj ne-

kaj ur dnevno ob igranju ob vodi in v vodi, pa tudi v plavanju!

Na sestanku je bilo govora tudi o celjski počitniški koloniji v Baški, kjer se letno zvrsti več 100 otrok iz celjske občine različnih starosti. Čeprav je to bivanje na morju združeno več ali manj tudi v pretežni meri z življenjem in delom ob morju in v morju, pa kaže v prihodnje razmisliti, da bi v vsaki izmeni bili na voljo tudi strokovnjaki za pouk plavanja. Ne moremo si zamisliti, da bi iz obmoških kolonij prihajali domov otroci, ki bi v 14-tih dneh svojega bivanja ne izkoristili enkratne priložnosti za pridobitev plavalnih veščin.

Po zbranih podatkih se je letos v celjski občini naučilo plavati že nad 1.100 občanov. Ker gre za stalno akcijo in neprekinjeno delo pa lahko računamo, da se bo do konca leta 1974 zvrstilo še vsaj 900 neplavalcev. Naučiti plavati nad 2000 občanov že kar v prvem letu te akcije pa lahko ob sedanjih pogojih in materialnih sredstvih štejejo za izreden uspeh, ki bo prizadevanjem delavcem služil tudi kot spodbuda za delo v prihodnje. Ob zaključku velja omeniti, da ima občina Celje že doslej kvalificiranih nad 15 plavalnih učiteljev, ki se bodo v prihodnjih dneh povežali tudi strokovno v posebno zvezo.

K. JUG

Tudi v Šempetru v Savinjski dolini so zadnje nedeljo dobili trim stezo, takoimenovano »telovadnico v naravi«. Organizator je bilo domače telovadno društvo Partizan, kateremu so s prostovoljnim delom pomagali predvsem pionirji (na sliki, ko prejemajo ob otvoritvi steže praktične nagrade za sodelovanje!). Proga je dolga 1000 m in ima 13 postaj, speljana pa je ob Savinji pred podrtim mostom v Latkovi vasi ter ob gostilni Plevčak. To je že tretja steza v žalski občini (za Preboldom in Polzelo), v kratkem pa jo bodo začeli tudi urejevati v Zalcu skupaj z Grižami.

Foto: T. Tavčar

TV SPORED

NEDELJA

9.30 W. S. Reymont: Kmetje — barvna TV nadaljevanje (Lj)
 10.15 Kmetijska oddaja (Zg)
 11.00 Muzik (Lj)
 11.05 Otroška matineja: Družina Smola, Skolzi neznan delo (Lj)
 12.00 Poročila (do 12.05) (Lj)
 Nedeljsko popoldne (Podpeški oklet, Pisani svet, Za konec tedna) (Lj)
 17.00 Balkanske atletike igre — prenos iz Sofije (IV-Lj)
 19.00 Zabavna glasbena oddaja (Lj)
 19.45 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Tedenski zunanje-politični komentar (Lj)
 20.30 3-2-1 (Lj)
 20.40 Znamenite pustolovščine: ajenatsche (Lj)
 21.35 Dokumentarna oddaja: Grenland (Lj)
 21.58 Propagandna oddaja (Lj)
 22.00 Sportni pregled (JRT)
 22.30 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 20.00 TV dnevnik (Bgd)
 20.30 Kratk film (Bgd II)
 20.50 Celovečerni film (Bgd II)

PONEDELJEK

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Pieševci do 17.05) (Bgd)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 Skolzi neznan delo — serijski barvni film (Lj)
 18.55 Muzik (Lj)
 19.00 Mladi za mlade (Sa)
 19.30 Aktualna tema (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.30 I. Potrc: Kreflova kmetija — TV drama (Lj)
 21.50 Kulturne diagonale (Lj)
 22.20 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Lutke (Zg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Branje (Bgd)
 19.00 Mladi za mlade (Sa)
 19.30 Risanka (Bgd)
 20.00 TV dnevnik (Sa-Bgd II)
 20.30 Celovečerni film (Bgd II)
 22.00 24 ur (Bgd II)

TOREK

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Pieševci do 17.05) (Bgd)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 Pet podi: Kamnik (Lj)
 18.55 Muzik (Lj)
 19.00 Cesta in mi (Lj)
 19.20 Naši zbori: Maribor — barvna oddaja (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)

20.35 Srečanje z borec V. prekomorske brigade (Lj)
 21.05 M. de la Roche: Whiteoaki z Jaine — III. del barvne TV nadaljevanje (Lj)
 21.55 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Otroški spored (Zg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Narodna glasba (Bgd)
 19.00 Znanstveni studio (Bgd)
 20.00 TV dnevnik (Zg)
 20.30 Aktualna oddaja (Sa)
 21.15 Serijski film (Sa)
 22.05 Glasbena oddaja (Bgd)
 22.35 TV dnevnik (Bgd)

SREDA

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Pieševci do 17.05) (Bgd)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 Družina Smola — serijski film (Lj)
 18.55 Muzik (Lj)
 19.00 Glasbena oddaja (Sa)
 19.20 Na sedmi steni — športna oddaja (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Propagandna reportaža (Lj)
 20.30 3-2-1 (Lj)
 20.40 Kraljica Kristina — celovečerni film (Lj)
 22.15 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Daljnogled (Bgd)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Od zore do mraka (Bgd)
 19.00 Zabavna glasba (Sa)
 19.30 Sodobna znanost (Sa)
 20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
 20.30 Odprta univerza (Bgd II)
 21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
 21.45 Peljton (Bgd II)
 22.15 24 ur (Bgd II)

ČETRTEK

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Pieševci do 17.05) (Bgd)
 18.05 Obzorik (Lj)
 18.20 Svet v vojni — serijski film (Lj)
 19.10 Muzik (Lj)
 19.15 Po sledeh napredka (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.30 I. Potrc: Kreflova kmetija — TV drama (Lj)
 21.50 Kulturne diagonale (Lj)
 22.20 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Lutke (Zg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Branje (Bgd)
 19.00 Mladi za mlade (Sa)
 19.30 Risanka (Bgd)
 20.00 TV dnevnik (Sa-Bgd II)
 20.30 Celovečerni film (Bgd II)
 22.00 24 ur (Bgd II)

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
 20.40 J. Mach: Mavrica — TV nadaljevanje (Lj)
 21.30 Odisseja miru: Vojna in njehov poklic (Lj)
 22.00 Glasbeni nočno: Doo Pahor (Lj)
 22.15 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Otroški spored (Bgd)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Narodna glasba (Sa)
 19.00 Aktualna oddaja (Zg)
 20.00 TV dnevnik (Zg)
 20.30 Krog (Bgd II)
 21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
 21.45 Serijski film (Bgd II)
 22.45 24 ur (Bgd II)

PETEK

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Pieševci do 17.05) (Bgd)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 Omara — serijski film Bistroski (Lj)
 18.55 Muzik (Lj)
 18.55 Čez tri gore: Koroški akademski oktet (Lj)
 19.25 TV knjižpot (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
 20.30 3-2-1 (Lj)
 20.40 Cincinnati Kid — barvni film (Lj)
 22.15 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Otroški spored (Zg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Narodna glasba (Sa)
 19.00 Srečanja (Bgd)
 20.00 TV dnevnik (Bgd-Zg II)
 20.30 Serijski film (Bgd II)
 21.30 Dokumentarna oddaja (Bgd II)
 22.30 24 ur (Bgd II)

SOBOTA

16.45 Mednarodni rokometni turnir v Doboju (Sa)
 18.00 Obzorik (Lj)
 18.15 Legenda o divjem lovcu (Lj)
 19.10 Muzik (Lj)
 19.15 Kaj počnemo ob nedeljah (Zg)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cik-cak (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Tedenski zunanje-politični komentar (Lj)
 20.30 Julie Andrews — barvna oddaja (Lj)
 21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 21.25 Columbo — serijski barvni film (Lj)
 22.15 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krvavec:
 18.00 Kronika (Zg)
 18.15 Otroški spored (Sa)
 19.15 Kaj počnemo ob nedeljah (Zg)
 20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
 20.30 TV drama (Bgd II)
 21.30 Peljton (Bgd II)
 22.00 Dokumentarna oddaja (Bgd II)

POROKE

CELJE

Poročila se je 28 parov, od teh: IVAN LESEH, Zalec in ANGELA RAMSAK, Jezerce; EDVARD STRANC, Strazica in SONJA LEGVART, Celje; STANISLAV PETEK, Zavrh in ZOFIA DOBOVICNIK, Parož; STANISLAV BODNER in JADRANKA MATIAZ, oba iz Raven na Koroškem; JOZE JAMSEK, Sevnica in ANA KOSMACIN, Laško; FRANCISEK KRISTAN, Smarje in LJUDMILA KRIZNIK, Celje.

LASKO

MAKSIMILIJAN SKORJA, delavec, Laško in NEVENKA HOMSEK, Sivilja, Brdce; STANISLAV FLIS, instalater in IRENA FENKEL, zobar, oba iz Globokoga.

REČICA OB SAVINJI

KARL JESENEK, čistilničar, Bove, 26 in JOZEFA RAKUN, 21, čistilka, Sentjanj.

SENTJUR PRI CELJU

FRANC SET, 57, delavec, Hruševci in MARILJA MIHE-LIC, 52, delavka, Teharje; JURIJ TRNOVSEK, 21, delavec in VIDA SEKOLEC, 17, gostilnska delavka, Sedina; BOZIDAR JERSIC, 23, delavec, in MAJDA DRAME, 22, učiteljica, oba iz Loke pri Zasmu; Franc MARCIC, 23, ključavničar, Razbor in MARGARETA ARH, 18, krojačica, Razbor.

ROJSTVA

CELJE

56 dečkov in 48 deklic.

SENTJUR PRI CELJU

1 deček

SMARJE PRI JELSAH

1 deklica

SMRTI

CELJE

MARIAN VERONIK, 27, Zreče; FRANCISKA GOLEZ, 51, straža na gori; NEZA KRIZAN, 79, Polzela; MILAN ANDREJC, 27, Velenje; MARIJA PERHAVEC, 96, Novo Celje; VINKO SANTALAB, 65, Celje; IVANKA ZNIDARIC, 66, Smarje pri Jelšah; ANTON HLAŠTEC, 64, Prevrta; FRANC ABRAH, 64, Sevnica; ANTON KOGOVSEK, 59, Konjice; ANA KOČEVAR, 52, Zalec; MARIJA STERELC, 50, Konjice; BOZO IVANOVIC, 36, Pitomče; JUSTINA MURK, 65, Kratina; AMALIJA GRÖSAR, 83, Laško; FRANC STORMAN, 68, Zalec in JOZE VERDEL, Zavrh.

PROMETNE NESREČE

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

Jože Zakrajšek, 46, Lačja vas, voznik avtobusa, je peljal iz Celja proti Velenju. Ko je peljal po klancu navzgor, je za njim pripejal voznik osebnega avtomobila Branko Kolar. Ko je pripejal iz desnega ovinka je avtobus prehitel. V tem pa je nasproti pripejal voznik tovornega avtomobila Avgust Hauptman, iz Vitanja. Ko je videl prehitavanje osebnega avtomobila je takoj zavil v desno, toda kljub temu trčenja ni mogel preprečiti. Tako je voznik osebnega avtomobila zadrl s prednjim levim delom v prednji levi del tovornjaka, odkoder ga je odbilo še v avtobus. Materialno škodo so ocenili na 15 tisoč din.

NEPRAVILNA VOZNIJA

Rudolf Slatinšek, 43, Slovenske Konjice, voznik osebnega avtomobila je vozil pravilno po desni strani ceste iz smeri Trepnje. V Draki vasi, kjer je oster, nepregleden ovinek, mu je nasproti po levi strani ceste pripejal voznik tovornega avtomobila Ivan Krznarič, iz Karlovca, ki kljub zaviranju trčenja ni mogel preprečiti. Materialno škodo so ocenili na 15.000 din.

KRIV ALKOHOL

Alojz Božič, 40, Celje, voznik osebnega avtomobila, je vozil po Kersnikovi ulici proti Dečkovi. Zaradi neprimerne hitrosti in vožnje pod vplivom alkohola, ga je v Kersnikovi ulici zadel v desno, kjer se je s prednjim desnim delom avtomobila zadel v obcestno drevo. Materialno škodo so ocenili na 15.000 din.

PONOVO VINJENOST

Marjan Melanšek, 31, Šoštanj, voznik neregistriranega in tehnično nepregledanega mopeda, se je peljal s sopotnikom Viktorjem Skorniškom iz Kavč proti Velenju. V Kavčah je zaradi pomanjivosti zadel na desno bankino, od tam pa ju je vrglo 3 metre pod cesto, kjer sta obležala. Materialno škodo so ocenili na 500 din.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

Jože Hren, 24, Strmec, voznik osebnega avtomobila je peljal po Ljubljanski cesti iz Leve proti Celju. Ko je pripejal okoli 20 m pred hišo št. 106 je prišel prehitovati osebni avtomobil neznanega reg. številke. Pri prehitovanju pa je neznan voznik osebnega avtomobila zapeljal proti sredini vozišča na levo stran. Voznik Hren je začel močno zavirati ter zapeljal na levo stran cestišča, ter vozil okoli 12 m po neurejeni bankini, ter se zaletel v prometni znak. Jože Hren je bil hudo telesno poškodovan, materialno škodo pa so ocenili na 5000 din.

HUDA POŠKODBA

Ana Andres, 22, Nemčija, voznica osebnega avtomobila, je peljala iz Dobove proti Brezicam. V avtomobilu je peljala še svojo mater, sestro in dva otroka. Ko je pripejala približno 1 km od Dobove, je zapeljala na desno bankino. Zaradi nepravilnosti in neprimerne hitrosti jo je zaneslo na levo čez cesto na njivo, kjer se je dvakrat bočno obenila in obstala na strehi. Pri tem se je njena mati hudo telesno poškodovala, materialno škodo pa so ocenili na 20.000 din.

NEPAZLJIVOST

Ivan Skok, 25, Stopnik, voznik osebnega avtomobila, je vozil iz Sentruperta v Mozirje. Iz smeri Poljč je, ne da bi se pričel, čez cesto prosto, pripejal kolesar Andrej Kuček. Le-ta se je tako močno zaletel v levi bok osebnega avtomobila, da je poškodoval celo levo stran vozila. Materialno škodo so ocenili na 4500 din.

Darja GLANCNIK

„SIGMA“ -ŽALEC

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

NOVO NA TRGU

PRVI TRAJNO GOREČI KOTEL NA TRDO IN TEKOČE GORIVO

— specialno prirejeno
kurlišče za zgorevanje
vseh vrst domačih goriv
in odpadkov

— gori od 5 do 20 ur
z enkratnim polnjenjem

— velik emajliran bojler
kapacitete 150 l

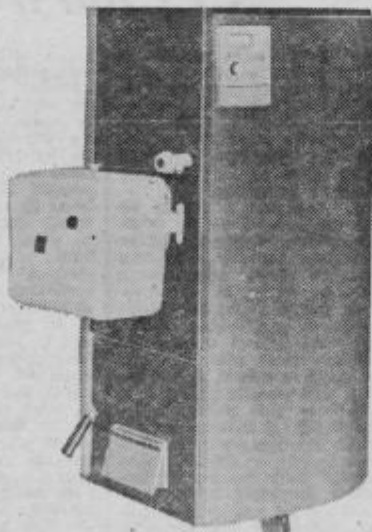
— odlični izkoristek

— moderna oblika

— mali gabariti

— avtomatsko delovanje

— kapacitete od 30.000 do
50.000 kcal/h

SIP

STROJNA INDUSTRIJA

63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI
DOLINI

razpisuje
naslednja prosta nova delovna mesta:

1. VODJA zunanje obrata

POGOJ:

srednja ali višja strokovna izobrazba z vsaj 5-letno uspešno prakso;

2. VODJA vzdrževalne službe

POGOJ:

srednja ali višja strokovna izobrazba z vsaj 5 let uspešnih delovnih izkušenj in vsaj pasivnim obvladanjem nemščine;

3. VODJA službe za marketing

POGOJ:

višja ali visoka strokovna izobrazba z vsaj 5 let uspešnih delovnih izkušenj;

4. VODJA uvozno-izvozne službe

POGOJ:

višja ali visokošolska izobrazba, vsaj 5 let uspešne delovne prakse, aktivno znanje nemščine ali angleščine in zunanjetrgovinska registracija;

5. VZDRŽEVALEC avtomatike

POGOJ:

srednja strokovna izobrazba elektro stroke, 5 let uspešne delovne prakse in vsaj pasivno obvladanje nemščine;

Razpis velja do zasedbe delovnih mest. Prijave sprejema splošni sektor podjetja.

MALI OGLASI

PRODAM

DVOSOBNO takoj vselljivo stanovanje v centru mesta, prodam. K. Stefan, Celje, Na Golovcu 2.

AVTO 1000 C, letnik 1970, odlično ohranjen zamenjam za potrošniško posojilo ali prodam. Ponudbe pod »Prijetnost«.

STANOVANJSKO hišo z velikim vrtom prodam. Peter Horvath št. 40.

TELEVIZOR znamke RR Niš, 8 let, star 8 let, prodam za 1000 din. Ogled med 19. in 20. uro. Mila Čop, Celje, Ljubljanska 31-V, nadstropje.

SPACKA, 6 mesecev starega, brezhibnega prodam. Cena po dogovoru. Kolar, Podgrad št. 23, 63230 Sentjur.

STIRI KOLESKA za gumivoz, dimenzija 5,60-14, prodam. Drago Zupanc, Primož 37, Sentjur.

MOTORNO kolo Tomos avtomatik, leto izdelave 1973, prodam. Iztok Bertonec, Celje, Drapšnova 15.

MOPEL — 4 brzine (brez izpita), prodam. Vprašati — Zilina, Ipavčeva 20, od 14. do 17. ure.

OTROSKI voziček, globok, poceni prodam. Mira Vukmanič, Celje, Mariborska 122a.

FIAT 750, karamboliran, letnik 70-71, prodam. Rožanc, Partizanska 5.

TELEVIZOR — skoraj nov, prodam. Ogled od 15. do 17. ure. Sevshek, Prešernova 14.

FIAT 750, letnik 1971, 43.000 km, dobro ohranjen, prodam. Ogled vsak dan. Zvozne Zuperl, Smrekarjeva 10.

DOBREGA konja prodam zaradi nabave traktorja. Franc Sketa, Topovlje 16, Braslovce.

30 special, prodam ugodno. Celje, Pohorska 13, od 14. ure dalje.

ZEMLJO na lepi sončni legi in dobro ohranjen Lugas harmoniko, prodam. Maks Korent, Trubarjeva ul. 53 B, Celje Otok.

GLOBOK voziček, dobro ohranjen, prodam. Celje, Ipavčeva 28.

BIKA šeka, 8 mesecev starega, prodam. Košnica 13.

OPEL KADETT 1966, prodam zaradi gradnje. Cena 15.000 din. Plačljivo je tudi s čekom. Jernej Obad, Celje, Mesnine.

POSESTVO v Vinskem vrtu, damo v najem ali prodam. Informacije dobite pri Viljem Varlec, Bezovje 13, Sentjur pri Celju.

PONY EXPRES prodam za 1500 din. — Bojan Lednik, Groharjeva 9a, Aljažev hrib, Celje.

AGREGAT Homeite 2.750 W popolnoma nov, še pod garancijo 2.000 ND prodam ceneje kot v trgovini in 1200 kosov dvozarne strešne opeke (dopeifalce) rabljene. Pristovnik, Celje, Kačuhova 6.

OSEBNI avto Ford Corsair, prevoženih 53.000 km ali prodam po ugodni ceni ali zamenjam za malo rabljen R 4. Po ugodni ceni prodam tudi 3-fazni števec. Viljem Gracer, Ulica bratov Vošnjakov 6, Celje.

VOZIČEK, nosilnost do 300 kg, prodam. Zibert, Celje, Malgačeva 16.

MOPEL prodam. Vedlin, Celje, Ulica bratov Vošnjakov 9a.

PETBRZINCA prodam. Vlado Škocač, Prebold, Gornja vas 11.

SKRINJO Gorenje 345 l, no-

vo, hladilnik »Himo«, več vrst kozarcev za vlaganje, prodam ugodno. Zglasite se do nedelje, do 11. ure na Teharjih 22.

GRADBENO parcelo v bližini Celja, prodam. Ponudbe pod »Sonce in mir«.

TOVORNO prikolico za osebni avto, dele karoserije spačka 1966, vrata pokrova etz 5 plaščev radial — 135x15 diferencial za VW hrošč, zelo ugodno prodam. Strupeh, Kersnikova 1, Celje.

SADOVNJAK malo gozda — 1 ha 25 a, 800 m od glavne ceste, odlično za vikend, na sončni legi, prodam. Neža Rojce, Frankolovo 4.

PLETILNI STROJ prodam. Dobro ohranjen. Olga Andjelovič, Ljubljanska 31, Celje.

ZASTAVO 750-70, prodam. Martin Bobek, Na otoku 10, Celje.

FIAT 750 prodam nujno po zelo ugodni ceni. Peter Kotnik, Celje, Vojkova 4.

ENOOSNI traktor Iruš 8 KM s plugom obračalnim, koso, žetveno napravo, frezo in jermenico, prodam ugodno. Rudolf Plahuta, Veliko Širje 6, Rimske Toplice.

PIANINO prodam. Vprašati vsak dan po 15. uri. Marija Senica, Zalec, Aškerčeva ulica (nasproti glasbene šole).

HISO z vrtom v okolici Celja, tik ob avtobusni postaji, prodam. Primerno tudi za vikend. Ponudbe pod »Hiša«.

OTROSKI voziček, globok in potovalko za dojenčka, prodam. Antonija Komel, Celje, Moše Pijade 5/II.

AVTO škoda 1000 MB, letnik 67, prodam po zelo ugodni ceni. Telefon 250-06.

VW letnik 1960, po delih prodam. Roman Tašker, Ogeče 35 C — Rimske Toplice.

ALPINA prodam. Marija Debelak, Trnovce 9, Sentjur pri Celju.

MONTAZNO leseno garažo 450x250, prodam. Cena po dogovoru. Ogled vsak dan. Franjo Čiček, Celje, Hohkrautova 9.

MOTORNO kolo NSU max, še registriran, prodam poceni. Novak, Mariborska 20, Celje.

SKODA 1000 MB, letnik 1967, prodam zelo ugodno. Miro Grušovnik, Sempeter 161.

STARO poslopje — žaga in nekaj zemlje, primerno za izgradnjo vikenda, prodam. Antonija Melave, Ljubija 25, 63330, Mozirje.

DVE ZREBICI in motorno žago prodam. Anton Ribič, Dol pri Šmarju.

ZASTAVO 750, letnik 73, registriran do julija 75, prodam ugodno. Ogled vsak dan od 15. do 16. ure. Dušan Les, Trubarjeva 52, Na Otoku.

VIŠEKO kuhinjo, dobro ohranjeno, prodam po zelo ugodni ceni. Ogled mogoče vsak dan. Bizjak, Cesta na grad 56a, Celje.

ENODRUŽINSKO hišo, novejšo, na Bregu 69 pri Polzeli, prodam.

SPORTNI otroški voziček, uvožen, dobro ohranjen, prodam. Boris Mihelčič, Celje, Cankarjeva 7.

BETONSKO železo raznih dimenzij, prodam. Zvonko Strašek, Maistrova 4, Celje.

FIAT 500 C topolino, rezervni deli, registriran za eno leto, prodam. Maks Simler, Podgorje 17, Celje.

SPALNICO iz trdega lesa, prodam ugodno. Ogled od 14. do 17. ure, tudi v nedeljo. Blažon, Celje, Savinjsko nabrežje 5.

AVTO škoda 100 L, prevoženih 28.000 km, prodam. Ivan Divjak, Celje, Zagrad 76.

POSESTVO z gospodarskim poslopjem 2,50 ha zemlje, lep sadonosnik, vse na sončni legi (ravnila), prodam. Alojz Kodrič, Križiča vas 1, 63319, Poljčane.

TRAKTOR fiat, 25 KM, 1400 v dobrem stanju, pogon na prednja in zadnja kolesa. Vinko Marzidovšek, Dol 17, 63213 Frankolovo.

KUPIM

STARO HISO z nekaj zemlje v vrednosti do 12 milijonov, kupim. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Franc Planke, Celje, Vodnikova 9.

DRUŽINSKO hišo v Celju, lahko tudi delno zasedeno, kupim. Ponudbe pod »Ceneta«.

SADNI MLIN rabljen, kupim. Božič, Sentrupert 5, 60303, Gomilsko.

STAVBNO parcelo komunalno urejeno, do 15 km iz Celja, kupim. Berta Sket, Žična Sentjur.

STISKALNICO, novo ali rabljeno, na vijak, okroglo z leseno podlago in nov rabljen ščitnik (blatnik) za moped Tomos colibri, letnik 1961, na pedale, kupim. Stanko Gregorič, Ločica 25, 63313, Polzela.

STANOVANJA

DIJAKINJA išče sobo v centru ali bližnji okolici. Inštruira knjigovodstvo in stenografijo za 1., 2. in 3. letnik ESS. Kozmus, Arto 20, 68290, Sevnica.

MIRNA zakonca — prosvetna delavca z enoletnim otrokom iščeta opremljeno ali prazno enosobno stanovanje ali vsaj večjo sobo za eno leto. Možnost predplačila. Ponudbe pod »Nujno«.

Osnovna šola Sentjur pri Celju

razpisuje
prosto delovno mesto

UČITELJA

za oddelek varstva
(podaljšano bivanje)

Pogoji: Učitelj ali predmetni učitelj, lahko pa tudi absolvent VPS ali PA.

Namestitev s pričetkom šol. leta 1974/1975.

Ponudbe pošljite deset dni po objavi ravnateljstvu šole.

SOBO s kuhinjo (Siandrov trg) zamenjam za komfortno enosobno stanovanje s centralnim ogrevanjem, najraje na Otoku. Cenjene ponudbe pod oznako »Takoj«.

MLAD zakonski par brez otrok išče podnajemniško stanovanje, lahko samo ena soba s sanitarijami. Plačilo za nekaj mesecev je možno vnaprej. Ponudbe pošljite pod oznako »Solidna«.

DVOSOBNO stanovanje s pritlikinami zamenjam za manjše in nižje v centru. Ponudbe pod »Ugodno«.

MLAD miren fant nujno išče opremljeno sobo s souporabo sanitarij, v mestu ali neposredni bližini. Ponudbe pošljite pod oznako »Solidna«.

RAZNO

SUH svetel prostor 6x4 m, primeren za skladišče raznega blaga, oddam. Pismene ponudbe pod »Prostora«.

V OKOLICI Soštanj-Velenje, se je 28. julija izgubil velik črn pes. Shiši na ime Runo. Obvestite proti nagradi na naslov: Zdravko Bizjak, Celje, Zagrad 40.

ZAPOSLOITEV

ZA 8 UR dnevno sprejem deklet za pomoč v gostini. Plača je lepa in po dogovoru. Stanko Ferlič, Bič.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, tasta, dedeka, brata in svaka Alojza Peperka, se iskreno zahvaljujem vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in izrazili svoje sožalje. Posebna zahvala velja čč. g. župnikoma za spremstvo in poslovlilne besede ob njegovem odprtem grobu. — Zahlujoči: žena Ana, hčerka Anica z možem Martinom, vnuki Tinko z ženo Majdo, Marjan, Branko, Jož, in drugi sorodniki. — Kompolje, Hruševce.

ZAHVALA

Vsem zdravnikom, sestram in vsemu strožnemu osebju v bolnišnici Topolšica, na Smrečini, Mladiki, Planiki, se najiskrenejše zahvaljujem za vso požrtvovalno skrb in nego mojemu možu Alojzu Peperku, ob njegovi mučni bolezni. — Hvaležna žena Ana. Kompolje.

Dom, Braslovce.

GOSTINSKO podjetje Ojstri-

ca Celje, Stanetova 27,

sprejme v šolskem letu

1974-75 še v uk dva učenca

za poklic natakarja in 2 učenca za poklic kuharja. Zglasite se osebno ali naslovite prošnjo na gornji naslov.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame, sestre in tete

Amalije Grosar

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali vence in cvetje ter nam izrazili sožalje. Posebno zahvalo smo dolžni zdravstvenemu in strežnemu osebju celjske bolnišnice zlasti dr. Drnovšku za veliko skrb in nego med boleznijo ter dr. Velikonji za izredno požrtvovalno zdravljenje na domu. Prav tako se zahvaljujem godbi na pihalu in moškemu pevskemu zboru iz Laškega ter tov. Marku Manfredi za poslovlilni govor ob odprtem grobu.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Zahlujoči:

sin Rudi, hčerki Milka in Zofija z družinami

Laško, Celje, Vrsno, Trst, Eupen julija 1974

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR

KOVINARSKI OBRAT ELKOV LAŠKO

sprejme
v delovno razmerje

- ključavničarje
- priučene ključavničarje
- priučene pleskarje
- in nepriučene delavce z možnostjo pridobitve polkvalifikacije

Istočasno sprejme v uk 5 vajencev za ključavničarsko stroko.

Nastop dela je mogoč takoj ali po dogovoru. Kandidati naj vložijo prošnjo na naslov: DEM kovinarski obrat ELKOV Laško, Laško Debro 13-c.

KDO BO POTOVAL V VARŠAVO

UGODEN NAKUP

za vžgoče poletne dni

MALINOVEC

TALIS

V VSEH PRODAJALNAH MERX.

MIHA PROSEN JE 'BOGATAŠ'

Ste se začudili, kaj? Toda ne gre za bogastvo v obliki rdečih in sivih bankovcev. Ne, Miha Prosen ima bogato zbirko starih kovancev, ki bi jih le težko preštel. Med njimi najdemo seveda največ avstro-ogrskih kovancev, potem enega najmanjših kovancev z likom cesarja Maksimilijana, ki so ga kovali 1885. leta v Mehiki, številne kovanice stare in nove Jugoslavije, ki jih skuša dopolniti v kompletno zbirko. Številni so tudi kovanci Srbije, Črne gore in dubrovniške republike. V zbirki najdemo kovanice različnih oblik, šesterokotni, oglata in ovalni novci so, med njimi je tudi kitajski novček star več kot 1000 let. Takšne kovanice so lahko med seboj ločili tudi ljudje, ki niso poznali skrivnosti števil in črk. Nekateri kovanci imajo na sredini luknje, da so jih lahko njihovi lastniki nabirali na palčke in kar po višini teh stolpcev ocenili svoje bogastvo.

Miha Prosen skuša zbrati tudi vse kovanice z liki predsednikov neuvrščenih držav. Med temi kovanci sta tudi zlatnik in srebrnik, edina novca z likom maršala Tita, ki sta prav zaradi tega posebno cenjena pri naših in tujih numizmatičarjih.

Na vsakega od številnih starih kovancev veže Miha Prosen posebno zgodbo, spomin na tistega, ki je novček prinesel, zato so ti zlatniki, srebrniki in bronasti novci še posebno dragoceni.

In če se ti ob pogledu na te številne kovanice porodi najprej misel: »Kako veliko denarja, koliko je neki vreden?« v pogovoru z zbirateljem pozabiš na ocenjevanje vrednosti. Kovanci in znamke, ki jih zbira, pa slike, ki jih slika v prostem času, zaživijo, vidiš jih kot del njegovega življenja in spoznaš, da je človek s tako izpolnjenim življenjem resnično bogat.

BOŽENA PAVČNIK

Posnetek je z nedavnega praznovanja celjskega občinskega praznika na Dobrni. Če je ženica v ospredju slike pri sluhnila pogovoru med laškim županom Rudijem Grosarjem in našim glavnim in odgovornim urednikom (gotovo je prepričeval laškega župana, kako pomembne so informacije, predvsem pa njihovo financiranje), ni zaman njen obraz tako zaskrbljen. Foto: DRAGO MEDVED

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

POKOJNI STOLP NA TEHARJIH

ZARADI CESTE

Stolp na Teharjih je bil zgrajen v baročnem stilu in to na prostoru imenovanem Ledina, kjer so bili nekoč sodni shodi. Ustanovna listina za postavitev stolpa in cerkve z imenom Stefanska cerkev je bila izdana leta 1669. Zvonik je stal pri cerkvi kot enotna nerazčlenjena stavba. Sklep za gradnjo je potrdil leta 1700 stiški opat Anton.

Z gradnjo so torej začeli nekako po letu 1700, končali pa leta 1726. Omenjena letnica je bila tudi zapisana na cerkvi in daje vedeti, da je gradnja trajala precej časa. Leta 1855 je zvonik dobil novo streho, ohranjena pa je bila prvotna oblika, to je osmerostrana piramida. Cerkev poleg stolpa je bila porušena — razstreljena leta 1958 in zidovje je bilo tako trdno, da

je miniranje trajalo vse dopoldne. O cerkvi je več napisanega v Zgodovini Celja in okolice, avtorja Janka Orožna.

Stolp: visok je bil 22,50 m, skupno s kupolo pa 30,50 metra. Florisna površina je bila 6,30 m x 5,10 m, notranjost pa 3,50 m x 2,20 m. Stolp je bil zgrajen iz 595,72 kubičnih metrov materiala, kamena in veznega materiala. Miniranje je izvedlo podjetje Geotehnika iz Zagreba, ki je za rušenje izdelalo poseben projekt. V stolp so v različnih višinah izvrtali luknje premera tri centimetre in globoke en meter, bilo pa jih je 49. Na vzhodni, severni in zahodni steni stolpa so bile zgornje luknje vrtane pod kotom zaradi tega, da je bil stolp zrušen v želeno smer, to je proč od Teharske ceste, kar je mi-

nerjem popolnoma uspelo. Miniranje so porabili 38 razstreliva.

Magistrala: Stolp bi stal kje v osi križišča med novo magistralo in obstoječo Teharsko cesto. Dela na magistrali izvaja podjetje Nivo Celja, vodja gradbišča pa Kancijan Korent. Ko je stolp zrušen, to je bilo 2. maja ob 11.15, je bilo treba material odstraniti, kar so delavci Nivoja opravili v nekaj urah z dvema avtomobiloma, ki sta vozila material nasip nove magistrale. Material so drobili s kompresorjem in to deset dni. Tako končano obdobje stolpa, ki dolgo let vztrajal, zdaj pa umaknili cesti.

Tekst in foto

JOŽE BLAGOTINSKI

LJUBEZEN PO SVETU

KAMEN NASLADE

V Južnem Sudanu živi znamenito pastirsko ljudstvo — Dinke. Ti ljudje niso samo odlični živinorejci, marveč tudi daleč priznani umetniki tetoviranja. Njihovo tetoviranje ni tisto, ki ga poznajo v Evropi in Aziji, marveč operacije, ki pustijo za sabo oblikovane brazgotine, kakršne ima na naši sliki mlado dinško deklet.

No, tudi v ljubezenskem življenju so Dinke posebne. Bajе so nekoč mlade pričakuje ženske množično umirale ob prvem porodu. Odstotek umrlih je bil izredno visok. Najbrž je v preteklosti kateri od čarovnikov, ki so vedno tudi plemenski zdravniki, ugotovil, da razgibana ženska, ki obvlada mišičevje trebušne votline in genitalij, mnogo lažje rodi. Takšno je tudi izročilo, ki je povod za posebne vrste tečaj mladih deklet, ki dozorevajo. Izkušene plemenske matrone dekleta nekaj tednov učijo tega in onega, predvsem pa jih naučijo vadbe mišičevja s tem, da v nožnico dekleta dobijo sploščen in seveda gladko obdelan kamen. Ta kamen dekleta z gibanjem trebušnih mišic, sukanjem kolčkov v krog in stiskanjem notranjih mišic premikajo nazadnje tako spretno, da je v gibanju tudi med hojo in

da sploh ne izpade. Zato so Dinke ženske znane po pozibajoči, lahkotni, nekoliko izziyalni hoji.

Seveda kamen, s katerim trenirajo mišičevja in je zaradi teh vaj prvi porod baje prav neboleč in lahak, služi tudi drugim namenom. Zara-

di spretnosti, ki jo sčasoma dekleta pridobijo, začnejo spoznavati tudi užitek. Zato dekleta pogosto povsem brez sramu opravljajo gibe, ki pripomorejo k gibanju kamenčka v tej meri, da jih od časa do časa oblije nenavadni drget ugodja.

NOVI
tednik

30

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje Laško Slovenske Konjice Sentjur Smarje pri Ješah in Zalec — Uredništvo: Celje Gregorčičeva 5 pošta predal 161; Naročnina in oglaš: 170 V kongressu 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volčand Penušni: urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Butc Jure Krašovec Dominika Poš Milan Seničar Damjana Stamejčič Brane Stamejčič Zdenka Stopar Milenko Strašek Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtak — Izdaja ga OGP »DELO« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 2 din — Celoletna naročnina 75 din polletna 37 din Tekoči račun 50102-601 20012 OGP »DELO« Ljubljana — Telef.: uredništvo 223-00 in 231-05, malj oglaš in naročnine 228-00.